

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗЪ ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Д. вестникъ“ съж за малки обявления: обезсилване на изгубени документи и др. до 20 думи или частъ отъ толкова — 25 лв.

За публикация отъ търговски характеръ до 100 думи или частъ отъ толкова — 450 лв.; за заглавие, дата и подписъ за сѣщитѣ, на редъ — 20 лв.

За всички останали публикации, включително резолюциитѣ на сѣдилищата за обявяване въ несѣстоятелностъ на търговски фирми, до 100 думи или частъ отъ толкова — 150 л.; за заглавие, дата и подписъ на тѣхъ, за редъ — 10 лв.

Отдѣлна страница за табеларии и др. публикации — 2500 л. Съответнитѣ суми се внасятъ въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б., а втората половина отъ вн. листъ се депозира въ администр. Ръкописи, както и надвисени суми, не се връщатъ.

Поправкитѣ се таксуватъ като малки обявления.

Всѣки неясно и нечетливо написанъ ръкописъ — на отдѣленъ листъ — ще бѣде връщанъ!

Абонамента се внася винаги въ предплатата съ вносеиъ листъ и бива годишенъ: 500 лв. за България и 800 лв. за странство, или полугодишенъ: 250 лв. за България и 400 лв. за странство. Абонаментъ става за цѣлата година или за първото шестмесечие на 1 априлъ и за второто шестмесечие на 1 октомврий, а вестника почва да се изпраща отъ деня на получаване вноснаго листъ въ администрацията, безъ тая да е длъжна да дава и излизатѣ по-рано броеве.

Рекламации за неполучени отъ абонатитѣ броеве се приематъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламираниятъ брой.

Всичко, що се отнася до вестника, се адресира направо до администрацията на „Държ. вестникъ“ при Д. печатница.

Година XLVII

София, сръда, 16 февруарий 1926 година

Брой 254

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

И-ство на земледѣлието и държавнитѣ имоти

УКАЗЪ

№ 78

НИКЕ БОРИСЪ III

съ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Министъръ на земледѣлието и държавнитѣ имоти, представено Намъ съ доклада му отъ 10 декемврий 1925 год. подъ № 10305

Постановихме и постановяваме:

Одобрихме приложения къмъ този указъ, правилникъ за прилагане закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ.

Заповѣдваме настоящия указъ да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и тури въ действие.

Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на земледѣлието и държавнитѣ имоти.

Издаденъ въ гр. София, 12 декемврий 1925 год.

На първообразия съ собствената на Негово Величество Цари рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ.

Министъръ на земледѣлието и държавнитѣ имоти:

Я. С. Молловъ

Първообразиятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и зарегистрированъ подъ № 1607 на 21 декемврий 1925 год.

Насителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: Цв. Бобошевски

На първообразия съ собствената на Негово Величество Цари рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 10305

Ваше Величество,

Имамъ честь, да помоля, Ваше величество, на основание чл. 68 отъ закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ, да благоволите чрезъ

подписване на тукъ приложения указъ, да одобрите правилника за прилагане на този законъ.

Гр. София, 10 декемврий 1925 год.

Министъръ на земледѣлието и държавнитѣ имоти:

Я. С. Молловъ

ПРАВИЛНИКЪ

за прилагане закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ

Глава I.

Служба и органи.

Чл. 1. Надзора на животнитѣ, предназначени за клане и мѣкуване и на съестнитѣ продукти отъ животински произходъ, се възлага на органитѣ на общинската санитарно-ветеринарна служба.

Чл. 2. Общинската санитарно-ветеринарна служба образува самостоятелно отдѣление съ началникъ ветеринаренъ лѣкаръ.

Чл. 3. Всека община съ повече отъ 5000 жители е длъжна да има, за изпълнението на общинската санитарно-ветеринарна служба, най-малко единъ общински ветеринаренъ лѣкаръ и нужното число помощенъ ветеринарно-технически персоналъ. А всека селска община трѣбва да има единъ месопрегледвачъ, трихиноскописти и мѣкопрегледвачи.

Чл. 4. Заваренитѣ на служба общински ветеринарни фелдшери, до влизането въ сила на закона за санитарно-ветеринарна служба (22 юлий 1924 год), си оставатъ такива.

Чл. 5. Въ общини съ повече отъ 5000 жители, гдето по липса на ветеринарни лѣкари не може да се назначи общински такъвъ, общинската ветеринарна служба се завежда отъ държавния ветеринаренъ лѣкаръ.

Чл. 6. Нѣколко близки селски общини, които по отдѣлно не могатъ да издържатъ ветеринаренъ лѣкаръ, съж длъжни да иматъ съвмѣстно поне единъ такъвъ.

Чл. 7. Общинската санитарно-ветеринарна служба, чрезъ своя началникъ, административно е подчинена на общинския кметъ, а въ професионално и служебно отношение — на околийския ветеринаренъ лѣкаръ, а въ окръжнитѣ градове — направо на окръжния ветеринаренъ лѣкаръ.

Столичната общинска санитарно-ветеринарна служба е подчинена, чрезъ своя началникъ, въ професионално и служебно отношение, направо на Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти — отдѣление ветеринарно.

Чл. 8. Общинския ветеринаренъ лѣкаръ е представителъ на общинската ветеринарна служба. Той е съветникъ на кмета и има съвѣтателенъ гласъ по въпроситѣ по санитарно-ветеринарната служба въ общината.

Чл. 9. Ония части отъ бюджетитѣ, които уреждатъ общинската санитарно-ветеринарна служба, се изработватъ и докладватъ въ общинския съветъ отъ началника на общинската ветеринарна служба.

Чл. 10. Когато кмета, постоянното присъствие или общинския съвет не вземат под внимание законните искания на общинския ветеринаренъ лѣкаръ, относно ветеринарната служба, последния иска писмено отказа, за което незабавно, по надлежния редъ, донася въ Министерството на земледѣлнето и държавните имоти.

Чл. 11. Общинските ветеринарни фелдшери сж подчинени въ всѣко отношение на общинския ветеринаренъ лѣкаръ, а тамъ, гдето нѣма такъвъ, на държавния ветеринаренъ лѣкаръ.

Въ отсъствието на общинския ветеринаренъ лѣкаръ, общинската ветеринарна служба се завежда отъ държавния ветеринаренъ лѣкаръ.

Чл. 12. Общинските ветеринарни лѣкари и държавниятъ, които завеждатъ общинската ветеринарна служба, се назначаватъ и уволняватъ отъ Министерството на земледѣлнето и държавните имоти, по представление отъ общинския съветъ.

Чл. 13. Наказанията и уволненията на общинските ветеринарни лѣкари за простѣпки и нарушения отъ служебно-професионаленъ характеръ става съ заповѣдъ отъ Министра на земледѣлнето и държавните имоти въз основа на ревизионни актове отъ окръжния ветеринаренъ лѣкаръ или главния инспекторъ по общинската ветеринарна служба, и въз основа решението на дисциплинарния съветъ, безъ да се иска за това постановление отъ общинския съветъ.

Чл. 14. Въ селски общини, въ които нѣма общински или държавенъ ветеринаренъ лѣкаръ или фелдшеръ, назначаватъ се месопрегледвачи, за преглеждане на добитъка за клане и месото му, срещу такси опредѣлени отъ Върховния ветеринаренъ съветъ. Месопрегледвачитѣ се намиратъ подъ постоянния контролъ на съответниятъ дѣлностни ветеринарни органи.

Чл. 15. Назначението и уволнението на техническия персоналъ по месопрегледа, надзора на млѣкото и пр., става по докладъ на началника или заведущия общинската ветеринарна служба, съ заповѣдъ отъ кмета.

Чл. 16. Общинските управления и съвети сж длъжни да привеждатъ въ изпълнение наложенитѣ наказания на общинските ветеринарни лѣкари и фелдшери и техническия ветеринаренъ персоналъ.

Чл. 17. Общинските ветеринарни лѣкари и фелдшери, при изпълнението на службата си, се ръководятъ отъ закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ и тоя за санитарно-ветеринарната служба и издаденитѣ къмъ тѣхъ правилници и наредби.

Чл. 18. На общинска ветеринарна служба въ градоветѣ се назначаватъ ветеринарни лѣкари, които сж издържали конкурсенъ изпитъ за околийски.

Чл. 19. За трихиноскописти се подбиратъ лица най-малко съ прогимназиално образование и по-възрастни отъ 20 години. Желаящитѣ да бѣдатъ такива, подаватъ заявление до Министерството на земледѣлнето и държавните имоти, отдѣление ветеринарно, придружено съ следнитѣ документи: 1) удостоверение за честностъ, благонадѣжностъ и занятие; 2) кръщелно свидетѣлство; 3) свидетѣлство за образование и 4) свидетѣлство за здраве. Подателитѣ заявление за тая цель се подготвятъ въ специаленъ курсъ, който трае най-малко 21 дни и въ мѣста посочени отъ Министерството на земледѣлнето и държавните имоти, отдѣление ветеринарно.

Чл. 20. Изпита е теоритически и практически върху следния програменъ материалъ на обучението имъ: 1) Трихиноза и опасността отъ нея; 2) инвазия и патологична анатомия; 3) диференциална диагноза; 4) изследване на месо за трихина; 5) манипулиране съ трихиноскопа и вземане проби за тая цель.

Чл. 21. Следъ успешно издържане на тоя изпитъ, кандидатъ получава удостоверение, че може да бѣде назначенъ трихиноскопистъ въ общинска кланица, гдето има ветеринаренъ лѣкаръ или фелдшеръ.

Чл. 22. За изследване месата за трихина, сипаница, схи-пококусъ и др. опасни за здравето на хората паразити и болести, устройватъ се специални курсове при окръжнитѣ и околийски ветеринарни лѣкари за подготовка на месопрегледвачи въ селата, гдето нѣма ветеринаренъ лѣкаръ или фелдшеръ.

Чл. 23. За месопрегледвачи се избиратъ лица, които сж завършили най-малко 5 класъ и сж по-възрастни отъ 20 години. Кандидатитѣ за месопрегледвачи постѣпватъ съгласно чл. 19 отъ настоящия правилникъ. За такива могатъ да се приематъ и селскитѣ учители, свещеници и други такива.

Чл. 24. Курсоветѣ за месопрегледвачи се устройватъ при по-големитѣ кланици, гдето посочи Върховния ветеринаренъ съветъ, траятъ 60 дни и се ръководятъ отъ рес-

пективнитѣ околийски или окръжни ветеринарни лѣкари и съответнитѣ общински ветеринарни лѣкари.

Чл. 25. Числото на курсетитѣ се опредѣлятъ отъ управители на кланицата, обаче, тѣ не могатъ да бѣдатъ по-малко отъ 10.

Чл. 26. Следъ свършване на курса, кандидатитѣ се подлагатъ на изпитъ и на успешно издържалитѣ тоя изпитъ се издаватъ удостоверения, че могатъ да бѣдатъ назначени за прегледвачи на месото предназначено за храна въ прѣсно състояние. Въ общини, кдето има свободно практикующъ ветеринаренъ лѣкаръ или ветеринаренъ фелдшеръ, той може да изпълнява службата на месопрегледвачъ, млѣкопробврителъ и трихиноскопистъ и като такъвъ той е прямо подчиненъ на съответния държавенъ ветеринаренъ лѣкаръ и носи всички отговорности по закона за санитарно-ветеринарната служба и този за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ.

Чл. 27. Изпититѣ за месопрегледвачи биватъ теоритически и практически, върху следния програменъ материалъ на обучението имъ по: 1) заразнитѣ и паразитерни болести, опасни за здравето; 2) прегледа на животнитѣ, които се колятъ по необходимостъ; 3) техниката при прегледа и 4) закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ и настоящия правилникъ.

Чл. 28. Не могатъ да бѣдатъ назначавани за месопрегледвачи следнитѣ лица: месари, търговци на добитѣтъ, кръчмари и търговци на продукти отъ животински произходъ.

Чл. 29. За надзора на млѣкото и дойнитѣ животни се назначаватъ млѣкопрегледвачи, които иматъ най-малко прогимназиално образование и сж по-възрастни отъ 20 години. Желаящитѣ да бѣдатъ назначени за такива, постѣпватъ съгласно чл. 19 отъ настоящия правилникъ. Подателитѣ заявление за тая цель преминаватъ специаленъ курсъ, който трае 21 дни.

Чл. 30. Програмата на обучението е следната:

I. Млѣкото и състава му: 1) млѣчна жлеза и секречия; 2) съставъ на млѣкото; 3) изменения въ съставъ и количество; 4) патологически причини за разваляне; 5) бактериология на млѣкото; 6) разни свойства на млѣкото и на отдѣлнитѣ му съставни части; 7) консервиращи средства; 8) разваляне на млѣкото; 9) съдържане на чужди вещества и 10) пастеризация, стерилизация и охлаждане.

II. Надзоръ на млѣкото: 1) вкусови проби; 2) алкохолна проба; 3) улотрѣбление на млѣкомѣра и 4) всички средства за амбулаторния надзоръ на млѣкото.

III. Надзоръ по животината на млѣкитѣ животни: 1) хигиена на обора; 2) хранене; 3) хигиена на животнитѣ и пр.

IV. Законъ за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ и правилника за прилагането му.

Чл. 31. Следъ свършване на курса, подлагатъ се на изпитъ кандидатитѣ и на успешно издържалитѣ тоя изпитъ, се издаватъ удостоверения.

Чл. 32. Удостоверенията издавани за трихиноскописти, месопрегледвачи и млѣкопробврители иматъ валидностъ три години. Следъ изтичането на този срокъ, издава се ново такова следъ единъ изпитъ-пробвѣрка, безъ лицето да е длъжно да повтаря отново курса за тая цель. Неподложилитѣ се на тоя изпитъ-пробвѣрка, губятъ право да бѣдатъ трихиноскописти, месопрегледвачи и млѣкопробврители.

Глава II.

К л а н и ц и.

Чл. 33. Всѣка община е длъжна да има кланица, въ която само се колятъ всичкитѣ предназначени за клане животни.

Съ закланитѣ възъ отъ кланицата животни, безъ разрешение на ветеринарната властъ, когато месото имъ е годно за храна, се постѣпва съгласно чл. 281 отъ закона за санитарно-ветеринарната служба.

Общини съ повече отъ 3000 жители сж длъжни да построятъ солидна кланица отъ бетонъ, камѣкъ или тухли, снабдени съ изобилна чиста вода, която постройка да отговори на числеността на населението, на всички специални хигиенични изисквания и да има технически приспособления за бързо и хигиенично добиване на месото и за приготвянето на разни месни консерви.

Въ общини съ по-малко отъ 3000 жители, кланицитѣ могатъ да бѣдатъ и по-леки постройки.

Чл. 34. Градове съ население по-големо отъ 10.000 жители, кланицитѣ грѣбва да бѣдатъ снабдени съ хладилници, стерилизационни апарати и термодимическо заведение за използване или унищожение негодното месо.

Откриване на частни кланици се забранява.

Чл. 35. Всѣка община, която нѣма кланица по изискванията на чл. 33 и 34 отъ настоящия правилникъ, е

лътжна да образува фондъ за постройка на кланици, отъ следните постъпления: 1) половина отъ общинския налогъ „Кръвнина“; 2) таксите за глава заклано въ кланицата животно; 3) отъ ежегодно гласуванитъ суми въ общинския бюджетъ; 4) отъ глобитъ налагани по нарушение на закона за надзора върху съестнитъ продукти отъ животински произходъ и 5) сключени заеми, гарантирани съ приходитъ отъ фонда.

Следъ постройката на кланицата, сумитъ отъ фонда се изразходватъ за техническото ѝ подобрене.

Излишъцитъ отъ фонда за обезщетение притежателитъ на конфискуваното месо въ общинскитъ кланици (чл. 12), се употребяватъ за подобрене кланичното дѣло.

Чл. 36. Решенията на общинскитъ съвети по фонда за кланицитъ подлежатъ на одобрение отъ Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти, отдѣление ветеринарно, което контролира приходитъ и разходитъ по сѣщия фондъ.

Чл. 37. Кланицитъ се строятъ извънъ населенитъ мѣста, близо до пазаритъ за добитъкъ, съ огледъ на преобладающитъ вѣтрове, близо до текущи води, съ почва отпедлива и дълбока подпочвена вода.

Мѣстото, гдето ще се сложи кланицата съ постройкитъ и пристройкитъ си, да бѣде широко и въ никой случай по-малко отъ 1 кв. м. на човѣкъ отъ населеното мѣсто, а само за постройкитъ най-малко 0-50 кв. м. на жителъ.

Чл. 38. Проектитъ за кланици се изпращатъ, съ мотивирано мнение отъ общинитъ, за одобрение въ Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти, отдѣление ветеринарно, което отъ своя страна ги изпраща въ онова на Обществентъ сгради и благоустройството за утвърждение.

Чл. 39. Мѣста за кланици се избиратъ отъ комисии въ съставъ: архитектъ общински или държавенъ, общински или държавенъ ветеринаренъ лѣкаръ, общински или околийски лѣкаръ и двама общински съветници.

Чл. 40. Всѣка кланица трѣбва да бѣде заградена и снабдена съ изобилна чиста вода. Около кланицата не се позволява да се изхвърля никаква смѣтъ.

Чл. 41. При кланицитъ трѣбва да се построятъ обори и потори за здравия добитъкъ и отдѣлни такива за изолиране на заразения. Последнитъ трѣбва да бѣдатъ построени така, щото да могатъ лесно да се дезинфекциратъ.

Чл. 42. Кланицитъ трѣбва да иматъ специални приспособени помѣщения за сушене на кожи и преработване на черва. Сушенето на кожи и преработването на червата извънъ района на кланицата е строго забранено.

Чл. 43. Въ всѣка кланица, зидана или дървена, подътъ трѣбва да бѣде отъ бетонъ; стѣнитъ на зиданитъ кланици трѣбва да бѣдатъ измазани на височина два метра съ циментъ, а въ дървенитъ, на сѣщата височина, съ бяла боя.

На сѣщитъ условия трѣбва да отговарятъ и помѣщенията въ които се чистятъ и преработватъ черва, крака, инквѣта и други остатѣти отъ клането.

Чл. 44. Всѣка кланица се управлява отъ ветеринаренъ лѣкаръ, който завежда цялата служба въ нея и носи името управителъ на кланицата.

Чл. 45. На управителя на кланицата сѣ подчинени всички общински служажни въ сѣщата, а така сѣщо и работницитъ колачи, колари, червари, служажитъ на предприятиято кръвнина и други.

Всички други лица, влезли по каквато и да е работа въ кланицата, сѣ длѣжни да спазватъ установения вътрешенъ редъ въ кланицата.

Чл. 46. Управлението на всѣка кланица си изработва специаленъ правилникъ за вътрешния редъ, който подлежи на одобрение отъ Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти, отдѣление ветеринарно, за общини отъ 10.000 население и нагоре, а за общини съ по-малко отъ 10.000 население — отъ респективния окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ.

Чл. 47. Въ управлението на кланицата се водятъ следнитъ книги: 1) входящъ и изходящъ дневникъ, инвентаръ и разписна книга; 2) дневникъ за изкланяния едъръ рогатъ добитъкъ (обр. № 1), въ който се вписва името на притежателя, видътъ на животнитъ, резултата отъ прегледа преди и следъ клането и количеството на полученото месо; 3) дневникъ за изкланянитъ дребни животни отдѣлно по видъ и полученото месо въ килограми (обр. № 2); 4) тактъвъ за свинетъ (обр. № 3); 5) дневникъ за вписване на конфискуванитъ меса, въ който се вписва ежедневно конфискуваното месо (обр. №...); 6) книга за констатиранитъ болести. Въ тая книга се вписватъ всички животни намерени болни отъ разни болести и 7) книга за произхода на болнитъ отъ туберкулоза, трихина и диетидеркоза (cellulosae и bovis).

Чл. 48. Въ края на всѣки месецъ управителя на кланицата представлява, по надлежния редъ, въ Министер-

ството на земледѣлието и държавнитъ имоти, отдѣление ветеринарно, сведения (обр. № 1) за изкланитъ животни и пр.

Чл. 49. За всѣка изтекла година управителя на кланицата съставлява обстояенъ отчетъ за службата въ кланицата, като препорѣчва необходимитъ мѣрки за подобрене на службата и нуждитъ на кланицата. Докладътъ се представлява, както на кмета, така и въ Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти, отдѣление ветеринарно, най-късно до края на месецъ януарий текущата година.

Чл. 50. За чистачи, колачи и преносвачи въ кланицата се допускатъ само пълновъзрастни, физически развити и здрави лица.

Чл. 51. Всѣки работникъ се снабдява отъ управлението на кланицата съ специална лична книжка, въ която на първитъ страници сѣ напечатани ония членове отъ закона за надзора върху съестнитъ продукти отъ животински произходъ и отъ настоящия правилникъ, които се отнасятъ до службата въ кланицата. Следъ това въ книжката следватъ графи, въ които се вписва резултата отъ медицинския прегледъ на работника, всѣки три месеца и всѣкога, когато управителя на кланицата намѣри това за потребно и забележитъ направени на работника отъ управителя на кланицата (образецъ № 4).

Чл. 52. Колачитъ и преносвачитъ на месо въ кланицата трѣбва да бѣдатъ трезвени и въ време на работата да сѣ облечени въ чисти блузи и престилки отъ светълъ траепъ платъ.

Чл. 53. Въ всѣка кланица трѣбва да има уредена бактериологическа лаборатория за извършване на бактериологически месопрегледъ и трихиноскопиране.

Чл. 54. Управителя на кланицата урежда, при сѣщата, сбирка отъ патологически препарати.

Чл. 55. Въ кланицата се допускатъ само лица, които работятъ въ нея, а външни лица могатъ да бѣдатъ допуснати само съ предварителното разрешение отъ управителя на кланицата.

Забранено е на лица по-малки отъ 14 години да влизатъ въ кланицата подъ какъвто и да било предлогъ.

Безусловно се забранява пускането въ кланицата на кучета и котки и държането на домашни птици, свини и други животни за отглеждане.

Чл. 56. При всѣка кланица трѣбва да има помѣщение за лѣкарски и фелдшерски персоналъ, за служажитъ и отдѣлна стая за временно съхранение на конфискуванитъ меса. Тѣзи помѣщения трѣбва да бѣдатъ снабдени съ всички необходими принадлежности (маса, столове, шкафовѣ, блузи, престилки, кърпи, умивалници, закачалки, галони и пр.).

Глава III.

Надзоръ върху добитъка за клане и месото.

Чл. 57. Животнитъ предназначени за клане, трѣбва да бѣдатъ докарани въ кланицата най-малко два часа преди клането. Това се отнася до онии едъръ рогатъ добитъкъ и свине, които се каратъ отъ района на общината, гдето се намѣра кланицата.

Животни, докарани отъ по-далечни разстояния, трѣбва да бѣдатъ оставени на почивка презъ лѣтния сезонъ 8 ч., а презъ зимния — 4 часа преди клането. Всички животни, докарани съ кола или по желѣзница, се оставятъ на почивка презъ лѣтото до 4 часа, а презъ зимата до 2 часа преди клането.

Безусловно се забранява клането на изморени животни. Чл. 58. Преди прегледа на животнитъ, трѣбва да се изпратъ най-щателно отъ управлението на кланицата: за едрия рогатъ добитъкъ — интизалекитъ билети или свидетелства за правособственостъ и пѣтнитъ листовѣ, а за дребния — само пѣтнитъ листовѣ.

Чл. 59. Едрия рогатъ добитъкъ, който не е придруженъ съ интизалекитъ билети или свидетелство за правособственостъ, или ако има такива, но описа помѣстенъ въ тѣхъ не отговаря на особенитъ белези на животното, прегледачътъ съставлява актъ на стопанина му, който актъ, заедно съ документитъ и животното, се предаватъ на мѣстната административна властъ.

На стопанитъ на едъръ и дребенъ добитъкъ, не придруженъ съ пѣтни листовѣ за произходъ и здраве, се съставлява актъ съгласно чл. 81 отъ закона за санитарно-ветеринарната служба, за даванетоъ имъ подъ сѣдъ, а животнитъ, ако се укажатъ здрави, се допускатъ да се заколятъ.

Чл. 60. Прегледътъ на животнитъ преди клането се извършва по следния редъ: протѣрва се видътъ и пола на животнитъ, общото телесно състояние, стойката, ходътъ, погледа, бодростта, повърхността на тѣлото (кожата, косъма, краката, външната температура), устнитъ, носовото огледалце, презивитъ, корема, изпращеницата, вън-

шният полови органи и дишането. Ако се забележи общо разстройство, наложително е да се провери температурата.

Чл. 61. При прегледа на едрия рогатъ добитъкъ, прегледвачът е длъженъ да следи главно за следните заразителни болести: въгленъ, бѣсъ, устрѣлъ, гърлица, заразителна плевронпневмония, септицемия, шапъ, чума по рогатия добитъкъ, а така също и за всички придружени съ треска заболявания на вимето, половитѣ органи, червата, ставитѣ и кожата.

При телетата и малачетата трѣбва да се следи за дифтеритъ, дезинтерия, възпаление на пѣпа съ подуване на ставитѣ и други общи заболявания.

При дребнитѣ животни се обръща внимание за краста, въгленъ, шапъ, шарка и воднянка, а при свинетѣ и за чума, огненица, гърлица и червенка.

Чл. 62. Забранява се клането на животни, у които се констатира или подозре една отъ следните заразни болести: въгленъ, прилепчивъ отокъ (устрѣлъ), бѣсъ, гърлица хеморагична септицемия, чума по говедата, шарка по овцетѣ, заразителна плевронпневмония у говедата и др.

Чл. 63. Забранява се така също клането на слаби животни и на телета и малачета по-млади отъ 4 седмици, агнета и ярета по-малко отъ 8 кгр. живо тегло.

Чл. 64. Прегледа на животнитѣ преди клането се извършва само въ часове опредѣлени съ обявление отъ управителя на кланицата; изключение се прави само за случантѣ, когато клането се извършва по неизбежност.

Чл. 65. Следъ свършването на клането, допуска се, под отговорността на стопанитѣ, въ форма на писмена декларация отъ кочанъ, споменати въ чл. 6 отъ правилника за фонда за обезщетение притежателитѣ на конфискуваното месо въ общинскитѣ кланици, да се заколятъ и слабитѣ животни, а така също и тѣзи, у които е констатирана или се подозира нѣкоя отъ заразителнитѣ болести, при които клането не е забранено.

Чл. 66. При констатирането на каквато и да е заразителна болестъ у животнитѣ предназначени за клане, се постѣпва съгласно закона за санитарно-ветеринарната служба (чл. чл. 240, 241 и 245).

Чл. 67. Животни, вкарани веднажъ въ кланицата, могатъ да се изкаратъ отъ нея само съ разрешението на управителя.

Чл. 68. Когато прегледа на животнитѣ се извършва отъ ветеринаренъ фелдшеръ или техникъ, той може да разреши клането само въ случантѣ, когато животното не показва признаци на общо заболяване.

Той може така също да разреши клането при ступване на кости и други сериозни механически повреди, при изпадане на матката, ако то е последвало непосредствено следъ раждането, ненормално положение на плода, при което се налага клането на животното, подуване на търбуха и запушване на пищевода. Въ тѣзи случаи клането се позволява, ако не е изминало повече отъ 12 часа отъ настѣпването на изброенитѣ повреди.

Чл. 69. При всички други случаи на по-тежки заболявания, ветеринарниятъ фелдшеръ и месопрегледвачъ не допуска клането, а предупреждава стопанина да се отнесе до съответния длъжностенъ ветеринаренъ лѣкаръ, комуто и съобщава резултата отъ прегледа на животното. Така се постѣпва особено при следнитѣ случаи:

а) заболяване вследствие раждане придружено съ общо разстройство;

б) болезнени диарии придружени съ кръвъ и треска;

в) възпаление на вимето съ общо разстройство;

г) заболяване на пѣпа у младитѣ животни съ подуване на ставитѣ и общо трескаво състояние и

д) общо заболяване вследствие на рани, язви и др.

Чл. 70. Въ случантѣ описани въ предишния членъ, ако прегледвача забележи, че състоянието на животното може да се влоши, той може да разреши клането, но веднага се разпорежда да се повика съответния длъжностенъ ветеринаренъ лѣкаръ, комуто е длъженъ да докладва за резултата отъ прегледа на живо и му представя освенъ месото, но и всичкитѣ вътрешни органи на закланото животно.

Чл. 71. Когато стопанина на животни, въ случантѣ визирани въ чл. чл. 67, 68 и 69, се откаже да използва месото за консумация, клането може да се допусне и безъ прегледъ, обаче управлението на кланицата е длъжно да вземе мѣрки за денатурирането, унищожаването или техническото преработване както на месото, така и на всичкитѣ му органи.

Чл. 72. Когато предназначено за клане животно е заражено отъ: шапъ, краста, гърлица, пироплазмоза, огненица и чума по свинетѣ, или пъкъ има съмнения да е заражено отъ тия болести, прегледвача-ветеринаренъ фелдшеръ може да допусне клането, като изпѣли предписанията на чл. чл. 67, 68 и 69 отъ настоящия правилникъ.

Същевременно той е длъженъ да запази въ особено помѣщение месото и ония органи и части отъ закланото животно, отъ които ветеринарниятъ лѣкаръ ще може да констатира болестта.

Глава IV.

Клането на животнитѣ.

Чл. 73. Клането на животнитѣ трѣбва да се извършва по нѣкои отъ приетитѣ немъжчителни способи, отъ опитни колачи и съ огледъ да изтече повече кръвъ отъ закланото животно.

Чл. 74. При снемането на кожата, трѣбва да се съблюдава следующето:

а) да не се оставатъ по кожата части отъ подкожната мускулатура и да не се замърсява месото;

б) надуването на дребни животни да става само съ помпа, а не съ уста;

в) отъ опашката на едрия рогатъ добитъкъ се оставятъ най-малко три прешлена, а на овцетѣ и агнетата $\frac{1}{3}$ частъ отъ опашката, съ малко вълна за различие отъ козето месо;

г) допуска се да се не дератъ бозайничетата телета и малачета, на които теглото съ кожата не надминава 50 килограма.

Чл. 75. Ако, при одирането на закланото животно, колачитѣ забележи нѣкакви кървявания или гноясвания по кожата или месото, длъженъ е да съобщи веднага въ управлението на кланицата.

Чл. 76. При снемането на кожата, изкормуването и изваждането на вътрешноститѣ отъ закланото животно, както и при разсичането на трупа на части, не е позволено да се разрезватъ или отстраняватъ каквито и да било болезнени (патологически) изменения, подутиости и пр. отъ вътрешноститѣ или отъ месото.

Забранява се на колачитѣ да причиняватъ изкуствено дишане у закланитѣ животни чрезъ стѣпване върху хълбокътъ и притискане съ кракѣ.

Чл. 77. Кожата при едрия рогатъ добитъкъ и вътрешноститѣ при всички добитъкѣ трѣбва да бъдатъ оставени въ естествена връзка съ трупътъ, докато се извърши прегледа на закланото животно.

Чл. 78. Труповетѣ се приготвяватъ за прегледъ, следъ клането, по следния начинъ:

а) едрия рогатъ добитъкъ и свинетѣ се разсичатъ на дължъ на две половини, като на първитѣ се отръзватъ главата и краката;

б) овцетѣ и козитѣ оставатъ цѣли, като се отръзватъ краищата имъ и главата;

в) бозайничетата телета и малачета, агнета и ярета могатъ да останатъ съ главитѣ, но имъ се отръзватъ краката.

Забележка. Следъ 30 май, на агнетата и яретата се отръзватъ главитѣ и изваждатъ дробоветѣ.

Глава V.

Прегледъ на закланитѣ животни.

Чл. 79. Следъ клането, прегледвача пристѣпва къмъ прегледа на месото и другитѣ органи, за която целъ той прави толкова и такива разрѣзи, колкото е необходимо.

При разрѣзване на болезнено измененитѣ части, трѣбва да се предпазватъ отъ замърсяване съ заразнитѣ матери: месото, рѣцетѣ, подътъ и други околни предмети.

Чл. 80. Когато прегледвача е ветеринаренъ фелдшеръ или месопродавачъ и забележи такива патологически изменения, по които не е компетентенъ да направи правилна преценка за годността на месото, съгласно настоящия правилникъ, той е длъженъ да спре прегледа и да нареди за повикването на съответния длъжностенъ ветеринаренъ лѣкаръ. Повикването на ветеринарниятъ лѣкаръ става отъ общинското управление и за смѣтка на стопанина на животното.

Чл. 81. За изследването на разнитѣ части отъ закланитѣ животни се прави общъ външенъ огледъ на всички органи, а бѣлия и черния дробове, далака, бѣбрецитѣ, езика, вимето и матката трѣбва да се приематъ, кръвта да се преглежда за цвѣтътъ, съсиряване, способността и да покрива предметитѣ. За онези части и органи, въ които откриването на болезненитѣ изменения не може да стане само съ огледъ и пипане, трѣбва да се правятъ и разрѣзи. Лимфентѣ жлези трѣбва да се разръзватъ на дължъ. Ако болезненитѣ изменения налагатъ да се направи по-нататъшно изследване, което не може да стане въ кланицата, трѣбва да се взематъ необходимитѣ проби, които се изпращатъ въ съответнитѣ лаборатории или Ветеринаро-бактериологически институтъ.

Чл. 82. Прегледа трѣбва да се извърши съ следната последователностъ:

- 1) кръвта;
 - 2) главата, горният вратни и гърлени жлези (языка се изважда така, че да могат да се видят устната и гърлената кухина);
 - 3) белият дробове, бронхиалният и медиастиналният лимфени жлези (разриване напречно дветъ бълдоброни крила въ долината имъ третина);
 - 4) сърдечната риза и сърцето (разривъ по дължината, съ който да се отворят дветъ камари и дъляната ги преграда);
 - 5) диафрагмата;
 - 6) черния дробъ и лимфенитъ жлези около входа на голъмитъ кръвни съдове въ същия;
 - 7) стомаха и червата, чозътъ, стомашинитъ, мезентеричнитъ лимфени жлези и булото;
 - 8) далакътъ;
 - 9) бърбрецитъ и лимфенитъ имъ жлези и пикочния мехуръ;
 - 10) матката и влагалището (особенно у животнитъ, които наскоро преди клането сж родили или иматъ източение — признакъ на болезнени измѣнения въ матката);
 - 11) вимето и лимфенитъ му жлези;
 - 12) мускулатурата съ тлъстинитъ и съединителната тъканъ, коститъ, ставитъ, плеврата и перитонеума. При съмнение за заразна болестъ опасна и за човѣка, изследватъ се и ламфенитъ жлези при входа на гръдния кошъ, предраменната, аксиларната, илйичната, поясната, коленната, глезенната, седалищната и срамната лимфени жлези.
- Чл. 83. У свиня рогатъ добитъкъ, освенъ горното изследване, трѣбва да се прегледатъ още и языкътъ, сърцето, външнитъ и вътрешни преживни мускули, като се направятъ въ последнитъ дълбоки и паралелни на долната челюсть разривъ, преглежда се повърхността на всичката мускулатура, а у биволитъ се правятъ и разривъ въ мускулатурата на вътрешната страна на бутоветъ.
- Ако се породн съмнение за метилъ въ черния дробъ, прави се разривъ върху стомашината му повърхность презъ главнитъ жлъчни канали до Шпителовия лобуетъ.
- У кравитъ трѣбва да се разреже матката съ напреченъ разривъ.

Чл. 84. При телетата и малачетата се преглеждатъ, освенъ поменатитъ въ предидущия членъ органи, още пълътъ и ставитъ. Изследването за фини се извършва, както у говедата, но за по-млади отъ шестъ седмици телета, това не е необходимо.

Прегледа на главата и лимфенитъ ѝ жлези, ако нѣма за целъ търсенето на фини, както и изследването на бърбрецитъ, може да се изостави у телетата и малачетата, щомъ нѣма съмнение за друго нѣкое заболяване, при което се налага това изследване.

Чл. 85. Свинетъ, съ изключение на младитъ прасета до 8 мр., трѣбва, преди прегледа, да бъдатъ разривани на две половини, надлъжъ гърбначния имъ стълбъ и главата. Салото се изважда. Видимитъ меса, особено на бутоветъ, корема, диафрагмата, между ребрата, на тилътъ, сърдцето, языкътъ и гърлото, се преглеждатъ за фини. При търсенето на фини, главно се изследватъ гръднитъ мускули и тия, които съединяватъ плешката съ гръдния кошъ, като се правятъ дълбоки и успоредни разривъ на дължъ.

Когато стопанина основателно настоява да остане закланата свиня не разсечена на две половини и ако отъ прегледа на месото и органитъ прегледвача намѣри, че това разсичане не е необходимо, може да остави трупътъ на закланата свиня цѣлъ.

Чл. 86. Въ овцетъ, козитъ, шилетата и по-старитъ ярета, черния и бѣлитъ дробове и сърдцето се изваждатъ отъ кухинитъ имъ и се оставятъ свързани съ трупътъ, висащи на трехелта. Тѣзи органи се изследватъ както при говедата. Разриването на лимфенитъ жлези на главата и на бѣлия дробъ е паложително само въ случай на съмнение за заболявания.

Чл. 87. При случай на клане по неизбежностъ или въ нѣкой другъ случай, предвиденъ въ чл. 70 на настоящия правилникъ, трѣбва да се изследватъ венчикитъ органи, включително и всичкитъ лимфени жлези. Особено трѣбва да се внимава дали действително пострадалото животно е било заклано или е било умъртвено, умрѣло, когато се е намирало въ предемъртно състояние, или пъкъ е извършено само едно привидно заколване следъ умираването на животното и дали изваждането на вътрешноститъ е станало непосредствено следъ клането (но не и при привидното).

Чл. 88. Когато прегледвача е ветеринаренъ фелдшеръ или техникъ-месопрегледвачъ, той може самостоятелно да се произнесе за годността на месото, само ако закланото животно е правилно одрано, разсечено и изкормено и ако не липсва нищо отъ вътрешнитъ органи, както се предвижда въ чл. чл. 76, 77 и 78.

Въ таквъ случай той може да разреши употреблението на месото за храна, ако всичкитъ органи и части отъ закланото животно сж нормални или пъкъ показватъ само следнитъ измѣнения:

- а) животински паразити у говедата;
- б) срастване между органитъ безъ гноясване и безъ водни водни скеудати, както и свършено капсулирани гнойници;
- в) възпаление на кожата, безъ широки области съ гной или гнилостна материя;
- г) локални ограничени подутости (тумори) и външнии актиномикозни процеси;
- д) атрофия въ органи или въ нѣкой мускул;
- е) обикновено ступване на кости, кървоизлияния вследствие на механическо влияние, втвърдяване и калцификация въ нѣкои органи и части;
- ж) замърсяване на месото съ насѣкоми, плесень и други такива;
- з) хроническо боледуване на свинетъ отъ огненица, безъ общо страдание и ако животното е добре охранено, т. е., ако не е показвало други видими клинически признаци, освенъ кашлица и когато само преднитъ части на бѣлия дробъ сж възпалени (хепатизирани), а другитъ му части-плеврата и ризата на сърдцето не сж изменени или нѣтъ по тѣхъ сж останали само следи отъ болестята (сепияване, срастване, капсулиране, сиринясани гнезда и пр.)

Но пунктъ з могатъ да се произнасятъ ветеринаринитъ фелдшери.

Чл. 89. Въ венчки други непредвидени въ чл. 88 случаи, окончателното разрешение за допускане месото за консумация е отъ компетентната само на съответния длъжностенъ ветеринаренъ лѣкаръ.

Когато прегледвачътъ констатира нѣкаква заразителна болестъ, за която трѣбва да съобщи на надлежната власть, трѣбва да се ръководи отъ чл. 66 отъ настоящия правилникъ.

Чл. 90. Въ зависимостъ отъ резултата отъ прегледа, месото се разделя на *годно*, *условно годно* и *негодно за консумация*.

Чл. 91. *Негодно* за консумация се счита месото, вътрешноститъ, коститъ, тлъстината, кръвта и снези части отъ кожата, които се употребяватъ за храна, когато се констатира въ закланитъ животни следнитъ болести, болезнени изменения и пр.:

- 1) въгнетъ;
- 2) устрелъ;
- 3) хеморагическа септицемия у говедата;
- 4) бѣсъ;
- 5) чума по говедата;
- 6) бактериална зараза на кръвта (Septicaemia, Pyemia, Sepsaemia), която е последвала отъ гнойни рани, некроза, възпаление на вимето, матката, ставитъ, влагалището, сухожилната, копната, пикътъ, бѣлитъ дробове, плеврата, перитонеума и червата и пр., при които случаи е невъзможно да се направи бактериологично изследване за месни отровители, за да се установи отектветието имъ;
- 7) туберкулоза, ако животното, вследствие на болестята, е силно измършавѣло;
- 8) червенка у свинетъ, ако месото и тлъстината сж значително изменени, вследствие на болестята;
- 9) огненица и чума по свинетъ, придружени съ значително измършавяване и съ тежко общо заболяване;
- 10) тетаносъ, ако кръвта отъ закланото животно не е достатъчно изтекла и въ мускулатурата има съществени изменения;
- 11) жълтеница (Jaundus), ако венчикитъ части и органи, следъ нстичането на 24 часа отъ клането, бѣдатъ все още жълти, или жълтозеленикави, или ако животното е измършавѣло;
- 12) хидремия;
- 13) тумори, ако сж разпространени въ много части изъ мускулатурата, коститъ или изъ мускулнитъ лимфени жлези;
- 14) силна миризма характерна на нескончени животни или пикочъ, отвратителна миризма и жуеъ на месото, вследствие лѣкуване на животнитъ преди клането съ медикаменти, които предаватъ миризмата си на месото, или пъкъ когато животнитъ сж стояли въ помѣщения дезинфекцирани съ силно миризливни средства. Тѣзи миризми могатъ да се изпитатъ и чрезъ пробно варение;
- 15) напреднали процеси на загнивание или разложение;
- 16) свършенна измършавелостъ;
- 17) когато при прегледа се констатира, че животното е умрѣло вследствие на силна механическа повреда или отъ болестъ, прикляно въ предемъртно състояние, мъртво родено или не родено (ембрио).

Чл. 92. *Негодно за консумация* се счита само месото, съ изключение на тлъстината, при следнитъ случаи:

1) туберкулоза безъ силно измършавяване, безъ симптоми за пресна кръвна инфекция и когато болестта е разпространена не само въ вътрешността на вимето, но и въ другитѣ органи;

2) вредни за здравето фини у говедата (*Cysticercus inermis*), у свинетѣ (*Cysticercus cellulosae*), овцетѣ и козитѣ (*Sarcosporidia*), ако мускулатурата е водна, съ измененъ цвѣтъ, или ако самитѣ паразити се срещатъ въ изобилие при всѣки разрѣзъ, особено въ ония мѣста, гдето на често се загниждатъ паразититѣ. Вътрешноститѣ (бѣлия и черния дробове, стомаха, далака, бѣбрецитѣ и червата), ако сж нормални, се допуска за консумация;

3) мишерови тѣлца (*Corpus Micherii*), ако мускулатурата е водна и съ измененъ цвѣтъ;

4) трихина въ свинетѣ;

При гореказанитѣ случаи лойта, сланината, салото и другитѣ тѣлестини се допускатъ за консумация, следъ като се претопятъ подъ надзора на ветеринарнитѣ органи въ кланицата.

Чл. 93. Негодни за консумация се считатъ само засегнатитѣ органи при следнитѣ случаи:

1) животински паразити: дестоми, тенини, фини, ехинококи, *Coenurus cerebralis*, глестни, мишерови тѣлца и др.

Забележка. Ако тѣзи паразити сж малко и метатъ да се отстранятъ, останалата адрата частъ отъ органтъ може да се допусне за консумация.

2) тумори.

3) туберкулоза, съ изключение на случаитѣ предвидени въ чл. 91 п. 7 и чл. 92 п. 1.

Всѣки органъ се счита за туберкулозенъ, щомъ като сж заразени принадлежащитѣ му лимфени жлези, макаръ самия той да нѣма видимо туберкулозни изменения; щомъ важи и за опези части отъ месото, въ които лимфенитѣ жлези сж заразени;

5) активомикоза и ботриомикоза;

6) тетанусъ, съ изключение на опази форма, спомената въ чл. 91 п. 10;

7) шанъ безъ усложнение. Заразенитѣ части се отстраняватъ и обезвреждаватъ. Главата и пазика се допускатъ за консумация само следъ като се изварятъ въ присъствието на ветеринарнитѣ власти въ кланицата;

8) възпалителни процеси или капсулирани гноини и гнилостни гнижда, при които общото състояние на животното преди клането е било нормално;

9) повреда (рани, контузии, счупване на кости, изгаряне и пр.), ако не сж придружени съ общо трескаво заболяване;

10) копривна треска (*Urticaria*);

11) червенка у свинетѣ, съ изключение на случаитѣ, споменати въ чл. 91 п. 8 (сравни съ следующия чл. 94, III, п. 3). Кръвта и останкитѣ отъ клането винаги трѣбва да се унищожаватъ;

12) огненица и чума въ свинетѣ, съ изключение на случаитѣ, предвидени въ чл. 91 п. 9;

13) атрофия на органи и отделни мускули;

14) кръвна или серозна инфилтрация, варовити утайки и ненормаленъ цвѣтъ въ единични органи или части на трупа;

15) повърхностно гниене, плесенясване и др. подобни изменения върху нѣкои части на трупа;

16) замърсяване на частитѣ отъ месото съ гнойна или гнилостна материя и съ други продукти на възпаление;

17) попадане и проникване въ бѣлитѣ дробове на съдържимото отъ стомаха или нѣкъ на нечиста вода при паренето на свинетѣ;

18) измененитѣ части на месото отъ други нѣкакви причини или замърсяването му до такава степенъ, щото да не е възможно очистиането на замърсенитѣ части.

Чл. 94. Условно годни за консумация се считатъ:

I. Тлѣстната, сланината, салото и други, въ случаитѣ изброени въ чл. 92.

II. Цѣла четвъртъ месо (преднище — колъ или бутъ), въ които се намери само една туберкулозна лимфена жлеза и когато случая не попада подъ чл. 93 п. 4, т. е. не подлежи на унищожаване и

III. Цѣлия трупъ, безъ опези случаи, предвидени въ чл. 91 и когато при прегледа се констатира следнитѣ болести или паразити:

1) туберкулоза, която не е локализирана въ единъ само органъ и животното не е било значително отслабнало, или изменения, характерни на прѣсна кръвна инфекция, но само въ вътрешноститѣ или вимето;

2) червенка у свинетѣ, ако случая не попада подъ чл. 91 п. 8;

3) огненица и чума въ свинетѣ, които не спадатъ въ случаитѣ, предвидени въ чл. 91 п. 9 и ако се касае не само за

хроническа форма, безъ общо страдание, или само последици отъ боледуването при огненицата (прилѣване и срастване, капсулирани казеогични гнижда и пр.) и при чумата — сиренисване на мезентирналнитѣ жлези, сраствания между червата и сикатризи въ слизеститѣ цини на червата;

4) *Cysticercus inermis* въ говедата, *Cysticercus cellulosae* въ свинетѣ, *Sarcosporidia* въ овцетѣ и козитѣ, ако не могатъ да се причислятъ къмъ чл. 92 п. 2, но съ следнитѣ изключения:

а) ако е намѣрено въ месото само една фина и въпреки направенитѣ разрѣзи по любимитѣ мѣста на паразита, както и следъ разсичането на всичкото месо на парчета по 2 до 2½ кгр., не е намѣрено другъ екземпляръ отъ цистицеркусъ, въ такъвъ случай месото е годно, доброкачествено;

б) ако имаме същия случай, както въ буква а при говедното месо, което е престояло 21 день въ хладилно помѣщение, се счита за годно за консумация, безъ ограничение (чл. 93 п. 2.);

Всичкитѣ вътрешни органи, безъ сърдцето отъ финозитѣ животни се освобождаватъ и тлѣстната имъ се счита годна за консумация.

5) трихина у свинетѣ, когато се констатира въ бр. 1—3 трихини.

Чл. 95. Условно годно месо може да се допусне за консумация следъ като се обезвреди по следнитѣ начини:

I. Тлѣстната, сланината и салото — чрезъ претопяване;

II. Месото и тлѣстната:

1) чрезъ варене и претопяване;

а) за туберкулоза въ случаитѣ предвидени въ чл. 94, II, III, 1);

б) за трихина у свинетѣ въ случаитѣ предвидени въ чл. 94, III, 5);

2) чрезъ варене, залушване или поставяне въ саламура:

а) при червенката у свинетѣ въ случаитѣ предвидени въ чл. 94, III, 2);

б) при огненица и чума въ свинетѣ, изброени въ чл. 94, III, 3);

в) при цистицерки у свинетѣ, *sarcosporidia* въ овцетѣ и козитѣ, предвидени за случаитѣ въ чл. 94, III, 4), съ ограничението за опези животни, въ които се констатира само единъ цистицеркъ;

3) чрезъ варене, залушване, оставяне въ саламура или охлаждяване при цистицерки въ говедата въ случаитѣ предвидени въ чл. 94, III, 4), съ поменатото изключение за говедата съ единъ цистицеркъ;

Чл. 96. При преработването на месото, тлѣстнитѣ, сланината, салото и др., съ целъ да се направятъ годни за консумация (чл. 95), трѣбва да се спазватъ следнитѣ правила:

1) стоняването на тлѣстнитѣ се счита за достатъчно, когато се извършва въ откритъ казанъ и тлѣстнитѣ се стонятъ пълно до изобистряне. Ако топенето се извършва въ стерилизаторъ, температурата въ сжия трѣбва да е достигнала до 100°C;

2) варенето на месото заразено съ животински паразити се счита за достатъчно, когато при разрѣзъ, вътрешността му е сива — при говедното месо, или сиво-бѣла — при свинското и изтичащия отъ него сокъ не е червеникавъ.

Слабо заразено съ трихина свинско месо, чл. 94, III, 5) и чл. 95, II, 1, 5) трѣбва да се вари най-малко 2½ часа, като предварително се нареже на парчета не по-дебели отъ 10 см.

3) залушването на месото въ стерилизаторъ се счита за достатъчно, ако въ вътрешността на месото, въ продължение на 10 минути, е проникнала температурата отъ 80° C, или ако парчетата месо, не по-дебели отъ 15 см., сж били оставени при половинъ атмосферно налягане най-малко въ продължение на 2 часа и вътрешността имъ е добила сивъ или сиво-бѣлъ цвѣтъ и изтичащия при разрѣзването имъ сокъ не е червеникавъ.

4) при соленето на месото, последното трѣбва да се нареже на парчета не по-тежки отъ 2 до 2½ кгр.; тѣ се обсипватъ съ готварска солъ, или се поставятъ въ саламура, която се състои отъ десетъ части солъ на сто части вода. Това осоляване трѣбва да трае най-малко три седмици.

Ако саламурата може да се инжектира чрезъ помпа въ месото, достатъчно е последното да предстои съ саламурата две седмици.

5) Охлаждяването на месото съ целъ да се убиятъ говеждитѣ цистицерки, трѣбва да продължава три седмици въ добре уредени хладилни камари.

Преработването и обезвреждаването на месото, тлъстият, сланината, салото и пр., по указаният в предвидения членъ начини, се извършва само под непосредствения надзоръ на ветеринарнит власти въ кланиката.

Чл. 97. Условно годното месо, следъ обезвреждаването му, се продава въ особени магазини подъ истинското му название и въ количество не повече отъ 2 килограма.

Чл. 98. Всеко месо, включително и тлъстинит, което не спада въ случаит предвидени въ чл. 91, 92, 93, 94 и 95 отъ настоящия правилникъ, се признава като годно за консумация.

Чл. 99. Освенъ предвиденото въ чл. 94 условно годно месо за такова се счита и това, което произхожда:

а) отъ недостатъчно развити млади телета и малачета и б) отъ животни на които при клането особено на тия заклани по неизбежност кръвта не е изтекла достатъчно и ако не се констатира патогенни микроби, които го правятъ негодно

Чл. 100. Неодобреното за консумация месо се конфискува и прибира въ особено помещение, за което се съобщава на стопанина му.

Чл. 101. Ако притежателят на месото споменато въ чл. 100 изяви незадоволство отъ конфискацията, може въ срокъ отъ 6 часа отъ прегледа и конфискацията да поиска, съгласно чл. 21 отъ закона за надзора върху съестнит продукти отъ животински произходъ, специална комисия за преосвидетелствване на месото, за която целъ подава заявление чрезъ заведующия кланиката до общинския кометъ, който веднага разпорежда за назначаването на комисията.

Въ голъмитъ градски общини въ състава на комисията влизатъ най-малко двама ветеринарни лъкари; въ по-малкитъ градски общини — единъ ветеринаренъ лъкаръ.

Съ задържаното месо се постъпва съгласно решението на комисията.

Чл. 102. Прегледаното месо се подпечатва отъ прегледача съ металически или гугуменъ печатъ, съ безвредна боя, която бърже да съхне.

Всеки печатъ носи надписа на общината, а гдето има повече прегледачи и името или инициалитъ на прегледача.

За всеки видъ месо (годно, условно годно, долнокачествено и негодно) тръбва да се употребяватъ различни по формата си печати, съ съответния надписъ. За голното — кръгълъ печатъ, за условно-годното — квадратенъ, а за негодното — триъгъленъ. Биволското и козето месо се подпечатватъ съ червено мастило, а всички други меса — съ синьо.

Чл. 103. Подпечатването тръбва да става по следнитъ части на трунътъ:

I. Въ говедата и биволитъ: на дветъ страни на врата, на преднитъ и заднитъ джолани, на плешката, на гърбътъ — въ бобречната област, на вътрешната и външната страна на бутотетъ, на языка и главата;

II. Въ телетата и малачетата: на плешкитъ и джоланитъ, на гърбътъ — въ бобречната област и на бутотетъ. При неодрани телета и малачета — отвътре на гърдитъ и на джоланитъ;

III. Въ свинетъ: на главата, на дветъ страни на вратътъ, на плешкитъ, на гърбътъ, на корема и на бутотетъ (отвънъ и отвътре);

IV. Въ овцетъ и козитъ: на вратътъ, на плешкитъ, на гърбътъ и на бутотетъ и

V. Въ агнетата и яретата: по два печата на всяка половина на плешката и на бута.

Въ случаит предвидени въ чл. 94, III, 4), а), тръбва да се постави печатъ върху всяко парче.

Чл. 104. Унищожаването на конфискуванит вредни меса се извършва по такъвъ начинъ, што да се обезвредит и съдържащит се въ тѣхъ заразни агенти, паразити и пр.

Това става или чрезъ висока температура (варене, задушване до разпадане на мекитъ части), или чрезъ суха дестилация и изгаряне. Слътото може да се постигне и чрезъ действието на химикални, до разпадане на мекитъ части.

Полученит отъ тѣхъ преработени остатъци се употребяватъ за технически цели.

Гдето не могатъ да се приложатъ гореспоменатитъ начини, унищожаването на конфискуваното месо може да се извърши чрезъ заравяне далечъ отъ населенит мѣста, рѣкитъ и кладенцитъ (герани и чешми). Преди заравняването, месото се нарѣзва дълбоко и се посива съ негасена варъ, катранъ, суровъ карболъ, петролъ и пр. Траповетъ тръбва да бждатъ толкова дълбоки, што следъ поставянето на месото въ тѣхъ, да се покрие най-малко отъ единъ пластъ отъ 1 метъръ дебелина.

Месото и органитъ съдържащи паразити: трихини, фини (цистицерки, ехинококи и пр.) се унищожаватъ само по начинитъ предвидени въ ал. I на настоящия членъ.

Чл. 105. Изследването на свинското месо за трихина се извършва посредствомъ трихиоскопъ. Къмъ трихиоскопа необходимо е да има и по-силно увеличение — до сто пъти, за изследване на нѣкои съмнителенъ случай.

Задължително е трихиоскопирането на свинското месо и за домашно употребление (чл. 239 отъ закона за санитарно ветеринарната служба).

Чл. 106. За изследването на пробитъ отъ една свиня за трихина, включително приготвянето на препаратитъ, изследвача е длъженъ да употреби най-малко 20 минути, а за изследването на отдѣлни парчета месо или сланина — 10 минути.

Пробитъ парчета месо се взиматъ отъ самия прегледачъ следъ разсичането на закланата свиня, а ако има за тази работа подготвенъ другъ персоналъ, пробитъ могатъ да бждатъ взети и отъ този последния.

Пробитъ парчета отъ всичкитъ свине, отдѣлна частъ месо или сланина, се поставятъ въ особена номерирана кутия, като номера ѝ се записва съ химически моливъ върху свинята, парчето месо или сланина.

Пробитъ парчета тръбва да бждатъ на голъмина до лешникъ и се взематъ отъ дветъ мускулни части, които закрепватъ диафрагмата за гръбнака до бобречитъ — *Circa dyaphragmatica*.

Когато липсватъ тѣзи мускули, могатъ да се взематъ по две проби отъ:

а) мускулната частъ, съ която диафрагмата се закрепва за ребрата;

б) гърлената мускулатура и

в) подязичната мускулатура.

Отъ обесени и поставени въ саламура меса, шумки и солена сланина, взематъ се отъ всяко парче по три проби отъ мѣста близко до коститъ и сухожилията, но безъ мазнина.

Чл. 107. Отъ всяка една проба се отрѣзватъ по шестъ гъсчета (парченца), на голъмина колкото овесено зърно, поставятъ се между плочкитъ на компресора и се притискатъ, чрезъ винтоветъ на сжия, до като станатъ прозрачни.

Ако месото, което се изследва, е старо и сухо, препаратитъ тръбва предварително да се накиснатъ отъ 10 до 20 минути въ разтворъ: една частъ калиевъ хидратъ и 2 части вода.

Чл. 108. Когато при изследването се намѣри нѣщо съмнително, тръбва да се взематъ отново проби, да се наредатъ отъ тѣхъ препарати за второ изследване и ако е необходимо, съ сто пъти увеличение.

Чл. 109. Когато изследването се извършва отъ ветеринаренъ фелдшеръ или трихиоскопистъ и въ пробитъ се намѣрятъ нѣкои тѣла, чието естество не може да си обясни, тогава, той е длъженъ да изпрати тѣзи проби и препарати на най-близкия длъжностенъ ветеринаренъ лъкаръ, съ точно описание на мѣстото, датата и произхождението на пробитъ, за по-нататъшно разрешение. Въ такъвъ случай месото се задържа до получаването отговоръ отъ ветеринарния лъкаръ.

Чл. 110. На всеки изследвачъ за трихина тръбва да се възлага дневно за изследване не повече отъ 25 свини или 40 отдѣлни парчета месо и сланина.

Забележка. Сланината се изследва за трихина само ако е пропарена съ мускулатура.

Чл. 111. Всеки изследвачъ на свинско месо за трихина е длъженъ да води отдѣлна книга, въ която вписва ежедневно числото на прегледанит отъ него свине, месо и сланина и резултата отъ изследването, което удостоверява съ подписа си (образецъ № 5 а).

Чл. 112. Пробитъ парчета отъ свинскитъ меса, следъ изследването имъ за трихина, се денатуриратъ и унищожаватъ.

Чл. 113. За обещетяване на стопанитъ при конфискуване и унищожаване на месо отъ закланит въ кланиката животни по причина на болестъ, паразити и др., общинскитъ управления се ръководятъ отъ правилника за фонда за обезщетение притежателитъ на конфискуваното месо въ общинскитъ кланици.

Чл. 114. За констатиранитъ болни отъ туберкулоза, фини въ свинското и говеджото месо и трихиноза животни се води специална статистика, като се издирва тѣхния произходъ и за всеки констатиранъ случай, управители или заведующия кланиката съобщава на ресективния околийски ветеринаренъ лъкаръ за надлежно разпореждане и за сведение до Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти, отдѣление ветеринарно.

Глава VI.

Надзоръ върху преработката, преноса и продажбата на съестните продукти от животински произходъ.

Чл. 115. При добиването, преработването, приготвянето, преноса и консервирането на месото и неговият продукт, общинската санитарно ветеринарна власт упражнява постоянен надзоръ.

Чл. 116. Не се допуска за консумация месо или месни продукти, за които властта не може да се удостовери, съ способност, че тѣ сж били подъ постоянния и непосредственъ ветеринаренъ надзоръ при добиването, преработването и консервирането имъ.

Чл. 117. Месо, месни продукти и консерви, при препасването и продаването имъ, трѣбва да бъдатъ придружени съ ветеринарно свидетелство (патентъ листъ) и да бъдатъ предварително снабдени съ знакъ (пломба, печатъ и пр.), който да не позволява размѣната на вписанитѣ въ ветеринарното свидетелство продукти съ други непрегледани такива.

Въ ветеринарнитѣ свидетелства (патентъ листове), които се издаватъ за свинско месо или смѣсени съ такова: луканки, паденици, салами и пр., безусловно трѣбва да се вписва, че месото на закланитѣ свине, отъ които произхождатъ тѣзи продукти, е било трихиноскопрано и намѣрено здраво.

Забранява се изследването за трихина на такива продукти (луканки салами и др. такива преготовени и съ свинско месо) при случаитѣ, когато свинското месо на продукта не е било изследвано въ кланицата. Такива продукти се конфискуватъ и унищожаватъ.

Чл. 119. Откриването на постоянни и временни работилници за преработване съестни продукти отъ животински произходъ, за които става дума въ чл. чл. 26 и 27 отъ закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ и откриването на заведения за продаване на месо, прѣсип или консервирани животински продукти, става съ разрешението на общинското управление, следъ като предварително бъдатъ одобрени отъ комисия, въ съставътъ на която влизатъ пом. кметъ, общинския или държавенъ ветеринаренъ и медицински лѣкари.

Не се разрешава откриването на постоянни и временни работилници за шумки, салами, луканки, суджучи, пастирма и др. такива въ общини, гдето пѣма ветеринарна власт.

Полѣматъ работилници (фабрики) за преработване и консервиране на месо и др. продукти отъ животински произходъ се откриватъ по решението на мѣстния хигиенически съветъ, съгласно чл. чл. 28 и 47 отъ закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ.

Чл. 120. Всички изброени въ чл. 119 заведения се поставятъ подъ контрола на общинскитѣ санитарно-ветеринарни органи, които ги ревизиратъ редовно и най-малко веднажъ, а презъ лѣтния сезонъ — два и повече пѣти въ седмицата.

При липса на общински ветеринаренъ персоналъ, държавнитѣ ветеринарни органи контролиратъ мандритѣ безплатно при редовнитѣ си служебни обиколки.

При ревизитѣ трѣбва да се обръща внимание на следното:

- 1) хигиеничността на помѣщенята, въ които се преработватъ, съхраняватъ, консервиратъ и продаватъ продуктѣ отъ животински произходъ;
- 2) да се спазватъ нужнитѣ хигиенични условия при самата работа въ помѣщенята;
- 3) да се не допуска за преработване не прегледано месо;
- 4) да не се употребява за преработка развалено, негодно и вредно за здравето месо;
- 5) да се не допуска въ приготвянето, съхранението, консервирането на месото и меснитѣ продукти забранени отъ законитѣ подправки и консервиращи средства и
- 6) да се води особена книга, въ която да се вписва по-стѣжнлото въ работилницата сурово месо отдѣлно по видъ и полученитѣ отъ сѣщото продукти.

Чл. 121. Въ всѣко заведение, гдето се преработватъ, консервиратъ и продаватъ меса (сурови и консервирани), и други продукти отъ животински произходъ, се държи ветеринарна контролна книга (обр. № 6), въ която ветеринарнитѣ органи вписватъ резултатитѣ отъ ревизитѣ.

Чл. 122. Месото и преработванитѣ съестни продукти отъ животински произходъ, риба, раци и пр., се продаватъ въ специални общински покрити пазари (хали). До построяването на такива, въ градоветѣ и селата месото се продава въ специални магазини (месарници). Постройката на покрити пазари става съгласно чл. 31 отъ закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ.

Биволското и козето месо се продаватъ подъ същинското имъ название, като надъ самото месо или между парѣзаното такова, се поставя постояненъ етикетъ съ четливъ надписъ „биволско месо“ или „козе месо“.

Чл. 123. Месарницитѣ трѣбва да бъдатъ достатъчно голѣми, свѣтли и съ добра вентилация. Тѣ не трѣбва да се съобщаватъ съ спални или клозети и да не сж близо до торница или помийни ями. Стенитѣ имъ трѣбва да бъдатъ непромокаеми и на височина до два метра покрити съ плочки, циментъ или измазани съ дебелъ пластъ бяла боя. Кукитѣ, на които се окачва месото, да не сж ржжиди сали и да сж отдалечени отъ стенитѣ, за да не се допира до тѣхъ окаченото месо. Подътъ да бъде отъ плочки, циментъ, асфалтъ или другъ подобенъ материалъ.

Маситѣ трѣбва да бъдатъ покрити съ мраморни плочи или облечени съ цинкова ламарина.

Въ всѣка месарница трѣбва да има най-малко единъ дървенъ блокъ (пѣлъ) за сечене на месото.

Чл. 124. Помѣщенята въ които се съхраняватъ месата, трѣбва да отговарятъ на сѣщитѣ условия, указани въ предишния членъ.

Чл. 125. На сѣщитѣ условия трѣбва да отговарятъ помѣщенята, гдето се преработва месото, но тия помѣщения трѣбва да бъдатъ снабдени още съ водопроводъ и канализация. Моторитѣ, електро-моторитѣ и парния котелъ, ако има такива, трѣбва да бъдатъ поставени въ особено отдѣление.

Чл. 126. Помѣщенята за преработване и съхраняване на месо и месни произведения, трѣбва редовно да се миятъ и поддържатъ въ постоянна чистота. Сѣщо така инструментитѣ, уредитѣ и машинитѣ, сѣлтъ всѣко употребиение, трѣбва да се почистватъ, а остатѣцитѣ отъ преработкитѣ трѣбва всѣкдневно да се изхвърлятъ. Тѣзи помѣщения не могатъ да служатъ за никаква друга целъ, освенъ за тази, за която е разрешено да се откриватъ. Въ тѣхъ не се допускатъ кучета, котки, птици и др. т.

Чл. 127. Пресното месо, при съхранението му, трѣбва да бъде закачено.

Пресно, варено и печено месо, колбаси и др. месни продукти, освенъ консерви въ кутини, не трѣбва дълго време да бъдатъ натрупани единъ върху други.

Забранено е да се окачватъ месо и месни продукти извънъ дюгенитѣ, по улицитѣ, площадитѣ, въ къщитѣ, входоветѣ и двороветѣ.

Чл. 128. За преработване се допуска само доброкачествено и годно за консумация месо.

Готово смѣтно (кѣлцано) месо не се допуска за продаване и не може да се държи въ месарницитѣ.

Чл. 129. При приготвянето на разнитѣ видове салами, колбаси, суджучи и пр., трѣбва да се употребява само доброкачествено месо, което следъ смѣлянето и преработването, се поставя въ черва, говежда пшценпроводи, свински стомаси или пшкочни мехури.

Въ приготвянето на газанитѣ продукти, допуска се, споредъ видѣтъ на продукта, освенъ месо, още и кръвъ, сланина, черенъ или бѣлъ дробове, язкѣ и сърдце.

Чл. 130. Като необходими подправки за подобрене вкуса на разнитѣ суджучи, салами, колбаси и пр., допускатъ се следнитѣ вещества: готварска солъ най-малко 2 гр. на единъ килограмъ месо, захаръ, черъ пиперъ, червенъ пиперъ, кимшонъ, бахаръ, чеснѣтъ или кромидъ лукъ, капела (дърчинъ), карамфилъ, чубрица, миродия, трюфелъ (Truffles).

Чл. 131. За приготвяне на салами за консумиране въ пресно състояние и които се варятъ, допуска се да се замѣсва съ самото месо (пратъ) чиста вода до 24%, брашно или махлесте до 2%.

Чл. 132. Забранено е да се боядисватъ съ каквито и да е средство както съдържането на разнитѣ видове салами, суджучи и луканки и пр., така сѣщо и обвивкитѣ имъ. Боядисването имъ се преследва по чл. 39 отъ закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ.

Чл. 133. За консервиране на месо, сланина и други месни произведения, се допускатъ: готварска солъ, силитра (2 грама на 1 килограмъ месо) и захаръ.

Чл. 134. Забранено е да се употребяватъ химикали за консервиране на месни съестни продукти като: борова киселина, солитъ на серистата киселина (сулфиди, бисулфиди), салицилова киселина, формалдехидъ, млѣчна, мравчена и винена киселина.

Чл. 135. При продажбата на месо и месни продукти, за непосредственото имъ увиване, трѣбва да се употребява само чиста, непечатана и неписана книга.

Чл. 136. Предназначенитѣ за изпращане съ поща, жельница или параходъ месо и месни продукти, трѣбва да се опаковатъ само следъ като истинатъ лобве.

Чл. 137. Червата, които се употребяват при преработването на месни продукти за салами, луканки, суджуци и др., трябва предварително да се измият и изчистят така добре, щото да не остане въ тях никаква миризма.

Чл. 138. Превозването на месото от кланицата до месо-продавниците и работилниците трябва да се извършва със специални кола. Тези кола трябва да бъдат със здрава конструкция и отвътре да са покрити със дебела цинкова ламарина, със добре обковани загладени ръбове. Ако колата е без капац, тя трябва да бъде снабдена със чисто бяло платно за покриване на месото, а за дълго време и със брезенти или мушамы. Месото не трябва да се подава външ от колата. Колата трябва винаги да бъде чиста.

Чл. 139. Въ месарските кола не могат да се превозват кози, четица, черва, замърсена лой и пр., освен ако бъдат отделно и добре опаковани и да не се допират до месото.

Чл. 140. Месарските кола въ никой случай не могат да служат за нищо друго, освен за превозване на месо.

Чл. 141. Съ ясно развалените, подправените (фалшифицираните) и съмнителните за такива съестни продукти от животински произход, се поставя съгласно чл. чл. 35 и 36 от закона за надзора върху съестните продукти от животински произход.

Чл. 142. Въ общини, гдето няма станция или лаборатория за изследване на съестни продукти от животински произход, взетите проби, съгласно чл. 36 от закона за надзора върху съестните продукти от животински произход, се изпращат за изследване въ надлежните държавни или общински бактериологически институти. Пробите са безплатни и се взимат въ присъствието на притежателя или техните пълномощници, които проби същевременно се подпечатват със печата на учреждениято и тоя на притежателя, ако последния има такъв.

Забележка 1. Ако при месопрегледа въ кланицата или външ от нея, въ месарицата, работилницата и пр., има съмнение, че дадено месо съдържа патогенни за човека микроорганизми (актрис, месни отровители (Bac. enteritidis Gartneri, Bac. paratyphus B), или други, вземат се проби и се изпращат за бактериологическо изследване въ най-близкото място, гдето може да бъде извършено такова, ако няма въ сѣция градъ ветеринарно бактериологическа лаборатория. Месото въ такъв случай се запазва до като се съобщи резултата и което трябва да става въ най-продължителен срокъ.

1) за бактериологическо изследване се вземат: а) едно 5—6 с. м. дълго и дебело парче месо от мускулатурата, обвита въ фасции (Musculus gastrocnemius); б) по една лимфена жлеза съ съседната и съединителна тъканъ и тъстина от въвѣка половина на трупа-всичко две; в) едно 8—10 см. дълго парче от давака и г) единъ бърбекъ;

3) пробите, ако се изпращат по пощата, се опаковат, следъ като се обвият добре по отделно въ дървени стъргодини, или обвити въ парчета платно натопено въ сублиматовъ 5‰ разтворъ въ дървена кутия;

4) въвѣка пратка проба и въвѣко бактериологическо изследване на месото трябва да бъде придружено съ протоколъ въ два еднообразни екземпляра и данни, които се дават въ следната форма (обр. № ...): 1) собственка на месото; 2) видътъ на животното; 3) денътъ и часътъ на клането; 4) история на болестта, когато се касае за клане по необходимостъ; 5) намъреното при макроскопически месопрегледъ; 6) изпратени проби; 7) мѣсто за вписване резултата отъ бактериологическия месопрегледъ;

5) въ въвѣка кланица се води книга за всички бактериологически изследвани меса, както и въ въвѣка ветеринарна лаборатория, въ която се извършва бактериологически месопрегледъ, се води също такава книга, въ която се отбележава резултата;

6) за общини, които нѣматъ ветеринарни бактериологически лаборатории при кланиците, Министерството на земледелието, отделение ветеринарно, определя мѣстата, където могатъ да се извършватъ тия бактериологически месопрегледи и

7) бактериологическия месопрегледъ се извършва по дадените за това методи съ диференцирующы хранителни среди и аглутинация.

Чл. 143. Началниците на лабораториите, станциите и институти, въ които се изследватъ изпратените проби, са длъжни въ най-краткъ срокъ да съставятъ протоколъ за резултата отъ анализа и изследването и да го изпратятъ на учреждениято отъ което са получили пробите. Съ задържаните продукти се поставя съгласно протоколното заключение на лабораториите и институти.

Чл. 144. Въ общини, гдето се продаватъ заклани птици, клането на последните трябва да става само въ едно определено отъ общината мѣсто и да бъде подъ ветеринаренъ контролъ.

Чл. 145. Докараните отъ външ заклани птици непременно трябва да се придружаватъ съ ветеринарно свидетелство за здраве и произходъ.

Чл. 146. Намърените годни за консумация заклани птици се подпечатватъ или пломбиратъ отъ ветеринарните власти.

Чл. 147. Забранява се надуване на закланите птици.

Чл. 148. Разните видове дивечъ също подлежатъ на ветеринаренъ прегледъ, който трябва да се извършва въ определеното за целта мѣсто. Месото отъ дивите свини трябва да се изследва още и за трихина.

Чл. 149. На ветеринаренъ прегледъ подлежатъ и яйцата; тѣ се пломбиратъ съ специални ламби и следъ прегледа се раздѣлятъ на три категории: 1) съвсемъ пресни-първо качество; 2) пресни-второ качество и 3) консервирани-трето качество.

Яйцата, въ вътрешността на които има петна, не се допускатъ за консумация и се конфискуватъ.

Чл. 150. Яйцата, предназначени за продажба, трябва да бъдатъ снабдени съ етикети за качеството имъ (първо, второ и трето качество).

Чл. 151. Рибата, въвѣкога следъ лова, и при превоза, трябва да се постави и държи въ чистъ ледъ.

Чл. 152. Пресната риба трябва да бъде съ лъскава и не лигата повърхност: люспите ѝ да са здраво прикрепени за тѣлото, очите да са изпъкнали, чисти и корпестата да е прозрачна: устата и ушите затворени; крилетъ да иматъ червенъ пресенъ цвятъ и съ нормаленъ рибенъ дъхъ; тѣлото да бъде твърдо, еластично.

Чл. 153. Рибата и хайвера, при продажбата, се подлагатъ на санитарно-ветеринаренъ контролъ и при най-малко съмнение за настъпила развала, се конфискуватъ. Подъ никакъвъ предлогъ не се допуска соленето на риба, щомъ се констатира признаци на развала.

Чл. 154. Болните риби и хайвера имъ се считатъ вредни за здравето на човека и подлежатъ на конфискуване, денатуриране и унищожение.

Чл. 155. Раците, разните видове миди, стридите и охлювите подлежатъ също на санитарно-ветеринаренъ контролъ и трябва да се продаватъ живи. Амбулантната продажба на варени раци е забранена и намърените такива се конфискуватъ и унищожаватъ.

Глава VII.

Надзоръ върху млѣкото и дойния добитѣкъ.

Чл. 156. Добиването, съхранението, превозътъ, преработването и продажбата на млѣкото и млѣчните продукти, както и заведенията въ които се извършва това, подлежатъ на санитарно-ветеринаренъ надзоръ.

Чл. 157. Всѣки, който се занимава съ производство, преработка и продажба на млѣко, е длъженъ да поиска за това специално разрешение отъ общинското управление, гдето ще упражнява това си занятие. За целта се подава заявление, придружено съ удостоверение, отъ което да се вижда мѣстожителството, мѣстото гдето се отглежда дойния добитѣкъ, числото на последния, лицата, които гледатъ и доятъ добитѣка и тия, които разнасятъ млѣкото.

Чл. 158. Разрѣшение за свободно продаване на млѣко се дава следъ като респективния длъжностенъ ветеринаренъ лѣкаръ прегледа и извърши регистрацията на дойния добитѣкъ (регистъръ обр. 1) (едрия млѣченъ добитѣкъ се туберкулизира) и провери начина за отглеждането и храненето му, помещениата въ които се държи и следъ като медицинските органи прегледатъ лицата, които гледатъ и доятъ добитѣка и разнасятъ млѣкото.

Чл. 159. Медицинския прегледъ на лицата, които гледатъ дойния добитѣкъ и тия които доятъ и разнасятъ млѣкото, се извършва всѣки три месеца.

Чл. 160. Лицата, които взематъ непосредствено участие въ гледането на дойния добитѣкъ, доенето, продажбата и преработването на млѣкото, трябва да са здрави, да не страдатъ отъ прилежливи болести, да нѣматъ по тѣлото си, особено по ръцете и лицето, изривания, язви или абцеси и да държатъ тѣлото и дрехите си чисти.

Здравите млѣкари и техните слуги се снабдяватъ съ санитарни книжки (обр. № 7), разносачите на млѣкото се снабдяватъ, освенъ това и съ особенъ знакъ-млѣкарски-знакъ, който се вписва въ санитарната книжка и се носи задължително на видно мѣсто на връхната дреха. Ако нѣкой отъ тези лица или самия производителъ заболѣятъ отъ нѣкоя заразна болестъ, като: холера, шарка, тифусъ, дезинтерия, дифтеритъ, скарлатина, сифилисъ, туберкулоза и др., забранява се изнасянето и продаването на млѣкото отъ това стопанство, докато болестта не бъде официално обявена за прекратена.

Чл. 161. Преглеждането на дойния добитѣкъ и оборитъ се извършва отъ респективните общински или околийски ветеринарни лѣкари безплатно, най-малко единъ пътъ въ месеца, като се обърща особено внимание на клиническия прегледъ на дойния добитѣкъ.

Чл. 162. Всеки млъкаръ, чийто доенъ добитъкъ се намира здравъ, се снабдява съ *ветеринарна книжка*, въ която едрия доенъ добитъкъ се вписва по единично съ подробенъ описъ, видъ, порода, години, особени белези, регистрационния номеръ и пр., а дребния млъченъ добитъкъ се вписва въ обща група (обр. № 8).

Чл. 163. За всяка промена въ числения съставъ на доиния добитъкъ въ краварницата (покупка, продажба, смъртъ, както и при сменяването на персонала, който дои и гледа добитъка и разнася млъкото), стопанина е длъженъ въ продължение на три дена да съобщи съ заявление на съответната общинска ветеринарна власт.

Чл. 164. Въ санитарниятъ и ветеринарниятъ книжки тръбва да бъде отпечатано извлечение отъ настоящия правилникъ относно надзора на млъкото и доиния добитъкъ.

При разнасянето и продажбата на млъкото, млъкаритъ сж длъжни да носятъ винаги при себе си тѣзи книжки и да ги показватъ при поискването отъ властта. На заловения безъ такива книжки млъкаръ, млъкото се счита отъ неизвѣстенъ произходъ и се конфискува.

Конфискуваното млъко, по нареждане на общината и следъ мнението на надлежния ветеринаренъ лѣкаръ, може да се използва за консумация въ благотворителни заведения или болници, следъ преваряване.

Чл. 165. Резултата отъ контрола върху млъкото и прегледа на доиния добитъкъ се вписва редовно въ ветеринарната книжка и приподробно въ общинския ветеринаренъ органъ, който е извършилъ този контролъ.

Чл. 166. Венчикитъ крави и биволици, отъ които се добива млъко за продажъ, тръбва да се туберкулинизиратъ поне веднѣжъ въ годината.

Чл. 167. Кравитъ сж явни клинически признаци на туберкулоза, като: тѣлесна слабостъ, кашлица, хроническа диария, настърхнатъ и безъ блясъкъ кожьмъ, намаляване на млъкото, увеличение на нѣкои повърхностни лимфатични жлези, подутости и възели въ вимето и пр., се поставятъ веднага подъ възбрана и се убиватъ, съгласно чл. 45 отъ закона за надзора върху съестнитъ продукти отъ животински произходъ, най-късно въ петъ дневенъ срокъ.

Чл. 168. Продажбата на млъко отъ туберкулозни животни е абсолютно забранена.

Чл. 169. Оборитъ въ които сж констатирани случаи отъ туберкулоза, следъ извеждането на болнитъ животни или убиването имъ, се подлагатъ на основно почистване и дезинфекция. Ония части отъ оборитъ, които не могатъ да се дезинфекциратъ, се унищожаватъ.

Забранява се употреблението за дезинфекция на силно мерзливни средства: креолинъ, карболова киселина, крезолъ, лизолъ и др., изпаренията на които предаватъ дѣхъ на млъкото.

Чл. 170. Стопанитъ на овце за млъкуване, при искане разрешение за продажба на млъко, сж длъжни, заедно съ заявлението си, съгласно чл. чл. 157 и 158 отъ настоящия правилникъ, да представятъ удостоверения отъ респективната ветеринарна властъ, че овцетъ имъ сж здрави и че въ общината не върлува заразителна болестъ по този видъ животни.

Чл. 171. Оборитъ въ които се държатъ млъчни крави и биволици, тръбва да отговарятъ на изискванията на хигиената: Тѣ тръбва да сж светли и пространи, съразмѣрно съ числото на добитъка (минимумъ 15 куб. метра да глава) и лесно проветривани. Подътъ да бъде издигнатъ поне на 20 см. надъ почвеното ниво, циментиранъ и съ наклонъ 3—5 см. на единъ метъръ, за да се оттичатъ свободно воднитъ нечистотии, чрезъ общия оборенъ каналъ, въ определена циментирана яма, която тръбва да се намира вънъ отъ обора и да се затваря съ масивенъ капакъ.

Стенитъ тръбва да сж изидани отъ сухъ и порозенъ материалъ, най-добре отъ тухли и да бъдатъ измазани отвътре на височина до 1½ м. съ циментъ, а надъ тази височина, до тавана, съ варъ.

Торътъ и употребената постелка тръбва на време да се изхвърлятъ отъ оборътъ. За постелка се допуша само чиста слама.

Чл. 172. Стопанитъ сж длъжни да хранятъ доиния си добитъкъ съ доброкачествена храна (сѣно, плѣва, ярма, трини, брашно и т. н. храни). Отпадацитъ отъ захарни, бирени и спиртни фабрики могатъ да се употребяватъ като прибавка къмъ обикновената храна, но само въ ограничено количество и ако сж добре запазени.

Забранява се продажбата на млъко отъ добитъкъ храненъ съ недоброкачествена храна или преимуществено съ отпадъци (остатъци) отъ фабрицитъ. Възбраната трае докато се набави доброкачествена храна. Ако, до като трае възбраната, млъкара се залови, че продава млъкото, по-

стѣхва се съгласно чл. чл. 55 и 60 отъ закона за надзора върху съестнитъ продукти отъ животински произходъ.

Чл. 173. Млъчния добитъкъ тръбва да се държи винаги чистъ, а особено вимето, заднитъ крака и подопашната областъ. Не тръбва да се оставятъ залепени извержения, торъ, калъ и пр. по бутветъ и подъ опашната областъ.

Чл. 174. Преди доенето, вимето тръбва да се измива добре, избърсва съ чиста кърпа; доячитъ тръбва сѣщо да измиватъ старателно ръцетъ си съ немиризливъ сапунъ и да се препасватъ съ чисти бѣли престилки.

Чл. 175. Доенето тръбва да се извършва винаги въ определено време. Преди да се пристѣпи къмъ него, необходимо е да се спратъ всички други работи въ обора. Първитъ струи млъко тръбва да се събира въ особенъ съдъ и да се унищожаватъ като негодно за консумация.

Чл. 176. Веднага следъ издояването, млъкото тръбва да се прецежда презъ металическа гѣста цедилка, да се постави въ хладилникъ или въ хладно помѣщение и да се държи при ниска температура, а не въ стан, които служатъ за живѣене, сѣнне, складове за разни имущества и други подобни.

Чл. 177. Млъкото се събира, държи, посвася и разнася въ сѣдове (обр. № 9) направинъ отъ дебело бѣло тенекъ, добре калайдисани или пъкъ отъ галванизирана ламарина.

Забранява се употреблението на некалайдисани мѣдни сѣдове или пъкъ калайдисани такива, по съ калай, който съдържа повече отъ 1% олово. Забранява се сѣщо и употреблението на пиринчени, цинкови, глинени, ръждасали и дървени сѣдове.

Сѣдоветъ тръбва да се запущатъ добре съ собственитъ си капаци, но не и съ прибавка на слама, платъ, парцали и пр. Преди употреблението, сѣдоветъ тръбва да се измиватъ съ врѣла вода и съ сода и следъ това се изплакватъ добре само съ вода.

Чл. 178. Млъркитъ сж които се продава млъкото, тръбва да сж проверѣни и снабдени съ дръжки, за да не се замърсаватъ отъ ръцетъ на млъкаря. Тѣ тръбва винаги да се държатъ чисти и следъ свършване продажбата на млъкото, да се изпарватъ и измиватъ добре.

Чл. 179. Стопанитъ на доенъ добитъкъ или тѣхнитъ слуги щомъ забележатъ, че нѣкой отъ добитъка заболѣе, сж длъжни да съобщатъ за това до управлението по контрола на доиния добитъкъ, началникътъ на което преглежда казанния добитъкъ и действува съгласно чл. 180 отъ настоящия правилникъ, когато се касае за заразна или опасна за човѣшкото здраве болестъ, а когато се касае за обикновени заболѣвания, млъкото отъ този добитъкъ се изключва отъ продажба, до като стопанитъ не представи удостоверение отъ ветеринаренъ лѣкаръ, че добитъка е оздравѣлъ. Въ ветеринарната книжка се вписватъ всички заболѣвания на добитъка и препоръчанитъ отъ началника на бюрото по контрола на доиния добитъкъ и отъ ветеринарния лѣкаръ — лѣчителъ предпазни или лѣчебни мѣрки. Ако заболѣлиятъ добитъкъ е вънъ отъ чортата на града, работата на началника по контрола на доиния добитъкъ се извършва отъ съответния околнѣски ветеринаренъ лѣкаръ.

Чл. 180. Когато въ известна краварница се констатира заразна болестъ по доиния добитъкъ, краварницата се поставя подъ възбрана и се забранява изнасянето и продажването на млъкото и продуктитъ му въ сурово състояние до вдигането на възбраната. По сѣщия начинъ се постѣпва и по отношение на овцетъ, млъкото на които служи за публична продажъ.

Чл. 181. Прѣсното кравешко, биволско и овче млъко тръбва да се продаватъ въ отдѣлни сѣдове, на които да има поставени металически плочи съ съответния надписъ. Забранява се смѣсването на разнитъ видове млъко. Сѣщо така се забранява приготвянето на кисело млъко отъ смѣсъ на разни млъка.

Чл. 182. Прѣсното млъко тръбва да се продава цѣло, т. е. да не бъде обезметанено и да не му сж прибавени: бито млъко, вода или нѣкои други примѣси. То тръбва да има минимална гѣстота: а) кравешкото млъко 1.031; б) овчето — 1.036 и биволското — 1.033, измѣрени при 15°C. Константитъ числа на съдържанието се въ млъкото масло тръбва да бъде минимумъ: а) за кравешкото млъко 3.5%; за биволското — 6% и за овчето — 7%. Рефракционното число на серума тръбва да бъде минимумъ: а) за кравешкото млъко 38.5; за биволското — 39.5 и за овчето — 41. Киселото млъко не тръбва да показва по-малки константни числа отъ тия на прѣсното млъко.

Забележка. Корекция на посоченитъ въ настоящия членъ константни числа може да стане само по решението на Върховния ветеринаренъ съветъ.

Чл. 183. Въ всяка община се водятъ точни списѣци на доиния добитъкъ и оборитъ въ които се държи сѣщия, на млъкаритъ и тѣхния персоналъ, който дои, отглежда и

разнася млъкото, прекупачитѣ на млъкото и млъкарниците.

Чл. 184. Туберкулинизацията на едрия млъченъ добитъкъ, съгласно чл. 45 отъ закона, се извършва отъ длъжностнитѣ ветеринарни лъкари, които сж длъжни, преди туберкулинизацията, да подложатъ добитъка на обстоенъ клинически прегледъ. Въ температурния листъ за извършената туберкулинизация се вписва и резултата отъ предварителния клинически прегледъ, хигиеничното състояние на обора, доиния добитъкъ, начина на храненето, качеството на храната и т. п.

Чл. 185. Туберкулинизацията се извършва само по способитѣ посочени отъ Министерството на земледелието и държавнитѣ имоти, отдѣленне ветеринарно.

Чл. 186. Млъкото (прѣсно и кисело) се продава: а) въ особени магазини и млъкарници и б) на разносъ (амбулантно).

Въ млъкарницитѣ могатъ да се продаватъ само млъчни продукти.

Чл. 187. Вареното млъко трѣбва да се продава подъ смъннитѣ си название (краве, биволско, овче и козе), безъ да бѣде смѣсено. Варено млъко се разбира онова, което е загреото до 100°C.

Допуска се продажбата на стерилизирано и пасторизирано млъко, което трѣбва да бѣде въ сѣдове снабдени съ съответнитѣ надписи.

Чл. 188. Отдѣленieto, въ което се вари или квае млъкото, трѣбва да бѣде светло, чисто и съ циментираниъ подъ. Шкафовеитѣ, въ които се поставя квасеното млъко, трѣбва да се затварятъ добре. Забранява се употреба на слама, черги, парцали и други за подържане топлината въ подквасеното млъко.

Чл. 189. Млъкарницитѣ не трѣбва да се съобщаватъ съ жилища или спални помѣщения и не могатъ да служатъ за спане на служащия персоналъ.

Чл. 190. Общинскитѣ ветеринарни власти сж длъжни да правятъ чести и ненадейни ревизии както въ млъкарницитѣ, така и у разносачитѣ и да провѣрватъ гъстотата му съ млъкомера на д-ръ Бишовъ (Bischow) или другъ таковъ, като същевременно провѣрватъ и другитѣ качества на млъкото: цвѣтъ, дѣхъ, вкусъ, чистотата и пр.

Чл. 191. Ако при ревизитѣ млъкото се укаже съ по-малка гъстота отъ минималната, показана въ чл. 182 отъ настоящия правилникъ, или съ ненормаленъ вкусъ, цвѣтъ, дѣхъ, то се конфискува. Ако ли пъкъ се появи смѣнение, че млъкото е смѣсено или подправено, взема се проба отъ млъкото, за което се съставя актъ. Пробата се подпечатва въ присѣдството на стопанина и се изпраща съ акта за изследване въ съответната лаборатория, а съмнителното млъко се задържа докато се съобщи резултата отъ изследването.

Чл. 192. Проби млъко се взиматъ безплатно въ всички съмнителни случаи за бактериологическо, биологическо и химическо изследвания.

За установяване на фалшивикани отъ по-сложенъ химически характеръ, не нормални и вредни млъка и въобще за по-сказанитѣ химически анализъ, бактериологическо и биологическо изследване, пробитѣ се изпращатъ за изследване въ най-близката химическа лаборатория общинска, окръжна или държавна.

За бактериологическо и биологическо изследване на млъкото, пробитѣ се изпращатъ, при възможностъ, въ ветеринарно-бактериологически институтъ или неговитѣ клонове въ провинцията-районни ветеринарно-бактериологически станции.

Чл. 193. Не се допуска млъкото за консумация въ следнитѣ случаи:

а) млъко произходяще отъ животни въ последния месецъ на бременностъ и една седмица следъ отелването имъ;

б) млъко отъ животни докарани на изложба или пазари за продажъ;

в) млъко отъ животни, които сж болни отъ една отъ следнитѣ болести: чума, въжденъ, прилепчавъ плевропневмония по говедата, прилепчивъ отокъ, бѣсъ, шарка по овцетѣ, шаръ, жѣлтенца, кръвопикане (пироплазмоза), тифния и септицемия, възпаление на матката, агалактия, маститисъ и други болести придружени съ висока температура, а също и отъ животни, следъ отелването на които плацентата не е изпаднала, или пъкъ иматъ болезнени изтечения отъ половитѣ органи и силно измърняване въ следствие на болестта;

г) млъкото отъ добитъкъ, който се лъкуватъ съ силно действащи (отровни) лъкарства, частъ отъ които се отдѣлятъ чрезъ млъкото, като: арсеникъ, живачни препарати, tartarus emeticus, чемерика, кротоново масло, опиумъ, йодъ, алое, езеринъ, пилокарпинъ и други алкалоиди. Ветеринарнитѣ лъкари когато лъкуватъ млъчния до-

битъкъ съ пѣкон отъ горенаброенитѣ медикаменти, сж длъжни да съобщаватъ съевременно за това на заведующия контролата на млъкото, който отъ своя страна забранява продажбата на млъко отъ такитѣ добитъкъ не само до като трае лъкуването, но и три дена следъ него;

д) млъко отъ туберкулозенъ добитъкъ съ явни клинически признаци и далитѣ положителна туберкулизна реакция.

е) млъко, което е синкаво, червено или жѣлто, горчиво, вмерисано или развалено, кърваво и съдържае съсирена кръвъ, плесени, гъбички, мусция (лигаво), гной и въобще млъко съ ненормална консистенция, цвѣтъ и миризъ;

ж) млъко, което съдържа чужди примеси, като: вода, ледъ, консервиращи вещества или му е отнето частъ отъ маслото (бито) и което е неправилно стерилизирано или пасторизирано;

з) млъко, което съдържа нечистотии повече отъ десетъ милиграма въ единъ литъръ или има повече отъ 6—10 кислотни градуси и което не издържа пробно варене или алкохолната проба-смѣсъ отъ равни части млъко и 70% алкохолъ;

и) млъко, което е смѣсено съ разни видове млъка: кравешко съ биволско и овче, както цѣло (небито) млъко съ бито такова;

к) каймакъ, кисело млъко и магеница, които сж приготвени отъ млъка изброени въ всичкитѣ предидущи пунктове;

л) кисело млъко, подквасено въ обикновени глинени сѣдове, съ напукана глечъ или такова, на които при загрѣване въ продължение на половинъ часъ въ 4% разтворъ оцетна киселина, оловото на глечъта се разтваря и

м) млъко отъ добитъкъ, който е пасялъ въ лозя прѣкаши съ разтворъ отъ синъ камъкъ, пирозитъ и други средства противъ перноспората.

Млъката по пунктове б, ж и и следъ конфискуването имъ, се предаватъ на благотворителни учреждения за консумация само следъ преваряване.

Чл. 194. Когато едно млъко се конфискува поради намалена масленостъ или гъстота, а стопанина заяви, че млъкото е нормално и че то такова се получава отъ доиния му добитъкъ, взема се за изследване оборна проба най-късно въ 3 дневенъ срокъ. За тая целъ добитъка се издоява напълно въ отдѣленъ сѣдъ, въ присѣдството на ветеринарната властъ и преди да се вземе проба, млъкото се изстудява и добре разбърква.

Чл. 195. Оборната проба не може да служи за доказателство, че млъкото е също като конфискуваното, при следнитѣ случаи:

а) когато се докаже, че млъчния добитъкъ, следъ конфискуването на млъкото, е билъ храненъ съ такова храна, която намалява гъстотата и маслеността на млъкото;

б) когато при изследване на оборната проба се констатира следната разлика: 0.001 относно гъстотата на млъкото, 0.3% за маслеността и 1% за сухия остатъкъ.

Чл. 196. Ако при изследването на млъкото отъ оборната проба се докаже, че то има смъни съставъ, какъвто е и този на конфискуваното млъко, млъкаря не се преследва по-нататъкъ за онова млъко, което му е конфискувано.

Продажбата на такова млъко се позволява само като се декларира въ намаленитѣ коситантни числа. При това, въѣки 15 дни се взема оборна проба отъ млъкото за изследване.

Чл. 197. Общинскитѣ управления опредѣлятъ съ особена заповѣдъ пунктотѣ презъ които задължително трѣбва да минаватъ всички млъкари и да подлагатъ на санитарно ветеринаренъ контролъ млъкото си. Въ тѣзи пунктове сж построяватъ пригодни за целта навеси съ стая за изследване на млъкото.

Чл. 198. Внасянето на прѣсно млъко отъвънъ се позволява само сутринъ, следъ съмване и млъкарнитѣ трѣбва да привършатъ разнасянето на млъкото както по частнитѣ жилища, така и въ специалнитѣ млъкарници, най-късно до 11 часа преди пладне, като се започва точно въ часътъ указанъ за въѣки сезонъ съ специална заповѣдъ отъ общинското управление.

Чл. 199. Прегледа на млъкото отъ ветеринарнитѣ власти и млъкопрѣврителитѣ трѣбва да се извършва само при дневна свѣтлина.

Забранява се внасянето на млъко вънъ отъ опредѣленитѣ пунктове и разнасянето му пошеме или сутринъ рано, преди съмване и опредѣленото съ заповѣдъ време.

Чл. 200. Общинскитѣ ветеринарни власти по контрола на млъкото и доиния добитъкъ сж длъжни да водятъ въ канцеларията си следнитѣ книги:

1) книга за записването млъкарницитѣ, млъкарнитѣ производители и прекупчици;

2) книга за разпределение персонала по надзора на млъкото и извършената работа;

3) книга за регистриране дойните крави и биволици и оборите въ които се държи смятът (обр. № 10);

4) книга за извършените туберкулинизации, въ които се вписват всички температурни листове;

5) книга за надзора на млѣкото и

6) списъкъ на овцитъ и кози стада, които се млѣкузатъ въ околността на града.

Чл. 201. Общинските ветеринарни фелдшери и техниците млѣкопрѣвители сж длъжни ежедневно да съставяватъ бюлетини за извършените отъ тѣхъ прегледи на млѣкото както у разпосвачитѣ, така и въ млѣкарницитѣ, които бюлетини представляватъ въ управлението на контрола на млѣкото.

Чл. 202. Заведующия общинската ветеринарна служба по контрола на млѣкото и дойния добитѣкъ или заведующия общинската ветеринарна служба въ края на всѣки месецъ съставлява месеченъ отчетъ за резултата отъ извършените прегледи върху млѣкото и млѣчните продукти, а така сжщо и за резултатитѣ отъ контрола върху млѣчния добитѣкъ, оборитѣ и туберкулинизацията на смятия добитѣкъ, който отчетъ се представлява на общинския комитетъ и въ Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, отдѣление ветеринарно, чрезъ ресективния държавенъ ветеринаренъ лѣкаръ (обр. № 13).

Чл. 203. Разнитѣ видове масла отъ животински произходъ (краве, биволско, овче и козе), а така сжщо и свинската масъ, предназначени за храна, трѣбва да бѣдатъ чисти и да се продаватъ подъ истинското имъ название или произхождение.

Чл. 204. Забранява се продаването на смѣсени масла (краве съ овче или биволско, краве съ козе, овче съ козе и пр.); всѣко изложено за продажъ масло трѣбва да носи четливъ надписъ за видътъ му.

Чл. 205. Не се допускатъ за консумация масла развалени, гниави или въобще вредни за здравето, а така сжщо не се позволява и преработката на маслата съ каквито и да било консервиращи вещества, освенъ съ готварска солъ и то не по-вече отъ 2—3%.

Чл. 206. Забранява се продаването на млѣчни масла смѣсени съ лой, маргаринъ, свинска масъ и всички видове растителни масла.

Забранява се сжщо продаването на свинската масъ смѣсена съ лой или каквито и да било други вещества, освенъ съ готварска солъ отъ 2—3%.

Чл. 207. Внасянето на млѣчни масла и свинска масъ отъ странство се допуска само, ако сж снабдени съ ветеринарно свидетѣлство за произхождение и здраве и следъ като бѣдатъ анализирани въ съответната държавна или общинска лаборатория.

Чл. 208. Не топенитѣ млѣчни масла трѣбва да съдържатъ най-малко 80% чисто масло и не по-вече отъ 16% вода. Сжщитѣ масла не трѣбва да съдържатъ по-вече отъ 10 градуса (Bursting) свободни киселини, а топенитѣ не по-вече отъ 20 градуса и да не бѣдатъ гниави.

Чл. 209. Искусствено приготвено масло за ядене, наречено *маргаринъ*, трѣбва да се продава подъ истинското му название и да съдържа не по-вече отъ 10% сусамово масло. Маргаринътъ трѣбва да се продава въ сѣдове съ червена напечена ивица презъ етикета, върху който да има надписъ съ дебели червени букви „Маргаринъ“.

Съ такъвъ етикетъ и надписъ трѣбва да бѣде снабденъ маргарина, когато се продава на дребно въ отдѣлни пакети.

Чл. 210. При ревизитѣ на млѣчните масла и свинската масъ, въ съмнителнитѣ случаи, ветеринарнитѣ власти взематъ двойни проби за изследване, съставляватъ два еднообразни акта за взетата проба, както е предвидено въ чл. 36 отъ закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ.

Пробитѣ се взематъ съ специални сонди отъ повърхността, средата и долния пластъ на маслото, поставятъ се въ особени стѣклени, порцеланови или гледжосани глинени бурканчета, съ стѣклени, дървени или гжбени запушалки и се подпечатватъ съ печата на властита, която взима пробитѣ и съ този на притежателя, ако последния има собственъ печатъ. На пробитѣ се поставя етикетъ, върху който се отбележава датата, името и презимето на притежателя, видътъ на маслото, номера на акта за взетата проба и номера на писмото, съ което пробата, заедно съ единъ актъ, се изпраща за изследване. Количеството на всѣка отдѣлна проба не трѣбва да бѣде по-малко отъ 100 грама.

Чл. 211. При пренасянето на млѣчните масла и свинската масъ отъ една община въ друга и препродаването имъ, трѣбва да бѣдатъ снабдени съ ветеринарно свидетѣлство (пътенъ листъ) за произходъ, здраве и годностъ за консумация, а въ тия за пресното кравешко масло,

трѣбва да бѣде изрично упоменато, че добитѣка, отъ който произхожда маслото, е туберкулинизиранъ.

Чл. 212. Изследването на пробитѣ отъ млѣкото, маслата и свинската масъ, трѣбва да се извършва въ лабораторитѣ въ най-скоро време, за да не се излагатъ на повреждане, вследствие на бавното изследване, задържанитѣ продукти и за резултата отъ изследването незабавно да се съобщава на надлежната ветеринарна властъ.

Следъ получаването резултата отъ анализа: 1) преснитѣ кравешки и биволски масла, предназначени за консумиране въ пресно състояние, ако сж поправени съ бон, се предаватъ на стопанина имъ следъ претопяване и 2) ако сж подправени съ разни вредни консервиращи вещества, или сж гниави, вмерисали и др. т., сжщо се предаватъ на стопанитѣ имъ, но само следъ като се денатуриратъ съ креолинъ, карболова киселина и др. т.

Глава VIII.

Последствия отъ нарушенията на закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ.

Чл. 213. За всѣко нарушение постановлението на закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ, се съставлява актъ.

Актотѣтъ се съставляватъ само отъ органитѣ на държавната и общинската ветеринарна властъ.

Чл. 214. Всѣки актъ трѣбва да съдържа:

а) името, презимето и званието на съставителя на акта, както и точния адресъ на постоянното му мѣстожителство;

в) името, презимето, занятието, възрастта и мѣстожителството на нарушителя;

Ако нарушителя е малолѣтенъ, вписва се и името и презимето на неговия родителъ или настойникъ; ако е слуга, работникъ и т. н., вписва се и името на господаря;

г) вида и обстоятелството на нарушението;

д) вида, качеството и количеството на конфискуванитѣ (чл. 35 отъ закона) продукти;

е) името, презимето, точния адресъ и постоянното мѣстожителство на свидетелитѣ, присѣствували при откриването на нарушението и съставянето на акта и

ж) отговора и обясненията на нарушителъ, както и показанитѣ на свидетелитѣ, ако последнитѣ сж дали такива.

Акта се подписва отъ съставители, нарушителя и най-малко отъ единъ свидетелъ.

Чл. 215. При подписване, на свидетелитѣ се прочита акта.

Чл. 216. Ако нарушителя се откаже да подпише акта, то това се удостоверява върху самия актъ отъ надлежната общинска или административна властъ, или пъкъ отъ двама свидетели.

Неграмотнитѣ, по тѣхна лична молба, се подписватъ отъ други лица, като последнитѣ, следъ подписитѣ си, показватъ и точнитѣ си адреси.

Чл. 217. Сведенията и даннитѣ въ акта се вписватъ на кратко, но трѣбва да бѣдатъ пълни и ясни, като сжщевременно се пишатъ ясно и четливо, безъ зацапване и зачеркване.

Забележка. За направенитѣ грешки или измѣнения въ текста на акта, прави се пълната уговорка въ края, която бележка трѣбва да се завѣри отъ подписанитѣ въ акта лица.

Чл. 218. Съставянето на актотѣтъ става веднага следъ откриването на нарушението.

Чл. 219. Всѣки органъ на общинската ветеринарна служба трѣбва да има кочанна актова книга, номерирана, пропорирана и подпечатана съ печата на общината, която книга носи постоянно съ себе си.

Чл. 220. Протокола на комисията предвидена въ чл. 35 отъ закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ, ако е свикана такава, се прилага къмъ акта и съставлява нераздѣлна частъ отъ сжщия.

Сжщо такава бележка се прави и въ случая, когато конфискуванитѣ продукти бѣдатъ освободени, съгласно протоколното решение на поменатата въ предидущия членъ комисия.

Чл. 222. Веднага следъ съставянето, акта заедно съ приложеното му (чл. 220 отъ настоящия правилникъ), се изпраща на надлежния околийски ветеринаренъ лѣкаръ.

Чл. 223. Когато околийския ветеринаренъ лѣкаръ, следъ пълна проверка намѣри, че акта е не пълень, той го връща воднага съ точно указание отъ какви допълнения се нуждае този актъ. Въ противенъ случай, ако е добро съставень, вписва се въ специалната книга за актотѣтъ.

Чл. 224. Въ продължение на 10 дни отъ постъпването на акта, околийския ветеринаренъ лѣкаръ издава постановление съ което налага на нарушителъ, или на лицата, които отговарятъ за действието на нарушителъ (чл. 214 буква „в“ ал. 2), предвидената въ закона глоба.

Изключение се прави: а) за актоветъ съставени по нарушенията предвидени въ чл. 51 отъ закона, които актове следъ провѣрка (чл. 222 отъ настоящия правилникъ), се изпращатъ на надлежния прокуроръ на разпореждане и б) за актове, на гърба на които е отбелезано, че конфискуванитъ продукти сѫ освободени (чл. 221 ал. 2 отъ настоящия правилникъ).

Чл. 225. Постановлението трѣбва да съдържа:

а) датата на издаването му;
б) името, презимето и званието на съставителя на акта;
в) името, презимето, званіето, възрастта и мѣстожителството на нарушителя, както и на лицата, които отговарятъ за неговитъ действия (чл. 214 буква „в“ ал. 2 отъ настоящия правилникъ);

г) кратко изложение същността на нарушението;

д) съображенията на които се основава повелителната частъ;

е) повелителната частъ (дизпозитива) съ обозначение глобата, която се налага на нарушителя, респективно отговорнитъ за действията му лица и

ж) указание предъ кой мирови съдия и въ какъвъ срокъ може да се обжалва постановлението.

Постановлението се подписва отъ съставителя му.

Чл. 226. Следъ приготвянето, постановлението се вписва въ книгата за постановленията.

Чл. 227. Когато околийския ветеринаренъ лѣкаръ, въпъ отъ предвидениятъ въ чл. 224 ал. II отъ настоящия правилникъ случаи, не намира основание да издаде постановление по нѣкой актъ, той изпраща този актъ въ Министерството на земледѣлнето и държавнитъ имоти за преглеждане и произнасяне. Той самъ, безъ разрешение на Министерството, не може подъ никакъвъ предлогъ да го остави безъ ходъ.

Чл. 228. Пренисъ отъ постановлението се връчва на нарушителя, както и на лицата, които отговарятъ за неговитъ действия, срещу разписка, чрезъ надлежния общински кметъ; последния, следъ получаването постановлението въ канцеларията на общината, е длъженъ незабавно да връчи по принадлежност и повърне разписката, подписана и датирана, на околийския ветеринаренъ лѣкаръ.

Изобщо, връчването на постановленията се извършва по редътъ въ чл. чл. 188 до 196 отъ закона за углавното сѣдопроизводство, както публикацията по чл. 196 отъ сѣщия законъ се извършва и на право отъ околийския ветеринаренъ лѣкаръ.

Чл. 229. Ако въ продължение на 14 дена отъ връчването на прениса, нарушителя не обжалва постановлението, последното влиза въ сила и подлежи на изпълнение. То се изпраща на надлежнитъ общински финансови органи за събиране глобата.

Чл. 230. Когато нарушителя обжалва въ опредѣления срокъ постановлението на околийския ветеринаренъ лѣкаръ, последния изпраща апелативната жалба, заедно съ пълната разписка, на надлежния мирови съдия, за понататъшно разглеждане.

Чл. 231. Въ апелативната си жалба нарушителя посочва всичкитъ си доказателства, свидетели и други.

Чл. 232. При разглеждането на дѣлото, мировия съдия се ръководи отъ постановлението на чл. чл. 673 до 687 отъ закона за углавното сѣдопроизводство.

Чл. 233. Окончателнитъ присѣди се изпращатъ на околийския ветеринаренъ лѣкаръ, който ги препраща на надлежнитъ общински финансови органи за събиране на глобата.

Чл. 234. Общинскитъ финансови органи събиратъ глобитъ по редътъ на събиране прекитъ данъци, които глоби се внасятъ въ надлежното общинско управление въ полза на фонда за постройка на кланица (чл. 236 „г“ отъ закона за санитарно-ветеринарната служба).

Чл. 235. Когато наложената съ постановлението глоба не може да се събере поради несъстоятелността на нарушителя, то околийския ветеринаренъ лѣкаръ изпраща пълната разписка на мѣстния мирови съдия за замѣняване глобата съ записане, съгласно чл. 686 отъ закона за углавното сѣдопроизводство. По сѣщия начинъ се постѣпва и съ присѣдитъ, въ които не е указано съ колко време записане се замѣнява паложената глоба.

Чл. 236. Веднага следъ замѣняването на глобата, мировия съдия прави разпореждане за задържане на осѣдени.

Чл. 237. Настоящия правилникъ отмѣнява всички други правилници и наредби които му противоречатъ.

1—(9311)—1

И-во на общ. сгради, пѣт. и благоустройството

ЗАПОВѢДЪ

№ 3.

Конфискува се залогъ и се лишава отъ правоучастие въ търгове.

По произведено спазаряване по доброволно съгласие на 22 августъ м. г. Софийския жителъ Михаилъ Георгиевъ е билъ обявенъ за предприемачъ за доставка на 800 роли № 4 и 800 роли № 5 обушарски клечки съ 500 кгр. пирони № № 9 10 и 11 за нуждитъ на Държавната обушарска фабрика и шиваческа работилница.

Спазаряването е било извършено правилно, редовно утвърдено и надлежниятъ договоръ сключенъ. Въ опредѣления срокъ предприемачътъ доставилъ горнитъ материали съ изключение на 674 роли № 4 и 674 роли № 5 обушарски клечки, безъ да е билъ възпрепятствуванъ отъ нѣкоя не-преодолима сила.

Възъ основа на чл. чл. 186 и 131 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, заповѣдвамъ:

1. Да се унищожи договорътъ съ поменатия предприемачъ;

2. Да се конфискува съответната на недоставеното количество частъ отъ залога му;

3) Да се лиши отъ правоучастие въ търгове на срокъ шестъ месеци.

София, 28 януарий 1926 година.

1—(10046)—1

Министъръ: Сл. Василевъ

ЗАПОВѢДЪ

№ 3.

§ 1.

На основание чл. чл. 118, 140 и 160 алчией втора отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, опълномощавамъ долуозначенитъ длъжностни лица да утвърждаватъ вмѣсто менъ, подъ своя лична отговорностъ, всички поемни условия, описания и таблица дѣтъ тѣхъ, търговитъ протоколи и протоколитъ за спазаряване по доброволно спазаряване, за доставкитъ извършени отъ самитъ бюра и подчиненитъ имъ трудови групи, отъ горското трудово стопанство „Тича“, отъ фабриката и работилницата — Горна-бана и Тухларната фабрика, както следва:

1. Началникитъ на окръжнитъ трудови бюра да утвърждаватъ казанитъ по-горе книжа за доставки, извършени отъ самитъ бюра;

2. Управителтъ на трудовото горско стопанство „Тича“ да утвърждава сѣщитъ книжа за доставки, извършени отъ самото стопанство;

3. Членътъ на Висния трудовъ съветъ — заведующъ отдѣла производство и снабдяване, да утвърждава сѣщитъ книжа за доставки въ Държавната тухларна фабрика, Обушарската фабрика и Шиваческа работилница въ с. Горна-бана;

4. Членътъ отъ Висния трудовъ съветъ — заведующъ отдѣла производство и снабдяване и поменатитъ длъжностни лица въ пунктотъ 1 и 2 да утвърждаватъ протоколитъ за съкратенъ срокъ, да подписватъ и сключватъ договори, да назначаватъ приемателни комисиони и утвърждаватъ приемателнитъ протоколи — първнитъ за доставки извършени отъ Главната дирекция на трудовата повинностъ, Държавната тухларна фабрика, Обушарската фабрика и Шиваческа работилница въ с. Горна-бана, а другитъ — за доставки, извършени отъ бюрата и стопанството, както е казано по-горе.

§ 2.

На основание чл. чл. 205 и 207 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, опълномощавамъ члена отъ Висния трудовъ съветъ — началника на отдѣла производство и снабдяване, началникитъ на окръжнитъ трудови бюра и управителя на стопанството, да одобряватъ вмѣсто менъ оценителнитъ протоколи на комисиитъ, назначени съгласно чл. 450 отъ правилника за прилагане закона за бюджета, отчетността и предприятията, за опредѣление продажната цена на първичнитъ и обработени материали, постепенното получаване на които върви паралелно съ тѣхното използване и сѣ малотрайни, каквито сѣ зеленчуцитъ, млѣкото, яйцата и др. За всичко останало производство оценителнитъ протоколи да се представляватъ за одобрение, съгласно гореказанитъ членове отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

София, 28 януарий 1926 година.

1—(10048)—1

Министъръ: Сл. Василевъ

Издава Централната метеорологическа станция в София.

Денемврий — 1925

Станции	Температура на въздуха в Ц°				Средна относителна влажност в %	средна облачност	ясни дни	мрачни дни	Вятър		Станции	Температура на въздуха в Ц°				Средна относителна влажност в %	средна облачност	ясни дни	мрачни дни	Вятър							
	средна месечна	максимална и дата	минимална и дата	средна относителна влажност в %					средна облачност	ясни дни		мрачни дни	средна скорост м/с	преобладаващ	средна месечна					максимална и дата	минимална и дата	средна относителна влажност в %	средна облачност	ясни дни	мрачни дни	средна скорост м/с	преобладаващ
Видин	-3.0	17.5 ³¹	-22.8 ⁸	78	6.6	2	10	0.6	СЗ	Ахиаз	2.8	14.0 ²³	- 8.5 ⁵	71	5.4	1	6										
Минкова махала	-2.1	18.0 ³⁰	-23.0 ⁸		6.0	5	9			Сливен	1.6	13.0 ²⁴	- 8.9 ⁶	71	7.4	2	16	4.7	СЗ								
Въринска	1.1	20.5 ²³	-17.0 ⁶	84	6.7	3	13			Казанлък	0.1	17.0 ³⁰	-12.7 ¹⁹	77	6.3	6	13	1.0	С								
Киева	-3.6	15.2 ²⁰	-24.3 ⁸	88	7.2	2	16	1.2	С	Садово	-0.2	16.5 ³⁰	-12.7 ¹¹	86	6.5	2	11	0.7	СЗ								
Плѣвен	-1.9	16.2 ²⁰	-17.6 ⁸	83	7.0	2	13	0.9	З	Пловдив	0.1	17.2 ³¹	-11.2 ¹⁹	86	7.0	2	16	1.0	ЮЗ								
Габрово	0.4	20.5 ²³	-14.2 ¹⁹	78	5.8	7	10	0.5	СЗ	Пазарджик	-0.5	17.4 ³¹	-13.6 ¹¹	85	6.1	4	9	0.8	СЗ								
Г.-Орѣховица	0.0	19.5 ²³	-20.0 ¹⁹	86	7.0	2	14	2.6	З	Самоков	-1.8	17.0 ²³	-18.2 ¹⁸	78	6.3	4	10	1.5	З								
Обр. чифлик	-1.4	14.0 ²³	-14.5 ⁶	84	6.1	4	9	2.1	ЮЗ	София	-1.9	18.6 ²³	-18.4 ¹⁹	82	7.4	1	16	1.7	СЗ								
Шумен	-0.3	15.5 ³¹	-13.5 ¹¹	79	6.6	4	10	2.4	З	Кюстендил	-0.6	20.6 ²³	-18.4 ¹⁹	6.0	3	8	0.2	СЗ									
Варна	1.7	16.3 ²³	-11.7 ⁶	81	6.5	2	10	4.5	СЗ	с. Рила	0.6	21.2 ²³	-14.6 ¹⁹	81	5.9	3	9	0.8	С								

Средна месечна температура в Моминъ-бродъ при Ломъ Вратца 0.6, Търново -1.9, Разградъ -1.1, Бургасъ 2.4, Айтосъ 1.0, Чирпанъ Карлово 1.0, Пещера 0.8, Панагюрище -1.1, Пирдопъ -1.4, Орхане 1.3, Ихтиманъ -2.7, Божурище (аеродромъ) -2.4, Банки -1.5, Бръзникъ -2.3, Дунища 0.0, Петричъ 1.2, Неврокопъ 1.4, Витоша (зданието Тентява, 1735 м) -4.5 градуса.

Въ станциите, поместени на първата страница на този бюлетинъ, месечните суми на валежа сж следните: Враца — лозовъ разсадникъ 94, Държавенъ заводъ за добитъкъ край Плѣвенъ 69, Бѣла Черкова 67, Аеро-гара Г.-Орѣховица 74, П. Тръмбешъ 55, Варна — лозовъ разсадникъ 102, Гара Долентъ Чифликъ (Варненско) 127, Бургасъ 139, Елхово (Казлъ Агачъ) 101, Талашманли 48, Конезаводъ Божурище 82, Банки 99 и Трънъ 69.

Времето и посевитъ. Бързото спадане на температурата въ края на ноември 1925 още повече се е засилило въ началото на отчитания месецъ декември и времето презъ цѣлото му първо десетидневие, както и къмъ края на второто, навредъ е продължило да е необикновено студено. Напротивъ, въ началото на последната третина на месеца температурата внезапно се е повишила и все до края му и по-късно времето е продължило да е необикновено топло, като въ пролѣтъ. Средните месечни температури навредъ безъ изключение сж по-низки отъ нормата си; особено голѣма е разликата за повечето мѣста въ южна България, като достига до 2½ градуса и повече изнадъ нормата; въ северна и югозападна България разликата изобщо е по-малка. Абсолютната максимална температура навредъ е необикновено висока и се е случила на едни мѣста на 23, а на други на 30 или 31 декември; абсолютната минимална температура се е случила не по-късно отъ 19 декември и на повечето мѣста е необикновено ниска. — Числото на ясни и на мрачните дни е почти като обикновеното имъ число за месеца. — Следъ падналитъ изобилии валежи въ последните дни на ноември, зачестило е и въ началото на декември да вали предимно снѣгъ, придруженъ на мѣста отъ силни вѣтрове и още на 5 декември цѣлата страна е осѣмнала подъ де ела снѣжна покривка, която, често подновявана или намалявана, е траяла на повечето мѣста до 21 декември, въ който день вече навредъ въ полето е изчезнала поради настъпващото виепло и силно повишение на температурата. Презъ последната третина на месеца е валилъ на нѣколко нѣкти почти само дъждъ. При валежите е имало гърмотевица и свѣткавица на 4 декември въ Кърджали, Ортакой и други нѣкой мѣста, на 14 декември въ много мѣста изъ цѣлата страна и на 21 декември почти само въ югозападната частъ на царството. Месечната сума на валежа се разпредѣля едно на друго по окръжи така: Видински окръгъ 78, Врачански 85, Плѣвенски 77, Търновски 82, Русенски 85, Шуменски 102, Варненски 105, Бургаски 106, Старозагорски 61, Хасковски 51, Мазанлийски 96, Панагюрищенъ 139, Пловдивски 56, Софийски 79, Кюстендилски 93 и Петрички 81 литра на всеки квадратенъ метъръ земя. — Вѣтровитостта изобщо е като обикновената вѣтровитостъ за месеца.

На повечето мѣста времето и голѣмата влага въ почвата не сж позволили почти никаква полска работа. Само презъ последните 5—7 топли дни на месеца е могла по отцедни и прѣпечни мѣста да продължи ораната на нивитъ за пролѣтници и тукъ-тамъ е донасявано твърдото жито и е започнала сеидбата на така наречения „никуденски ечмикъ“. При всичко това може да се каже, че до края на изтеклата 1925 година сж настѣли не по-малко есенни храни, отколкото сж били настѣли до края на по-предната 1924 година. Въ Еленско, например, сега сж настѣли около 90 хиляди декара, т. е. почти 900 декара повече отъ лани. Не е по-малка и приготвената площъ за бждитъ пролѣтници.

Покрити сж доста дебела снѣжна покривка презъ време на доста силните студове, посевитъ почти нигде не сж пострадали отъ измръзване. Само тукъ-тамъ нѣкой слаби ечимци въ много низки мѣста може да сж пострадали въ незначителенъ размѣръ отъ замръзване на стеклата се въ нивитъ вода. Следъ вдигането на снѣжната покривка, която е напоила нивитъ до насита съ благотворна влага, необикновено топлото време презъ последните десетина дни на месеца и по-късно е помогнало извънредно много за засилване както на рано посѣитъ така особено и на по-късните посеви. — Тѣхното състояние въ края на декември почти навредъ се оценява като по-добро, отколкото е било въ края на декември 1924 год.

Въ зеленчуковитъ градини изобщо малко е работено. Частъ отъ тѣхъ сж изорани и наторени, довършено е тукъ-тамъ саденето на ранъ чесънъ и сеянето на ранъ спанакъ. На доста мѣста е започнало приготвянето на парницитъ.

Сжщо и въ лозята не е могло много да се работи. Почти само въ последните нѣколко дни на месеца е продължило усилено обръщането на мѣста за нови лозя, прекопаването на стари лозя, изваждането на обгорелитъ лози отъ вкоренилицата, рѣзането и прибирането на гладкия дивъ лозовъ материалъ отъ маточницитъ и пр. — Претакането на вината е станало при добри условия, безъ да е имало превръщане, провличане, вкисване и пр., както на 1924 год.

Въ Казанлъшко и Карловско продължава да се увеличава значително площта за нови розови градини.

Добитъкътъ повечето дни е храненъ въ оборитъ съ суха храна. Въ Карнобатско и други нѣкой мѣста доста много овце сж ставали жертва на снѣжни бури и виелици.

Пчелитъ продължаватъ да прекарватъ зимния си сънъ изобщо доста редовно; къмъ края на месеца въ слънчеви и тихи дни сж излизали изъ кошарите за прочистване.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Обявления

Административенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 918. — Административниятъ съдъ, общо събрание, обявява на интересуващите се страни и лица, че въ разпоредителното си заседание на 2 февруарий 1926 год., остави безъ разглеждане жалбитъ на следните лица: 1) жалбата на Върбанъ П. Драгалозъ, отъ гр. Кюстенъ, вх. № 22070, отъ 9 декемврий 1925 год., по неподсждностъ, и 2) жалбата на Петъръ Н. Антоновъ, отъ гр. Варна, вх. № 702, отъ 29 януарий 1926 год., по неподсждностъ. — Гр. София, 3 февруарий 1926 год.
1—(10131)—1 Секретарь: Симеоновъ

Софийски апелативенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1061. — Софийскиятъ апелат. съдъ, гражданско отдѣление, обявява на интересуващите се лица и страни, че презъ месецъ мартъ 1926 година, въ открити съдебни заседания, ще разгледа следните касационни граждански дѣла и частни производства:

На 17 мартъ 1926 година — I гражд. отдѣление

1) гражданско дѣло № 1199/1924 г., по касац. жалба на Страхилъ Каменовъ, адвокатъ, повѣренникъ на Павелъ Илиевъ, отъ гр. Ломъ, противъ решението на II Ломски мир. съдия, съ Пенка Трайкова, отъ с. Гинци, Ломско, за некъ отъ 780 лева;

2) гражданско дѣло № 1201/1924 г., по касац. жалба на Гавраилъ Г. Герчевъ, отъ гр. Ломъ, противъ решението на I Ломски мирови съдия, съ Францъ Садло, отъ сжщото градъ, за некъ отъ 600 лева;

3) гражданско дѣло № 1203/1924 г., по касац. жалба на Петрунъ Рангеловъ, отъ с. Перникъ, противъ решението на VIII Соф. мир. съдия, съ държавата, за некъ отъ 1500 лева;

4) гражданско дѣло № 1205/1924 г., по касац. жалба на Петъръ Алексовъ, отъ с. Балия, Фердинандско, противъ решението на I Фердинандски мирови съдия, съ Коно Младеновъ, отъ сжщото село, за собственостъ на недвижимъ имотъ;

5) гражданско дѣло № 1207/1924 г., по касац. жалба на Кочо Илчовъ, отъ с. Литаково, Орханійско, противъ решението на Орханійския мирови съдия, съ наследниците на Димо Неговъ, а именно: Вуто и Кочо Негови, Недко Найденовъ, Иванъ Недковъ, Петкана Недкова, Василь Недковъ и Пена Недкова Атанасова, отъ сжщото село, за собственостъ и владѣние на недвижимъ имотъ;

6) гражданско дѣло № 1217/1924 г., по касац. жалба на Порданъ Цвѣтковъ, отъ с. Лѣсковецъ, Радомирско, противъ решението на II Радомирски мирови съдии, съ Спасъ Ангеловъ Тричковъ, Георги и Никола Ангелови, отъ сжщото село, за обезпечаване на доказателства;

7) гражданско дѣло № 1221/1924 г., по касац. жалба на Петко, Йончо, Иванъ и Цано Лилкови, отъ с. Сухатче, противъ решението на Габарския мирови съдия, съ Славчо Марковъ и Нецо Николовъ, отъ сжщото село, за собственостъ на недвижимъ имотъ;

8) гражданско дѣло № 1223/1924 г., по касац. жалба на Дана Христова — Вълчо Цакова, отъ с. Чомаковици, Бѣлослатинско, противъ решението на Габарския мирови съдия, съ Кирко Марковъ, отъ с. Горникъ, сжщата околия, за собственостъ на недвижимъ имотъ;

9) гражданско дѣло № 1225/1924 г., по касац. жалба на Дана Христова — Вълчовица Цакова, отъ с. Чомаковици, Бѣлослатинско, противъ решението на Габарския мирови съдия, съ Герго Пенковъ, отъ с. Горникъ, сжщата околия, за собственостъ на недвижимъ имотъ;

10) гражданско дѣло № 1231/1924 г., по касац. жалба на Павелъ Цекъвъ, отъ с. Жеглица, Видинско, противъ решението на II Видински мирови съдия, съ Петра Ранцова, отъ сжщото село, Вълчинъ Савовъ, отъ с. Гайтаници и Пена Иванова, отъ с. Жеглица, за собственостъ на недвижимъ имотъ;

11) гражданско дѣло № 1233/1924 г., по касац. жалба на Димитъръ Хр. Занинъ, отъ с. Бобошево, противъ решението на Бобошевския мирови съдия, съ Спасуца и Марица М. Занини, втората по мъжъ Анг. Панаова, отъ сжщото село, за възстановяване собственостъ и владѣние на недвижимъ имотъ;

12) гражданско дѣло № 1241/1924 г., по касац. жалба на Мите и Христо Ангелови и Костадинъ Ивановъ, отъ с. Страдалово, Кюстендилско, противъ решението на II Кюстендилски мирови съдия, съ Алексъ, Георги и Миланъ Стоилови, отъ сжщото село, за правособственостъ и владѣние на недвижимъ имотъ;

13) гражданско дѣло № 1243 а/1924 г., по касац. жалба на Дина Н. Мурджова, отъ с. Голѣманово, Кулеско, противъ решението на II Кулески мирови съдия, съ Митъръ Недковъ, отъ сжщото село, за правособственостъ на недвижимъ имотъ;

14) гражданско дѣло № 1243 б/1924 г., по касац. жалба на Вълчо Начовъ, отъ с. Несеерци, противъ решението на II Кулески мирови съдия, съ Мито Петровъ, отъ сжщото село, за собственостъ върху недвижимъ имотъ;

15) гражданско дѣло № 1245/1924 г., по касац. жалба на Руеимъ Първановъ, отъ с. Ковачина, Ломско, противъ решението на II Ломски мирови съдия, съ Елена Галиопъ Тогова, отъ сжщото село, за олазване на полски имотъ;

16) гражданско дѣло № 1247/1924 г., по касац. жалба на Каменъ Костовъ, отъ с. Гърци, Видинско, противъ решението на I Видински мирови съдия, съ Анто Николовъ, отъ гр. Видинъ, за нарушено владѣние на недвижимъ имотъ;

17) гражданско дѣло № 1249/1924 г., по касац. жалба на Стана Христова — Кръстова Цачкова, отъ с. Габаре, Бѣлослатинско, противъ решението на Габарския мирови съдия, съ Иото Христовъ, отъ с. Горникъ, за собственостъ на наследственъ недвижимъ имотъ;

18) гражданско дѣло № 1251/1924 г., по касац. жалба на Павелъ Симеоновъ, отъ с. Реселецъ, Бѣлослатинско, противъ решението на Габарския мирови съдия, съ Рада Хр. Ковачева, отъ сжщото село, за собственостъ на недвижимъ имотъ;

19) гражданско дѣло № 1253/1924 г., по касац. жалба на Савъ и. Ивановъ и Гоцо Георгиевъ, отъ с. Мали-Кутловица, Фердинандско, противъ решението на I Фердинандски мирови съдия, съ Пела Цвѣткова Иорданова, отъ с. Балия, за собственостъ на недвижимъ имотъ;

20) гражданско дѣло № 1263/1924 г., по касац. жалба на Стойко Митревъ, отъ с. Чуденци, Кюстендилско, противъ решението на II Кюстендилски мирови съдия, съ Трайко Христовъ отъ сжщото село, за водопрокарване, и

21) гражданско дѣло № 1265/1924 г., по касац. жалба на Кжко Савовъ, отъ с. Чиренъ, Врачанско, противъ решението на Андро Тановъ и Динко Тановъ, отъ сжщото село, за собственостъ на недвижимъ имотъ.

На 18 мартъ 1926 година — III гражд. отдѣление:

1) частно гражданско дѣло № 599/1925 г., по касац. жалба на Първанъ Петровъ Влаховъ, отъ с. Липенъ, Фердинандско, противъ протоколното опредѣление на I Фердинандски мирови съдия, съ Тодора Петрова Първанова, отъ сжщото село, Младена Петъръ Иванова, отъ с. Голѣмо-Бабино, Врачанско, и Първа Първ. Симеонова, отъ с. Ракево, Врачанско, за дѣла на наследственъ недвижимъ имотъ;

2) частно гражданско дѣло № 604/1925 г., по касац. жалба на Кръстана Якова Петкова — Пекова Вълкова, отъ с. Попница, Бѣлослатинско, противъ протоколното опредѣление на Бѣлослатинския мирови съдия, съ Цвѣта Якова Петкова, Рада Якова Петкова, Дила Димитрова Якова, Яко Димитровъ, Мита и Рада Димитрови, отъ сжщото село, за дѣла на наследственъ недвижимъ имотъ;

3) частно гражданско дѣло № 605/1925 г., по касац. жалба на Христена Ст. Бузаджица — Д. Кафеджийска, отъ с. Бобошево, противъ протоколното опредѣление на Бобошевския мирови съдия, съ Борисъ и Никола Ст. Бозаджинъ, отъ сжщото село, за подѣла на недвижими имоти;

4) гражданско дѣло № 1226/1924 г., по касац. жалба на Флоро Фл. Марковъ, отъ с. Долни-Вадимъ, Орѣховско, противъ решението на Кнежевския мирови съдия, съ Ставъ М. Далчовъ, отъ сжщото село, за собственостъ на недвижимъ имотъ;

5) гражданско дѣло № 1223/1924 г., по касац. жалба на Андрей Мариновъ, отъ с. Кошава, Видинско, противъ решението на II Видински мирови съдия, съ Иванъ Пасковъ, отъ сжщото село, за нарушено владѣние съ вреди и загуби;

6) гражданско дѣло № 1234/1924 г., по касац. жалба на Алексъ Шеляски, отъ с. Бураново, Дунишко, противъ решението на Бобошевския мирови съдия, съ Коста Хр. Краванковъ, отъ с. Червенъ-брътъ, Дунишко, за некъ отъ 1000 лева;

7) гражданско дѣло № 1238/1924 г., по касац. жалба на Димитъръ Т. Войновъ, отъ с. Доеней, Самоковско, противъ решението на II Самоковски мирови съдия, съ Георги Д. Кашъмовъ, отъ сжщото село, за отхвърляне ограничѣние и сервитутно право върху недвижимъ имотъ;

8) гражданско дѣло № 1242/1924 г., по касац. жалба на Петър Каменовъ, отъ с. Грамада, Кулско, противъ решението на II Кулски мирови съдия, съ Цеко Петровъ Бързийски, отъ сѣщото село, за възстановяване нарушено владѣние върху недвижимо имотъ;

9) гражданско дѣло № 1244/1924 г., по касац. жалба на Нацѣл Богдановъ и Екатерина Богданова, отъ с. Голинца, Ломско, противъ решението на II Ломски мирови съдия, съ Петър Менчовъ и Мита Петрова, отъ сѣщото село, за собственост на недвижимо имотъ;

10) гражданско дѣло № 1246/1924 г., по касац. жалба на Тодоръ Диковъ и Симеонъ Христовъ, отъ с. Голѣмъ-Изворъ, Ябланско, противъ решението на Етрополския мирови съдия, съ Григоръ Диковъ, отъ сѣщото село, за възстановяване на нарушено владѣние върху недвижимо имотъ;

11) гражданско дѣло № 1250/1924 г., по касац. жалба на Георги и Иванъ (Вандо) Лалови, отъ с. Буковецъ, противъ решението на Габарския мирови съдия, съ Мария Лалова — Мариетъ Стоянова, отъ с. Тлачене, за собственост на недвижимо имотъ;

12) гражданско дѣло № 1252/1924 г., по касац. жалба на Стана Христова — Кръстова Пачкова, отъ с. Габаре, Вѣлослатинско, противъ решението на Габарския мирови съдия, съ Герго Пенковъ, отъ с. Горникъ, сѣщата околия, за собственост на недвижимо имотъ;

13) гражданско дѣло № 1264/1924 г., по касац. жалба на Кръсто Татаровъ, отъ гр. Ломъ, противъ решението на II Ломски мирови съдия, съ Томо Трифоновъ, отъ сѣщия градъ, за собственост на недвижимо имотъ;

14) гражданско дѣло № 1265/1924 г., по касац. жалба на Коце Христовъ, отъ София, противъ решението на VI Соф. мирови съдия, съ Тодоръ Таневъ, отъ сѣщия градъ, за опразване на къща;

15) гражданско дѣло № 1268/1924 г., по касац. жалба на Начо Спасовъ и Пена Спасова, за себе си и като майка представителка на малолѣтния си дѣца, отъ с. Старопатица, противъ решението на I Кулски мирови съдия, съ Тота Вяткова Кънкина, отъ гр. Кула, за искъ на недвижимо имотъ;

16) гражданско дѣло № 1270/1924 г., по касац. жалба на Николчо Велковъ, отъ с. Брайковци, Софийско, противъ решението на Годечкия мирови съдия, съ Кола Ванковъ, отъ сѣщото село, за правособственост върху недвижимо имотъ;

17) гражданско дѣло № 1278/1924 г., по касац. жалба на Филиппъ Петровъ, отъ с. Гореджия, Софийско, противъ решението на II Новоселски мирови съдия, съ Иванъ Димитровъ, отъ София, за собственост и владѣние на недвижимо имотъ;

18) гражданско дѣло № 1280/1924 г., по касац. жалба на Стояно Христовъ Доганджийски, отъ с. Бобовъ-долъ, Дупнишко, противъ решението на I Дупнишки мирови съдия, съ Величко Хр. Доганджийски, отъ сѣщото село, за съществуване на продавателенъ записъ;

19) гражданско дѣло № 1294/1924 г., по касац. жалба на Хараламби Лазаровъ, адвокатъ, пълномощникъ на Алка П. Главчева, отъ гр. Бѣлоградчикъ, противъ решението на II Бѣлоградчикъ мирови съдия, съ Георги Петровъ, за поставяне на улудъ;

20) гражданско дѣло № 1293/1924 г., по касац. жалба на Врачанския държавенъ адвокатъ, представителъ на държавното съкровище, противъ решението на II Фердинандски мирови съдия, съ Първанъ Петровъ, отъ с. Горно-Цѣрвене, Фердинандско, като ответникъ и Давидко Петковъ, Лило Митовъ и Илия Митовъ, като ищци, отъ сѣщото село, за собственост на недвижимо имотъ;

21) гражданско дѣло № 1304/1924 г., по касац. жалба на Спасъ Г. Митковъ, отъ с. Мусачево, противъ решението на I Новоселски мирови съдия, съ Ангелъ Стойновъ Минзето, отъ с. Григорово, за искъ отъ 740 лева.

На 24 мартъ 1926 г. — гражданско отдѣление:

1) гражданско дѣло № 1269/1924 г., по касац. жалба на Райна Христовица Тасова, отъ гара Червенъ-бръгъ, противъ решението на Орханйския мирови съдия, съ Цѣно Вълкановъ, отъ гр. Орхание, за искъ отъ 1200 лева;

2) гражданско дѣло № 1271/1924 г., по касац. жалба на Лазаръ Т. Кметски, отъ с. Горна-Баня, Дупнишко, противъ решението на II Дупнишки мирови съдия, съ Илия Велиновъ Вучковъ, отъ сѣщото село, за правособственост на пивъ;

3) гражданско дѣло № 1277/1924 г., по касац. жалба на Иванъ Илиевъ, отъ с. ДолноКамарци, Нирдонско, противъ решението на II Новоселски мирови съдия, съ Георги Вл. Етамболийски, отъ Новоселци, за искъ отъ 980 лева;

4) гражданско дѣло № 1279/1924 г., по касац. жалба на Ангелъ Цановъ Барашки, отъ с. Търнакъ, Вѣлослатинско, противъ решението на Вѣлослатинския мирови съдия, съ

Вуто Павловъ, настояникъ на останалитѣ отъ покойния Василъ Вутовъ малолѣтни Йонка и Христина и Гена Василица, по втори мъжъ Стояновица, вѣнчки отъ с. Търнакъ, за собственост и владѣние на недвижимо имотъ;

5) гражданско дѣло № 1281/1924 г., по касац. жалба на Христо Митовъ, отъ с. Мало-село, Дупнишко, противъ решението на I Дупнишки мирови съдия, съ Тодосъ Заневъ, като настояникъ и представителъ на непълнолѣтнитѣ Стоялко и Борисъ Котеви Пеневъ, отъ сѣщото село, за собственост на недвижимо имотъ;

6) гражданско дѣло № 1283/1924 г., по касац. жалба на Врачанския и Софийския държавни адвокати, представителъ на държ. съкровище, противъ решението на II Орѣховски мирови съдия, съ Симеонъ Николовъ, отъ с. Буганъ, за собственост на селище;

7) гражданско дѣло № 1291/1924 г., по касац. жалба на Тодоръ Хр. Годиновъ, отъ с. Ресипово, Дупнишко, противъ решението на II Дупнишки мирови съдия, съ Станко П. Вельовъ, отъ сѣщото село, за собственост на нива;

8) гражданско дѣло № 1293/1924 г., по касац. жалба на Маруша Костадинова, отъ гр. Петричъ, противъ решението на Петричкия мирови съдия, съ Ленка Стойкова, отъ сѣщия градъ, за собственост на недвижимо имотъ;

9) гражданско дѣло № 1301/1924 г., по касац. жалба на Иванъ В. Чичиъ II, отъ с. Кнежа, Орѣховско, противъ решението на Кнежския мирови съдия, съ Петъръ Тодоровъ Пиекюлийски, отъ сѣщото село, за собственост на недвижимо имотъ;

10) гражданско дѣло № 1307/1924 г., по касац. жалба на Велика Ив. Райкова, отъ с. Борисово, и Сава Николова, отъ с. Василевци, Ломско, противъ решението на I Ломски мирови съдия, съ Младенъ Димитровъ, отъ с. Борисово, Ломско, за собственост на недвижимо имотъ;

11) гражданско дѣло № 1309/1924 г., по касац. жалба на Славо Капаровъ, отъ с. Долна-баня, Самоковско, противъ решението на Долнобанския мирови съдия, съ Наумъ Апчинъ, отъ сѣщото село, за искъ отъ 800 лева;

12) гражданско дѣло № 1311/1924 г., по касац. жалба на Петъръ, Анастасия и Мария Маркови, последната по мъжъ Самуилъ Раданова, отъ гр. Кюстендилъ, противъ решението на I Кюстендилски мирови съдия, съ Руса Атанасова, по баща Георгиева, отъ сѣщия градъ, за искъ на сума 2000 лева;

13) гражданско дѣло № 1313/1924 г., по касац. жалба на Димитъръ С. Граховски, отъ с. Бобовецъ, Дупнишко, противъ решението на I Бобовецки мирови съдия, съ Зане Сп. Граховски, отъ сѣщото село, за искъ отъ 600 лева;

14) гражданско дѣло № 1317/1924 г., по касац. жалба на Вуна Хр. Цолова, отъ с. Търнакъ, Вѣлослатинско, за себе си и като законна представителка на останалитѣ отъ покойния ѝ съпругъ Христо Цоловъ малолѣтни дѣца, противъ решението на Вѣлослатинския мирови съдия, съ Дино Нотовъ и др., отъ сѣщото село, за спирание действията на съдебния прѣставъ и пр.;

15) гражданско дѣло № 1319/1924 г., по касац. жалба на Георги Димитровъ, отъ с. Расово, Ломско, противъ резолюцията на II Ломски мирови съдия, съ Янколъ Ерменковъ, отъ с. Додуково, Ломско, за правособственост на къща;

16) гражданско дѣло № 1323/1924 г., по касац. жалба на Вѣлчо Н. Джунковъ, отъ с. Царъ-Петрово, Кулско, противъ решението на I Кулски мирови съдия, съ Цено Циковъ, отъ сѣщото село, за собственост на недвижимо имотъ;

17) гражданско дѣло № 1325/1924 г., по касац. жалба на Спасъ Лазаровъ, отъ с. Чекаччево, Софийско, противъ решението на II Новоселски мирови съдия, съ Недѣлко Николовъ, отъ сѣщото село, настояникъ на малолѣтнитѣ наследници на покойния Мильо П. Каразлатански, отъ сѣщото село, за собственост на недвижимо имотъ;

18) гражданско дѣло № 1327/1924 г., по касац. жалба на Михалко Кличевъ, Божура Динева и Пена Костова, отъ с. Ковачевци, Самоковско, противъ решението на II Самоковски мирови съдия, съ Никола Лопаровъ, Дие Николовъ, Соса Стойменова — по мъжъ Ив. Милина, Никола Ив. Гусевъ, Мария Ив. Гусева — по мъжъ Пантова Попова, Весенка Ив. Гусева — по мъжъ Рангелова Джорджева, Бота Стойменова — по мъжъ Еф. Попова и Стоянъ Милошевъ като баща представителъ на малолѣтнитѣ си дѣца Кула, Георги и Наумъ, вѣнчки отъ с. Ковачевци, Самоковско, за собственост на недвижимо имотъ;

19) гражданско дѣло № 1329/1924 г., по касац. жалба на Стоянъ Хр. Симонски, отъ с. Джерманъ, Дупнишко, противъ решението на II Дупнишки мирови съдия, съ Васе Малиновъ, отъ с. Грамаде, Дупнишко, за нарушено владѣние върху недвижимо имотъ;

20) гражданско дѣло № 1335/1924 г., по касац. жалба на Костадинъ Н. Барзовъ, отъ гр. Враца, противъ решението на I Врачанския мирови съдия, съ подполковникъ Иваловъ

и съпругата му Райна Иванова, отъ същия градъ, за нарушено владѣние върху недвижимъ имотъ;

21) гражданско дѣло № 1337/1924 г., по касац. жалба на Иванъ Цеконъ Мутафийски, отъ с. Врачешъ, Орханійско, противъ решението на Орханійския мирови съдия, съ Гена Нако Дикова, Симеона Ив. Савова и Йордана В. Петкова, отъ гр. Орханіе, за собственост на недвижимъ имотъ.

На 27 мартъ 1926 година — II гражд. отдѣление

1) частно гражданско дѣло № 10/1926 г., по касац. жалба на Димитъръ Ив. Тодоровски, отъ гр. Орханіе, противъ протоколното опредѣленіе на Орханійския мирови съдия, съ Иванъ Ч. Нонински Василь Ст. Коларски, Пена Хр. Дипова, Мария Ив. Ч. Нонинска, Гена В. Коларска и Цола Ц. Грозева, за собственост на недвижимъ имотъ;

2) частно гражданско дѣло № 12/1926 г., по касац. жалба на Младена Димитрова, отъ с. Дългошеви, Ломско, противъ протоколното опредѣленіе на I Ломски мирови съдия, съ Димитъръ Стоиленовъ, отъ същото село, за себе си и като настойникъ на малолѣтната Милениа, за дѣла на наследственъ недвижимъ имотъ;

3) частно гражданско дѣло № 22/1926 г., по касац. жалба на Иванъ Ц. Радомирски, отъ с. Кнежа, Орѣховско, противъ протоколното опредѣленіе на Кнеженския мирови съдия, съ Иванъ Т. Кьосовъ, отъ същото село, за дѣла на собственъ имотъ;

4) гражданско дѣло № 1362/1924 г., по касац. жалба на Чиме Стояновъ Цвѣтански, отъ с. Кърджеево, Горноджумайско, противъ решението на Горноджумайския мирови съдия, съ Никола Христовъ Велковски, отъ същото село, за възстановяване нарушено владѣние върху недвижимъ имотъ;

5) гражданско дѣло № 1364/1924 г., по касац. жалба на Черньо Георгиевъ, отъ с. Челенечъ, Пирдопско, противъ решението на Пирдопския мирови съдия, съ Иванъ Т. Бантовъ, отъ същото село, за искъ отъ 1500 лева;

6) гражданско дѣло № 1368/1924 г., по касац. жалба на Цвѣтко Андоновъ, отъ с. Катрище, Кюстендилско, противъ решението на II Кюстендилския мирови съдия, съ Вучко Стоевъ, отъ с. Невѣстино, Кюстендилско, за искъ отъ 940 л.;

7) гражданско дѣло № 1370/1924 г., по касац. жалба на Гето и Никола Гроюви, отъ с. Правецъ, Орханійско, противъ решението на Орханійския мирови съдия, съ Цено Гроювъ, отъ същото село, за нарушено владѣние на недвижимъ имотъ;

8) гражданско дѣло № 1372/1924 г., по касац. жалба на Димитъръ Хр. Зеленковъ, отъ с. Ковачевци, Самоковско, противъ решението на II Самоковския мирови съдия, съ Мили Васева Гусева, Тодоръ Влажковъ Гусевъ, Благоя Милошовъ Тетарковъ и Божура Янева Гусева, отъ същото село, и Латинка Тонсва Янкова, отъ с. Поповяне, Самоковско, за собственост върху наследствени недвижими имоти;

9) гражданско дѣло № 1378/1924 г., по касац. жалба на Лило В. Червеновъ, отъ гр. Кула, противъ решението на I Кулския мирови съдия, съ Иото М. Кунчевъ, отъ същия градъ, за искъ отъ 300 лева;

10) гражданско дѣло № 1380/1924 г., по касац. жалба на Гена Вутова Фъртунска, отъ с. Врачешъ, Орханійско, противъ решението на Орханійския мирови съдия, съ Бенчо и Василь Гергови Дичови и Георги Ивановъ Дичовъ, отъ с. Лъжене, Орханійско, за собственост на недвижимъ имотъ;

11) гражданско дѣло № 1390/1924 г., по касац. жалба на Гога Цвѣтковъ, отъ с. Стонянци, Царибродско, противъ решението на Родечкия мирови съдия, съ Виденъ Кировъ, отъ същото село, за собственост на недвижимъ имотъ;

12) гражданско дѣло № 1392/1924 г., по касац. жалба на Пенко и Тико Сжлюви, отъ с. Драпанъ, Бѣлослатинско, противъ решението на Габарския мирови съдия, съ Асанъ Алиловъ Мусковъ, отъ с. Вранякъ, Бѣлослатинско, за искъ отъ 1500 лева;

13) гражданско дѣло № 1394/1924 г., по касац. жалба на Киро Стояновъ, повѣренникъ на Сава Д. Сжбкова, за себе си и като законна представителка на пълнолѣтните си деца Тота и Никола Дачеви, Дана, Стана и Нона Д. Сжбкови, отъ с. Сухатче, Бѣлослатинско, Рада Д. Сжбкова — Ивановица и Цена Дачова Дешовица, отъ с. Лепница, Бѣлослатинско, противъ решението на Габровския мирови съдия, съ Гоцо Христовъ, отъ с. Сухатче, Бѣлослатинско, за собственост на недвижимъ имотъ;

14) гражданско дѣло № 1396/1924 г., по касац. жалба на Софияския държавенъ адвокатъ, като представителъ на държавното съкровище, противъ решението на Пирдопския мирови съдия, съ Кузманъ Костадиновъ Кърджаловъ, отъ с. Смолеко, Пирдопско, за искъ отъ 585 г.;

15) гражданско дѣло № 1400/1924 г., по касац. жалба на Жозевъ Савицки, отъ София, противъ решението на I Софийския мирови съдия, съ Недѣлка Панова, отъ

София, за вреди и загуби на неето помѣщение, на сума 3725 л.;

16) гражданско дѣло № 1404/1924 г., по касац. жалба на Стефанъ Гетовъ, Павелъ Василевъ, Мария Гетова, Цела Георгиева и Яни Дамовъ, отъ с. Домакови, Бѣлослатинско, противъ решението на Койнарския мирови съдия, съ Панка Личова, отъ същото село, за искъ на сума 1500 л.;

17) гражданско дѣло № 1406/1924 г., по касац. жалба на Димитъръ Коцевъ, отъ София, противъ решението на IV Софийския мирови съдия, съ Георги П. Шолевъ, отъ София, за собственост върху недвижимъ имотъ;

18) гражданско дѣло № 1408/1924 г., по касац. жалба на Ниню Лукановъ, отъ с. Мокрешъ, Кулско, противъ решението на II Кулския мирови съдия, съ Цвѣтко Станкинъ Челебийски, за собственост върху недвижимъ имотъ;

19) гражданско дѣло № 1410/1924 г., по касац. жалба на Дамиянъ Костовъ, отъ с. Хаджи-махла, Берковско, противъ решението на Вършецкия мирови съдия, съ Цено Митровъ, отъ същото село, за собственост върху недвижимъ имотъ;

20) гражданско дѣло № 1412/1924 г., по касац. жалба на Ито Христовъ Нинчовъ, отъ с. Попница, Бѣлослатинско, противъ решението на Бѣлослатинския мирови съдия, съ Георги Тодоровъ Иванчовъ, отъ същото село, за собственост върху недвижимъ имотъ;

21) гражданско дѣло № 1414/1924 г., по касац. жалба на Братя Дончеви, отъ София, противъ решението на I Софийския мирови съдия, съ Стефанъ Пиневъ, отъ София, за искъ отъ 2000 л.

На 27 мартъ 1926 година — гражд. отдѣление:

1) частно гражд. дѣло № 606/1925 г., по касац. жалба на Суса, Димитъръ и Атанасъ Н. Стойчеви, отъ с. Рила, Дупнишко, противъ протоколното опредѣленіе на Бобошевския мирови съдия, съ Анастасия Вангелъ Я. Вангелова по мъжъ, а по баща Никола Стойчева, отъ гр. Дупница, за дѣла на недвижимъ наследственъ имотъ;

2) частно гражд. дѣло № 607/1925 г., по касац. жалба на Стояня Пейчиновъ, отъ с. Долни-Околя, Самоковско, противъ протоколното опредѣленіе на I Самоковския мирови съдия, съ Кръстю Богевъ, отъ същото село, за правособственост върху наследствени недвижими имоти;

3) частно гражд. дѣло № 609/1925 г., по касац. жалба на Цано, Атанасъ и Симеонъ Иванови, отъ с. Сухатче, Бѣлослатинско, противъ протоколното опредѣленіе на Габарския мирови съдия, съ Йорданъ Д. Беровъ и Димитъръ Беровъ, последния за себе си и като представителъ на пълнолѣтните си деца, за дѣла на собственъ недвижимъ имотъ;

4) гражданско дѣло № 1639/1923 г., по касац. жалба на Иванчо Гуновъ, отъ с. Бутанъ, Орѣховско, противъ решението на II Орѣховския мирови съдия, съ Панчо Ниновски, отъ с. Вълчедръмъ, Ломско, за искъ отъ 2000 л.;

5) гражданско дѣло № 1893/1924 г., по касац. жалба на Киро Стояновъ, повѣренникъ на Сава Д. Сжбкова, за себе си и като законна представителка на пълнолѣтните си деца Тоша и Никола Дачеви, Дана, Стана и Нона Д. Сжбкови, отъ с. Сухатче, Бѣлослатинско и Цена Дачова Дешовица, отъ с. Лепница, Бѣлослатинско, противъ решението на Габарския мирови съдия, съ Минчо Цвѣтковъ, отъ с. Сухатче, Бѣлослатинско, за правособственост върху недвижимъ имотъ;

6) гражданско дѣло № 1995/1924 г., по касац. жалба на Коле Хр. Градинаровъ, отъ с. Рельво, Самоковско, противъ решението на II Самоковския мирови съдия, съ представителъ на Църковното настоятелство, въ с. Рельво, Самоковско, за собственост върху недвижимъ имотъ;

7) гражданско дѣло № 1997/1924 г., по касац. жалба на Петричкия окръженъ управителъ, като представителъ на държавното съкровище, противъ решението на Горно-Джумайския мирови съдия, съ Кирилъ Митевъ, отъ Горно-Джумалъ, за искъ отъ 310 л.;

8) гражданско дѣло № 1999/1924 г., по касац. жалба на Георги Кръстевъ, отъ с. Сеславци, Софийско, противъ решението на IV Софийския мирови съдия, съ Александъръ Тапковъ отъ София, адвокатъ за искъ отъ 2000 л.;

9) гражданско дѣло № 1401/1924 г., по касац. жалба на Ванко Апостоловъ, отъ гр. Видинъ, като настойникъ на малолѣтните си деца Никола, Маринъ и Кирилъ Валкови, противъ решението на II Видинския мирови съдия, съ Флоро и Гаврилъ Параклинови, отъ с. Сланотрънъ, Видинско, за собственост върху недвижимъ имотъ;

10) гражданско дѣло № 1403/1924 г., по касац. жалба на Сотиръ Таневъ Плички, отъ с. Балаково, Дупнишко, противъ решението на I Дупнишкия мирови съдия, съ Ангелъ Цвѣтковъ, отъ гр. Дупница за освобождаване на пътъ между недвижими имоти;

11) гражданско дѣло № 1405/1924 г. по касационната жалба на Ружка Димитрова, отъ с. Добри-долъ, Кюстендилско, противъ решението на Треклянския мирови съдия, съ Анаки Анастасовъ и Васе Анакиевъ, отъ същото село, за възстановяване нарушено владение върху недвижимъ имотъ;

12) гражданско дѣло № 1407/1924 г. по касационната жалба на Никола Найденовъ, отъ с. Надежда, Софийско, противъ решението на IV Софийски мирови съдия, съ Пешо Гелевъ Стоянчовъ, отъ с. Куманица, Софийско, за искъ отъ 2000 л.;

13) гражданско дѣло № 1409/1924 г. по касационната жалба на Белко Сажковъ Петринъ и Петра Сажкова, отъ с. Урбаинци, Кулеко, противъ решението на II Кулеки мирови съдия, съ Тота Кръстова, по мъжъ Ив. Микова и Иванъ Миковъ, отъ с. Гол.-Тупанъ, Кулеко, за собственост върху недвижимъ имотъ;

14) гражданско дѣло № 1411/1924 г. по касационната жалба на Софийския държавенъ адвокатъ, като представителъ на държавното съкровище, противъ решението на IV Софийски мирови съдия, съ Вучко Андреевъ, отъ с. Дървеница, Софийско, за искъ отъ 810 л.;

15) гражданско дѣло № 1421/1924 г. по касационната жалба на Димитъръ Гюладжиевъ, отъ София, противъ решението на II Софийски мирови съдия, съ Дръ Вичевъ, отъ София, за искъ отъ 1950 л.;

16) гражданско дѣло № 1423/1924 г. по касационната жалба на Никола Тошевъ, отъ с. Липница, Орханийско, противъ решението на Мездренския мирови съдия, съ Стоянъ Марковъ и Цeko Иотовъ, отъ гр. Мездра, за собственост върху недвижимъ имотъ;

17) гражданско дѣло № 1427/1924 г. по касационната жалба на Петъръ Георгиевъ, отъ София, противъ решението на II Соф. мирови съдия, съ Димитъръ Григорчевъ, отъ София, за искъ отъ 928 л.;

18) гражданско дѣло № 1429/1924 г. по касационната жалба на Илия Каджовъ, отъ гр. Враца, противъ решението на I Вратчански мирови съдия, съ Никола Т. Димитровъ, отъ гр. Враца, синдикъ на пещехотелния Христо П. Чукачинъ, Павелъ Чукачинъ и Мария Хр. Чукачева, отъ гр. Враца, за собственост върху недвижимъ имотъ;

19) гражданско дѣло № 1431/1924 г. по касационната жалба на Стаменка М. Андреева, отъ гр. Орхание, противъ решението на Орханийския мирови съдия, съ Иона Дончовица Игнатова и Мано Ченчовъ, отъ същия градъ, за собственост върху недвижимъ имотъ;

20) гражданско дѣло № 1435/1924 г. по касационната жалба на Тоне Повчовъ и Фоте Тоневъ, отъ с. Житуна, Радомирско, противъ решението на I Радомирски мирови съдия, съ Нако Николчовъ и Станко Наковъ, отъ същото село, за нарушено владение върху недвижимъ имотъ, и

21) гражданско дѣло № 51/1925 г. по касационната жалба на Никола Гьоревъ, отъ с. Търноволакъ, Кюстендилско, противъ решението на II Кюстендилски мирови съдия, съ Василъ Давитковъ Туреки, отъ с. Катриче, Кюстендилско, за собственост върху недвижимъ имотъ.

На 30 мартъ 1926 год. — II гражд. отдѣление:

1) гражданско дѣло № 1422/1924 г. по касационната жалба на Станко, Джонъ и Нако Цветкови, отъ с. Гаитанци, Видинско, противъ решението на I Видински мирови съдия, съ Цено и Станко Гергови, отъ същото село, за нарушено владение върху недвижимъ имотъ;

2) гражданско дѣло № 1424/1924 г. по касационната жалба на Никола Ив. Каневъ, отъ гр. Самоковъ, противъ решението на Горно-Джумайския мирови съдия, съ Георги и Ташо Комитови, отъ гр. Горна-Джумая, за искъ отъ 1000 л.;

3) гражданско дѣло № 1426/1924 г. по касационната жалба на Мирко Григоровъ, отъ гр. София, срещу решението на II Софийски мирови съдия, съ инженеръ Атанасъ Георгиевъ, отъ София, за искъ отъ 600 л.;

4) гражданско дѣло № 1428/1924 г. по касационната жалба на Семко Семковъ, отъ с. Руека-Бѣла, Вратчанско, противъ решението на I Вратчански мирови съдия, съ Вълко Николчовъ, отъ с. Кирецъ, за искъ отъ 1030-44 л.;

5) гражданско дѣло № 1430/1924 г. по касационната жалба на Петко, Тоне, Петъръ, Зарчо, Ценко и Цолка Ценови, отъ с. Девяне, Вратчанско, противъ решението на I Вратчански мирови съдия, съ Вратчанската Земледѣлска банка, за собственост върху недвижимъ имотъ;

6) гражданско дѣло № 1434/1924 г. по касационната жалба на Пена Ценова, отъ с. Глава, Бѣлослатинско, противъ решението на Мездренския мирови съдия, съ Нино и Вуто Нанови и Вълко-П. Вълчовъ, отъ с. Струпецъ, Вратчанско, за собственост върху недвижимъ имотъ;

7) гражданско дѣло № 1436/1924 г. по касационната жалба на Найденовъ Будинчовъ, отъ с. Долна-Люзенъ, Софийско, противъ решението на IV Софийски мирови съдия, съ

Малинъ Янчевъ, отъ същото село, за собственост върху недвижимъ имотъ;

8) гражданско дѣло № 1438/1924 г. по касационната жалба на Тодоръ Ив. Дупленски, отъ с. Рашково, Орханийско, съ Найденовъ Мариновъ, отъ същото село, за искъ отъ 575 л.;

9) гражданско дѣло № 1440/1924 г. по касационната жалба на Георги Дундековъ, отъ гр. Златица, Пирдопско, противъ решението на Пирдопския мирови съдия, съ Софийския окръженъ управителъ, за искъ отъ 1200 л.;

10) гражданско дѣло № 1442/1924 г. по касационната жалба на Ефтимъ Андоновъ, лично за себе си и като пълномощникъ на Андоновъ Пауновъ и Георги Андоновъ, отъ с. Четирци, Кюстендилско, противъ решението на I Кюстендилски мирови съдия, съ Мито Ст. Назлънски, отъ същото село, за нарушено владение върху недвижимъ имотъ;

11) гражданско дѣло № 1444/1924 г. по касационната жалба на Ефтимъ Андоновъ и Андоновъ Пауновъ, отъ с. Четирци, Кюстендилско, противъ решението на I Кюстендилски мирови съдия, съ Иванъ Ст. Назлънски, отъ същото село, за нарушено владение върху недвижимъ имотъ;

12) гражданско дѣло № 1446/1924 г. по касационната жалба на Иванъ Нековъ, отъ с. Върбовчець, Бѣлоградчишко, противъ решението на II Бѣлоградчишки мирови съдия, съ Илия Нешовъ, отъ същото село, за собственост върху недвижимъ имотъ;

13) гражданско дѣло № 1452/1924 г. по касационната жалба на Матей А. Телбистъ, отъ с. Бърдарекъ-геранъ, Бѣлослатинско, противъ решението на Бѣлослатинския мирови съдия, съ Кароль Ташевъ Йончевъ, отъ същото село, за искъ отъ 2000 л.;

14) гражданско дѣло № 1454/1924 г. по касационната жалба на Велинъ Хр. Желъзото и Йорданка Велинова, отъ гр. Кюстендилъ, противъ решението на I Кюстендилски мирови съдия, съ Кирилъ Ст. Кюрчиевъ, отъ същия градъ, за нарушено владение върху недвижимъ имотъ;

15) гражданско дѣло № 1456/1924 г. по касационната жалба на Боянъ Мелнишки, адвокатъ, отъ гр. Радомиръ, повѣренникъ на Миле Аризановъ Пеневъ, отъ с. Поцърнени, Радомирско, противъ решението на II Радомирски мирови съдия, съ Христо Велевъ, отъ с. Прибой, Павелъ Велевъ, отъ с. Житуна и Иванка Велева Станкова, отъ с. Бобераци, Радомирско, за собственост върху недвижимъ имотъ;

16) гражданско дѣло № 1458/1924 г. по касационната жалба на Мишо Велевъ, отъ с. Долна-Малина, Софийско, противъ решението на II Новоселски мирови съдия, съ Богдана Найденова, отъ с. Сетърлиievo, за собственост върху недвижимъ имотъ;

17) гражданско дѣло № 1460/1924 г. по касационната жалба на Никола, Димитъръ и Кирилъ Хр. Бояджийски, отъ с. Мурсалево, Дунавско, противъ решението на Бобошевския мирови съдия, съ Магда и Никола Г. Лепичови, отъ с. Бобошево, Дунавско, за собственост върху недвижимъ имотъ;

18) гражданско дѣло № 1462/1924 г. по касационната жалба на Мико Петровъ, отъ с. Манаселека-ръба, Ябланско, противъ решението на Етрополския мирови съдия, съ Гаврилъ Ивановъ Дървеня, отъ с. Видраре, Ябланско, за собственост върху недвижимъ имотъ;

19) гражданско дѣло № 1464/1924 г. по касационната жалба на Атанасъ Петкова, лично за себе си и като представителка на малолѣтнитъ си деца Стоянъ, Найденовъ, Иванъ и Пена, отъ с. Литаково, Орханийско, противъ решението на Орханийския мирови съдия, съ Цeko Тошовъ, отъ същото село, за собственост върху недвижимъ имотъ;

20) гражданско дѣло № 1470/1924 г. по касационната жалба на Йонъ Душановъ, отъ с. Ново-село, Видинско, противъ решението на III Видински мирови съдия, съ наследникитъ на Парвулъ Чоаровъ, отъ същото село, а именно: Войка, Флория и Мария Парвулови Чоарови, за искъ отъ 720 л. и

21) гражданско дѣло № 1233/1925 г. по касационната жалба на Никола Георгиевъ, адвокатъ, отъ гр. Петричъ, повѣренникъ на Пангали Спировъ, отъ същия градъ, противъ решението на Петричкия мирови съдия, съ Иванъ Атанасовъ Кърликовъ, отъ същия градъ, за нарушено владение върху недвижимъ имотъ.

На 31 мартъ 1926 година — гражд. отдѣление:

1) частно гражданско дѣло № 585/1925 г. по касационната жалба на Славе Стояновъ, отъ с. Голѣма-Раковица, Новоселско, противъ протоколното опредѣление на II Новоселски мирови съдия, съ Ино Димитровъ, Стоянъ Димитровъ, Георги Ангеловъ Ушколевъ, за себе си и като баща представителъ на пълнолѣтнитъ си деца Михалъ и Владимиръ Георгиеви, отъ с. Голѣма-Раковица, Софийско, Лазарина Димитрова и Димитра Димитрова, по мъжъ Стойнова, отъ гр. София, за жалба на наследство върху недвижимъ имотъ;

2) гражданско дѣло № 1339/1924 г., по касац. жалба на Рашелъ Стаменковъ, отъ София, противъ решението на III Софийски мирови съдия, съ Лазаръ Дойчиновъ Грековъ, отъ София, за искъ отъ 580 л.;

3) гражданско дѣло № 1341/1924 г., по касац. жалба на Софийския държавенъ адвокатъ, противъ решението на Големския мирови съдия, съ Вецо Матовъ, отъ с. Прекръсте, Годечко, за искъ отъ 2000 лева;

4) гражданско дѣло № 1343/1924 г., по касац. жалба на Вълко и Пела Лалова Костуркови, отъ с. Войница, Кулеко, противъ решението на I Кулеки мирови съдия, съ Младена Нинова, по мъжъ Ненкова И. Казанджийски, отъ с. Шиници, Кулеко, за правособственостъ на недвижимъ имотъ;

5) гражданско дѣло № 1345/1924 г., по касац. жалба на Гаврилъ Т. Келчовъ, отъ гр. Конривница, противъ решението на Пирдопския мирови съдия, съ Стефанъ Др. Тартарлиевъ и Динчо Н. Кривиралчовъ, отъ сѣщия градъ, за искъ отъ 2000 лева;

6) гражданско дѣло № 1347/1924 г., по касац. жалба на Христо Андреевъ, отъ гр. Орханне, като настойникъ на останалитѣ отъ Ив. Андреевъ, отъ с. Врачанъ, Орханлийско, малолѣтния Христо и Кула, противъ решението на Орханлийския мирови съдия, съ Яна Маринова Иончова, отъ с. Врачанъ, Орханлийско, за искъ отъ 2600 лева;

7) гражданско дѣло № 1349/1924 г., по касац. жалба на Пешо Герговъ, отъ с. Еленовъ-долъ, Врачанско, противъ решението на Мездренския мирови съдия, съ Кръстана Христова, по мъжъ Ангелъ Гергова, отъ сѣщото село, за искъ отъ 1665 лева;

8) гражданско дѣло № 1351/1924 г., по касац. жалба на Цвѣтко Цв. Ивановъ и Пела Ив. Витова, отъ с. Мокреши, Кулеко, противъ решението на II Кулеки мирови съдия, съ Мико Витовъ отъ сѣщото село, за нарушено владѣние върху недвижимъ имотъ;

9) гражданско дѣло № 1355/1924 г., по касац. жалба на Тодоръ Ст. Казанджийски, отъ с. Койнаре, Бѣлослатинско, противъ решението на Койнарския мир. съдия, съ Христо Найденовъ Азмана, отъ с. Чомакови, Бѣлослатинско, за нарушено владѣние върху недвижимъ имотъ;

10) гражданско дѣло № 1359/1924 г., по касац. жалба на Георги Д. Тилевъ, отъ гр. Неврокопъ, противъ решението на Неврокопския мирови съдия, съ Елена К. Лефтерова, отъ сѣщия градъ, за искъ отъ 700 лева;

11) гражданско дѣло № 1363/1924 г., по касац. жалба на Петкана Петкова Неника, отъ гр. Бѣлоградчикъ, противъ решението на II Бѣлоградчикъ мирови съдия, съ Живко Ив. Неники, отъ с. Стаквци, за собственостъ върху недвижимъ имотъ;

12) гражданско дѣло № 1365/1924 г., по касац. жалба на Кюстендилския окръженъ управителъ, като представителъ на държавното съзрорище, противъ решението на I Кюстендилския мирови съдия, съ Десподъ Йовчевъ, отъ с. Църварина, Кюстендилско, за искъ отъ 2000 лева;

13) гражданско дѣло № 1367/1924 г., по касац. жалба на Георги Гоговъ, отъ гр. Брезникъ, противъ решението на II Радомирския мирови съдия, съ Петъръ Цигриловски, отъ с. Батановци, Радомирско, за искъ отъ 1125 лева;

14) гражданско дѣло № 1369/1924 г., по касац. жалба на Кирилъ Василевъ, отъ с. Лютаджикъ, Врачанско, противъ решението на I Врачанския мирови съдия, съ Несторъ Петковъ, отъ сѣщото село, за собственостъ върху недвижимъ имотъ;

15) гражданско дѣло № 1371/1924 г., по касац. жалба на Михо Михайловъ, отъ с. Новоселци, Софийско, противъ решението на I Новоселския мирови съдия, съ Рада Стоянова, по мъжъ Димитрова, отъ сѣщото село, за собственостъ върху недвижимъ имотъ;

16) гражданско дѣло № 1377/1924 г., по касац. жалба на Янка Николова Стефанова и Никола Стефановъ, отъ с. Войница, Кулеко, противъ решението на I Кулеки мирови съдия, съ Миланъ Ивановъ Туркалийски, Ненка и Лозана Николови Нещови, Ненка Покова Вълчова и Цоко Вълчевъ Колесарски, отъ с. Войница, Кулеко, за нарушено владѣние върху недвижимъ имотъ;

17) гражданско дѣло № 1391/1924 г., по касац. жалба на Кръсто Цачковъ и Вида Кр. Цачкова, отъ с. Габаре, Бѣлослатинско, противъ решението на Габарския мирови съдия, съ Иванъ, Томо, Нето и Банчо Нинови и Вълчо Тодоровъ, отъ сѣщото село, за установяване граница между недвижимъ имотъ;

18) гражданско дѣло № 1437/1924 г., по касац. жалба на Никола Нецовъ и Христана Нецова, по мъжъ Петкова, отъ с. Ликъ, Врачанско, Стамена Нецова по мъжъ Тодоръ Николова, отъ с. Романъ, Врачанско, противъ решението на Мездренския мирови съдия, съ Иончо и Нецо Кръстиеви, отъ с. Ликъ, Врачанско, за собственостъ на недвижимъ имотъ;

19) гражданско дѣло № 1441/1925 г., по касац. жалба на Стефанъ Цаковъ Вуловъ, отъ с. Видраре, Тетевенско, противъ решението на Етрополския мирови съдия, съ Вуло Цаковъ Бажковъ, отъ сѣщото село, за серватутни права върху недвижимъ имотъ;

20) частно гражданско дѣло № 33/1926 г., по касац. жалба на Вутко Иотковъ, отъ с. Габаре, Бѣлослатинско, противъ протоколното опредѣление на Габарския мирови съдия, съ Иванъ Христовъ, отъ с. Габаре, Вуло Вълковъ за себе си и като представителъ на неплнолѣтнитѣ си деца отъ с. Габаре, и Стефана Павяовица, за себе си и като представителъ на неплнолѣтнитѣ си деца, отъ с. Тлачене, Бѣлослатинско, за дѣла на собственъ недвижимъ имотъ, и

21) частно гражданско дѣло № 35/1926 год., по касац. жалба на Цеко Н. П. Дръндаровъ, отъ с. Лехчево, Фердинандско, противъ протоколното опредѣление на I Фердинандския мирови съдия, съ Георги Найденовъ Петровъ Дръндаровъ и др., за дѣла на наследственъ недвижимъ имотъ. — Гр. София, 1 февруарий 1926 година.

1—(10075)—1

Секретаръ: Ангеловъ

М-ство на вътреш. работи и народното здраве

Дирекция на народното здраве

ОБЯВЛЕНИЕ № 1277. — Съгласно решението на Върховния медицински съветъ отъ 29 януарий 1926 год., обявяватъ се вакантни концесии за аптеки, както следва: една въ София (въ района на опълченския кварталъ по булевардъ „Ботевъ“ отъ ул. „Гривина“ до гарата, или по ул. „Козлудуй“ отъ ул. „Царъ Борисъ“ до ул. „Опълченска“); една въ Ст.-Загора (аптека Таневъ); една въ гр. Ямболъ (аптека Мариновъ) и една въ с. Стражджа (Бургаско). Желающитѣ да получатъ една отъ тѣзи концесии, да представятъ съгласно чл. 142 отъ закона за опазване общественото здраве. — Гр. София, февруарий 1926 год.

2—(10096)—3

Отъ дирекцията

М-ство на търговията, промишлеността и труда

Отдѣление за минитѣ, кариер. и минер. води

ОБЯВЛЕНИЕ № 381. — На 12 мартъ 1926 год. на 14 и половина часа въ помѣщението на Софийското и Пловдивското окръжно данъчн управление, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ напирата пристроивне и ремонтъ на държавнитѣ минерални бани въ с. Хисара, Карловска околия. Офертитѣ ще се приематъ до 15 часа. Девизътъ е 933,260 лв. Залогъ 5% отъ девиза въ банковъ удостовѣрение. Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ отъ 10—12 ч. въ министерството. — София, 4 февруарий 1926 год.

1—(10129)—1

Отъ министерството

ОБЯВЛЕНИЕ № 383. — На 11 день следъ публикуванетоъ на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, на 14 и половина часа, въ помѣщението на Софийското и Пловдивското окръжно данъчн управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доставката на съестни продукти за храна на работницитѣ при държавната мина „Марипа“. Офертитѣ ще се приематъ до 15 часа. Девизътъ е 78,000 лв. Залогъ 5% отъ девиза въ банковъ удостовѣрение. Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ отъ 10—12 часа въ министерството и Пловдивското окръжно данъчн управление.

София, 4 февруарий 1926 год.

1—(10130)—1

Отъ министерството

М-ство на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ

Гл. дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата

ОБЯВЛЕНИЕ № VII—47—652/924 г. — На 15 мартъ 1926 г. въ 3 часа следъ обѣдъ, въ канцеларията на Т.пазарджийското финансово управление, ще се произведе публиченъ търгъ чрезъ тайно наддаване подъ наемъ навеса върху мѣсто № 18 при ж. п. станция Т.Пазарджикъ, за срокъ отъ 3 години, а именно отъ деия на предаванетоъ му съ актъ. Първоначалния наемъ за цѣлния наемъ срокъ е 60,000 лв. Поемнитѣ условия и приложенията, могатъ да се прочетатъ всѣки делниченъ денъ презъ присѣственитѣ часове въ канцеларията на поменатото финансово управление или въ ж. п. станция Т.Пазарджикъ. За да участвува въ търга, всѣки конкурентъ трѣбва да вложи въ банковъ удостовѣрение 10% залогъ върху първоначалния наемъ и

представи нужните документи съгласно чл. 125 от закона за бюджета, отчетността и предприятията. Предложенията се приемат до 3 и половина часа подиръ обяд. Предложенията, направени следъ приключването на търга не се взематъ подъ внимание.

София, 3 февруарий 1926 год.

1—(10128)—1

Отъ главната дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № VI. 33—27. — Главната дирекция на железниците, ще закупи по доброводно съгласие картонъ за парязване картони за вагонните кантари. Спазяването ще стане на 17 февруарий 1926 год. въ материалното отдѣление въ 10 часа предъ обядъ. Конкуренцитъ да представятъ образци отъ предлагания картонъ. Приблизителната стойност на доставката възлиза на около 50,000 л. Срока на доставката петъ дни следъ датата на съобщението за възлагане доставката. Залогъ за участие се иска 10% отъ предложената обща сума.

София, 4 февруарий 1926 год.

1—(10126)—1

Отъ главната дирекция

Горноджумайски окръженъ затворъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 87. — На 30 день отъ датата на публикуването въ „Държавенъ вестникъ“ настоящето обявление въ финансовото управление въ гр. Горна-Джумая и гр. Кюстендилъ, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за доставката на затвора продоволствени припаси, отоплителни и осветлителни материали за времето отъ 1 априлъ — до 30 септемврий 1926 год. включително.

№ по редъ	Наименование на продуктите и групите	Приблизително		
		Колич.	Стойн.	Залогъ
		кг.	лева	лева
I група:				
1	Брашно пшенично . . .	110	500	50
II група:				
1	Месо говеждо	300	6.700	600
2	Месо овнешко	430	6.880	688
III група:				
1	Дървено масло	50	4.000	400
2	Маслини	10	500	50
IV група:				
1	Лимонсва киселина . . .	10	1.000	100
2	Оцетъ	100	600	60
3	Червенъ пиперъ	12	1.200	120
V група:				
1	Морска солъ	150	450	45
VI група:				
1	Ечемикъ	1600	8.000	800
VII група:				
1	Хлѣбъ	5400	27.000	2.700
2	Масло бяло	60	3.600	360
3	Свинска масъ	60	3.600	360
4	Оризъ	60	900	90
VIII група:				
1	Дъбови дърза с. куб. м.	50	12.500	1.250
2	Америк. гасъ на кг.	500	5.000	500
3	Каменна въглища . . .	2000	10.000	1.000

Търга ще се открие на горната дата въ 9 часа и ще продължи до 12 часа; оферти се приематъ до 11 часа; конкуренцитъ да се съобразятъ съ закона за бюджета, отчетността и предприятията, закона за гербовия налогъ и др. Тържните книжа — поемнитъ условия, описанията за ка-

чеството и др. могатъ да се видятъ въ дирекцията на затворитъ: въ Горна-Джумая и Кюстендилъ всѣки присъственъ день презъ работнитъ часове, а въ деня на търга въ финансовитъ управления въ сѣдитъ градове. Разноскитъ за публикацията и др. по тоя търгъ сж за смѣтка на предприемача.

Гр. Горна-Джумая, 1 февруарий 1926 год.

1—(10104)—1

Директоръ: Д. Христовъ

Кюстендилски окръженъ затворъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 191. — Дирекцията на Кюстендилскиятъ окръженъ затворъ обявиза на интересуващитъ се, че на 30 день следъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ канцеларията на Кюстендилското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доставката на разни хранителни припаси, отоплителни и осветлителни материали за време отъ 1 априлъ 1926 год. до 1 октомврий същата година, както следва:

Видъ на припаситѣ и материалитѣ	Коти- чество	Единична	Обща	5%
		цена	стойностъ	залогъ
		лева	лева	лева
I група:				
Брашно пшенично . . .	330	10	3.000	150
Булгуръ пшениченъ . .	100	6	600	30
Хлѣбъ пшениченъ . . .	15000	8	120.000	6.000
II група:				
Месо говеждо, овнеш- ко или агнешко . . .	2000	15	30.000	1.500
III група:				
Дървено масло	200	70	14.000	700
Солъ каменна или морска	200	4	800	40
Червенъ пиперъ . . .	50	50	2.500	125
Оцетъ (кислота) . . .	200	10	2.000	100
Блажно масло	400	70	28.000	1.400
Свинска масъ	100	50	5.000	250
Оризъ мѣстенъ	300	30	9.000	450
Фасулъ зрѣлъ	2000	10	20.000	1.000
Картофи	1000	4	4.000	200
Кромидъ лукъ	800	5	4.000	200
Сирене	200	40	8.000	400
Маслини	100	40	4.000	200
IV група:				
Разни зеленчуци . . .	1000	5	5.000	250
V група:				
Дърза дъбови или букви едно метръ- ги сухи куб. м. . . .	150	260	39.000	1.950
VI група				
Гасъ, (петролъ) въ лигря	500	10	5.000	250

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 5%. Търга ще се открие въ 14 часа и ще трае до 16 часа на същия день до който часъ ще се приематъ офертитъ. Продуктитъ и материалитъ могатъ да се отдаватъ въ цѣлостъ и по отдѣлно на групи. Поемнитъ условия и др. книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията на затвора, а въ деня на произвеждане търга, въ Кюстендилското окръжно данъчно управление. Разноскитъ по произвеждането търга, както и обгербването на протокола сж за смѣтка на предприемачитъ. Конкуренцитъ сж длъжни да представятъ изискуемитъ се документи съгласно чл. чл. 125 и 129 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Гр. Кюстендилъ, 1 февруарий 1926 год.

1—(10118)—1

Директоръ: Н. Атанасовъ

5-и пехотенъ Дунавски полкъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 162. — Известява се на интересуванците, че на 31-я денъ отъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ Русенското, Търновското, Севлиево, Свищовското, Ловенското и Разградското финансови управления ще се произведатъ търгове съ тайна конкуренция за доставка на хранителни припаси за частитъ отъ полка, необходими имъ за време отъ 1 априлъ до 1 октомврий н. г. по приложената таблица, за вида и количеството имъ. Търговетъ ще се произведатъ по отдѣлно и самостоятелно за всеки гарнизонъ. Доставка е дѣлима по видъ и количество. Залогъ за правоучастие въ търга 3% въ банково удостоверение, който следъ утвърждава-

нето на търга се допѣва до 5% отъ общата стойност на предприятието. Търга ще се открие въ 8 часа преди обѣдъ, а документи за правоучастие ще се приематъ до 11 часа същия денъ. Конкурентитъ да се съобразяватъ съ чл. 123—134 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятия. Заявления и документи подадени следъ опредѣления част не ще се взематъ подъ внимание. Поемнитъ условия и описанията могатъ да се видятъ за Русенския гарнизонъ, въ канцеларията на домакинството, а за останалитъ гарнизони — въ респективното гарнизонно управление.

Гр. Русе, 1 февруарий 1926 год.

Отъ щаба на 5-и полкъ

ТАБЛИЦА

за вида и количеството на хранителнитъ припаси, необходими на частитъ отъ 5-и пехотенъ полкъ, за време отъ 1 априлъ до 1 октомврий 1926 год.

Видъ на хранителнитъ припаси		Н а и м е н о в а н и е н а г а р н и з о н и т ъ											
		Русенски гарниз. Русенско данъч. управление		Търн. гарниз. Търн. данъчно управление		Свищ. гарниз. Свищовско дан. управление		Ловенски гарниз. Ловенско дан. управление		Севл. гарниз. Севл. данъчно управление		1-о арт. стѣл. Разград. дан. управление	
		Количество	Приблиз. обща стойност	Количество	Приблиз. обща стойност	Количество	Приблиз. обща стойност	Количество	Приблиз. обща стойност	Количество	Приблиз. обща стойност	Количество	Приблиз. обща стойност
		кгг.	лева	кгг.	лева	кгг.	лева	кгг.	лева	кгг.	лева	кгг.	лева
1	Брашно пшенично	200000	1,600,000	100000	800,000	100000	800,000	60000	480,000	60000	480,000	—	—
2	Месо говеждо	17600	246,400	9300	130,200	13500	189,000	5000	70,000	1000	14,000	10000	140,000
3	„ овнешко	—	—	—	—	—	—	—	—	4000	56,000	—	—
4	„ агнешко	12300	184,500	9350	140,250	5000	75,000	7000	105,000	3000	45,000	—	—
5	Захаръ	5800	139,200	4600	64,400	4900	117,600	2400	57,600	2000	48,000	2000	48,000
6	Чай	—	—	75	15,000	20	3,000	30	4,500	20	4,500	30	4,500
7	Дървено масло	—	—	1100	55,000	650	32,500	300	15,000	—	—	—	—
8	Сирене	3600	90,000	5300	132,500	1600	40,000	500	15,000	1000	25,000	600	15,000
9	Маслини	1200	36,000	4300	129,000	1200	36,000	200	6,000	500	15,000	300	9,000
10	Оризъ мѣстенъ	4100	82,000	4100	82,000	39000	78,000	1000	20,000	2000	40,000	1000	20,000
11	Фасулъ сухъ	2000	10,000	6000	30,000	4500	22,500	3000	15,000	5000	25,000	2000	15,000
12	Булгуръ пшениченъ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Макарони	1900	28,500	1400	21,000	1400	21,000	400	6,000	800	12,000	1500	22,500
14	Фиде	800	12,000	600	9,000	600	9,000	—	—	800	12,000	—	—
15	Сушени сливи	600	6,000	2000	20,000	1000	16,000	1000	10,000	1000	10,000	600	6,000
16	Лена	—	—	—	—	1500	7,500	—	—	1000	5,000	—	—
17	Лимонова киселина	190	19,000	80	8,000	50	5,000	50	5,000	—	—	—	—
18	Опетъ	600	3,600	400	2,400	800	4,800	200	1,200	800	4,800	—	—
19	Соль камсина	4600	13,800	3100	9,300	4100	12,300	2000	6,000	2000	6,000	1000	3,000
20	морска	—	—	2000	6,000	—	—	—	—	1000	3,000	—	—
21	Картофи	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
22	Червенъ пиверъ	400	12,000	500	15,000	420	12,600	100	300	400	12,000	200	6,000
23	Прѣсно млѣко	1700	10,200	1000	6,000	—	—	—	—	—	—	—	—
24	Кисело млѣко	3300	26,400	1000	8,000	—	—	—	—	—	—	—	—
25	Масъ свинска	4900	245,000	3500	175,000	900	45,000	1500	75,000	2000	100,000	1400	70,000
26	Слънчогледово масло	—	—	—	—	—	—	1000	30,000	—	—	—	—
27	Дървени въглища	15000	30,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
28	Минерално масло	500	4,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
29	Ярма	—	—	—	—	—	—	2000	8,000	—	—	—	—
30	Дърва куб. м.	100	25,000	460	115,000	350	87,500	200	50,000	300	75,000	—	—

1—(10111)—1

Администр.-отчетникъ 5-и полкъ: (не се чете)

Столично централно общинско управление

Отдѣление Пожарна команда

ОБЯВЛЕНИЕ № 77. — Обявява на интересуванците, че 10 дни следъ публикуване настоящето, въ помѣщенieto на централната община, отъ 10 до 11 часа преди обѣдъ, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ доставката на подковни материали, необходими за подковаване на общинскитъ коне, съ приблизителна стойностъ 245,000 лева, както следва: I. Подкови: а) отъ № 1 чифта 1500 предни и 1500 задни; б) отъ № 2 чифта 1700 предни и 1700 задни; в) отъ № 3 чифта 500 предни и 700 задни; г) отъ № 4 чифта 500 предни и 300

задни; д) отъ № 5 чифта 400 предни и 400 задни; е) отъ № 6 чифта 400 предни и 400 задни; II. Подковни клинции: а) отъ № 5 кутни 20; б) отъ № 6 кутни 200 в) отъ № 7 кутни 60; г) отъ № 8 кутни 20, въ всяка отъ по 500 броя. III. Подковни стоманени шинове съ форма на буква „П“, марка L/Co, 300 кутни, въ всяка отъ по 100 броя. Доставка е дѣлима. Залогъ за участие се иска 5% отъ девизната стойностъ, който се доуравнява до 10%, който се освобождава следъ изпълнението на доставката. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всеки присъщественъ денъ въ канцеларията на Пожарната команда.

Гр. София, 4 февруарий 1926 год.

1—(П14735)—1

Отъ стол. община

Старозагорско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 88. — Старозагорското градско общинско управление обявява на интересуваните се, че на упоменатите по-долу дати и часове, въ Старозагорското окръжно данъчно управление, ще се произведат следните търгове: съ тайна конкуренция: на 15 март, от 9 до 10 часа, за отдаване на закупувач експлоатирането на градското право кръвнина през финансовата 1926/1927 година. Девизъ 700.000 лева, безъ епизоотическата връхнина; от 10 до 11 часа, също градското право сергия през същата година. Девизъ 800.000 лева; от 14 до 15 часа, също дохода интизана през същата година безъ годишните (лѣтент и есененъ) наплати. Девизъ 250.000 лева, безъ епизоотическата връхнина; от 15 до 16 часа, също таксата за ползуване отъ общинските мѣрки и тегилки (кантарина и крипина) презъ същата година. Девизъ 250.000 лева. Съ явна конкуренция: на 16 март, от 9 до 10 часа, също градското право Паша презъ същата година. Девизъ 50.000 л.; от 10 до 11 часа, също налога върху файтоните, бричките и пр. презъ същата година. Девизъ 50.000 лева; от 11 до 12 часа, също налога върху керемидарниците, тухларниците, варниците и частните кариери презъ същата година. Девизъ 50.000 лева, от 14 до 15 часа, също налога върху играчните предмети презъ същата година. Девизъ 5000 лева; от 15 до 16 часа, за отдаване на предприемач доставката на канцеларски материали и пичурови книжа за нуждите на общината презъ същата година. Първоначалните цени ще се определят отъ тържната комисиия, споредъ списъците на материалите, които ще бъдатъ приложени къмъ поемните условия, преди започването на търга. На 17 март, за отдаване на наематели за двегодишен срокъ (1926/1927 и 1927/1928 финансови години) следните общински сгради: от 9 до 10 ч. — градската фурна. Девизъ 30.000 лева; от 10 до 11 часа — деветтѣхъ салаша. Девизъ 5000 лева за единия салашъ; от 14 до 15 часа — петтѣхъ дюкяна. Девизъ 30.000 за единия дюклянъ; от 15 до 16 часа — петтѣхъ магазини. Девизъ 20.000 лева за едната магазинъ. Залогъ за правоучастие въ търговете 10%, въ банково удостоверение. Предложениите и документите ще се приематъ до часа определень за сгъриване на търга. Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентите. Тържните книжа могатъ да се видятъ всеки присъственъ денъ въ общинското управление. — Гр. Ст.-Загора, 3 февруарий 1926 год. 1—(П 14647)—1

Отъ общ. управление

Бѣлослатинско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 183. — Тържътъ, насроченъ за 2 януарий т. г. (сир. „Държ. вестникъ“ брой 173/1925 г.), не се състоя, по невявяване на конкуренти, за това съобщава се на интересуваните се, че общината отдава на концесия електрообзавеждането на града. Желаящите фирми и частни лица да взематъ концесията, да депозиратъ предложениите си най-късно първия присъственъ денъ следъ изтичане 31 дни отъ публикуване настоящето, въ който денъ тържната комисиия ще се произнесе по тяхъ. Поемните условия сж на разположение на интересуваните се всеки присъственъ денъ и частъ въ канцеларията на общинското управление. — Гр. Бѣла-Слатина, 21 януарий 1926 година. 1—(П 14641)—1

Отъ кметството

Надежденско селско общ. управление — Софийско

ОБЯВЛЕНИЕ № 318. — Надежденското селско общинско управление, Софийско, обявява на интересуваните се, че на 11 мартъ 1926 год. отъ 9—12 и 2—6 часа въ общинското управление ще се произведе публиченъ тържъ съ явна конкуренция за отдаване на закупувачи следующите общински доходи: „интизана“, първоначална цена 1000 лева; „кръвнина“ — 20.000 л.; „сергийно право“ — 5000 лева; „кариерно право“, изкопаване чакълъ, пѣсьлъ, прѣстъ и други — 1000 лева; „налогъ керемидарници и тухларници“ — 2000 лева. Залогъ за правоучастие е 10% върху първоначалната оценка. Желаящите да взематъ участие въ търга сж длъжни да представятъ документи упоменати въ чл. чл. 125—130 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията. Поемните условия могатъ да се видятъ всеки присъственъ денъ въ общинското управление. С. Надежда, 6 февруарий 1926 год.

Общ. кметъ: В.л. Милевъ

1—(П 14696)—1 Секр.-бирникъ: С. Малиновъ

Дерманско селско общ. управление — Луковитско

ОБЯВЛЕНИЕ № 106. — Следъ 20 дни отъ публикуване настоящето, ще се произведатъ търгове съ явна наддаване въ общинското управление, отъ 8 до 12 и отъ 2—6

часа презъ деня, за отдаване на закупувачи общинските приходи: „кръвнината“, „интизана“, тухларници-варници и керемидарници за време отъ 1 априлъ 1926 година, до 31 мартъ 1927 г. Първоначална цена „кръвнината“ 2000 л., „интизана“ — 20.000 л., тухларници, керемидарници и варници — 8000 лева. Правоучастие въ търговете е 10% върху първоначалната оценка. Чл. чл. 125—127 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията сж задължителни. Тържните книжа могатъ да се видятъ всеки денъ въ канцеларията. — С. Дерманци, 20 януарий 1926 год.

1—(П 14649)—1

Отъ кметството

Ладженско селско общ. управление — Пещерско

ОБЯВЛЕНИЕ № 192. — Следъ изтичане единъ месецъ отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15 до 17 часа, въ общинското управление, ще се произведе тържъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемач обработката на около 2160 куб. метра трупи въ общинската гора и извозването имъ до Юндолската поляна. Първоначалната цена по 100 лева на кубика. Поемните условия могатъ да се видятъ всеки присъственъ денъ въ канцеларията. Отъ конкурентите се иска 5% залогъ, свидетелство за честностъ и българско поданство. С. Ладжене, 1 февруарий 1926 година.

1—(П 14639)—1

Отъ кметството

Бешбунарско селско общ. управление — Бѣленско

ОБЯВЛЕНИЕ № 63. — На 14 мартъ 1926 г., 9 до 17 часа, въ помещението на общ. управление, ще се произведе тържъ, съ явна наддаване, за отдаване на закупувачъ събирането на общинските приходи Интизана и Кръвнина, за време отъ 1 априлъ 1926 година до 31 мартъ 1928 година. Първоначална цена 2000 л. Интизана, 200 лева Кръвнина. Залогъ 10%. Чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията задължителни за конкурентите. Всички разписки сж за емѣтка на наематели. Тържните книжа сж на разположение въ общинското управление.

С. Бешбунаръ, 27 януарий 1926 година.

1—(П 14618)—1

Отъ кметството

Долнокабденско селско общ. у-ние — Османпазарско

ОБЯВЛЕНИЕ № 88. — На 11-я денъ отъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, ще се произведе въ общинското управление тържъ, съ явна конкуренция, за отдаване на закупувачъ общинските приходи: за „интизана“ отъ 8—10; за „кръвнината“ — 10—12 и за „сергийното право“ отъ 14—16 часа за време отъ 1 априлъ 1926 г. до 31 мартъ 1927 год. Първоначални оценки: „интизана“ — 5000 л., „кръвнината“ — 500 лева, „сергията“ — 500 лева. Чл. чл. 125 и 127 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията сж задължителни за конкурентите. Поемните условия сж на разположение за конкурентите въ общинската канцелария.

С. Долна-Кабда, 28 януарий 1926 год.

1—(П 14645)—1

Отъ кметството

Гарашикиларска скотовъдна комисиия — Разградско

ОБЯВЛЕНИЕ № 70. — На 11-я денъ отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 14 до 16 часа следъ обѣдъ, въ помещението на общинското управление ще се произведе тържъ, съ явна наддаване, експлоатацията на нивите принадлежащи на скотовъдния фондъ за срокъ две години. Първоначална цена 100 лева на декаръ за пълна наеманъ периодъ. Залогъ 10% върху наддавателната цена. Документи по чл. 125 отъ респективния законъ. Поемните условия сж въ общината.

1—(П 14507)—1

Председателъ: А.л.левъ

Капакленикѣйска общ. скотовъдна комисиия — Елховско

ОБЯВЛЕНИЕ № 15. — Капакленикѣйското селско общинско управление разгласява на интересуваните се, че търсенъ да закупни, по доброволно съгласие, за нуждите на общината, едно биволско биче, отъ 2 до 4 години, мѣстна порода, одобрено отъ ветеринарните власти и притежаващо свидетелство. Притежателятъ на таква, ако желае, могатъ до 20 февруарий т. г. да подадатъ заявление до скотовъдната комисиия, придружено съ изискуемото погоре свидетелство, а следъ тая дата комисиията сама ще потърси такъвъ бикъ. Одобрението и спазванията ще ставатъ отъ комисиията, а закупения бикъ ще се приема и изплаща следъ утвърдението на съгласителния протоколъ. С. Капакленикѣй, 8 януарий 1926 година.

1—(П 14648)—1

Отъ комисиията

Берков на търговска индустриална банка „Съгласие“ — г. Берковица

ПОКАНА

Управителния съвет на Берковската търговско-индустриална банка „Съгласие“, на основание чл. 33 от устава, поканва г. г. акционеритѣ да присъствуватъ на IV-то годишно общо събрание на 28 февруарий 1926 год., въ 9 часа сутринта въ банковото здание, въ гр. Берковица, съ дневен редъ: 1) изслушване и одобрение доклада на управителния и провѣрителенъ съвети за 1925 година; 2) одобрение „баланса“ и смѣтката „печалби и загуби“ за време отъ 1 януарий 1925 год. до 31 декемврий 1925 год.; 3) освобождаване отъ отговорност членоветѣ на управителния съветъ, вмѣсто излъзлитѣ по жребие: П. Кръстевъ, М. М. Хаския и Д. Г. Клисурски; 4) избиране на трима членове отъ провѣрителния съветъ и двама тѣхни замѣстници; 5) разни. За правоучастие въ събранието, г. г. акционеритѣ депозиратъ акциитѣ си само въ касата на банката и то за акционеритѣ отъ града най-късно три дни преди деня за събранието, а тѣзи живущи вънъ отъ града, осемъ дни преди деня на събранието. Всеки акционеръ може да бѣде представенъ и по пълномощно. Ако събранието не се състои на 28 февруарий 1926 год., то се отлага

на следуюция недѣленъ день съ сѣщия дневенъ редъ, на сѣщото мѣсто, безъ да се издава нова покана.

Гр. Берковица, 26 януарий 1926 год.

Отъ управителния съветъ

ДОКЛАДЪ
на провѣрителния съветъ

Господа акционери,

Честъ имаме да ви съобщимъ, че възъ основа на чл. 202 отъ търговския законъ и устава на банката, провѣрихме операцитѣ на банката за изтеклата 1925 год., които намѣрихме редовно вписани въ банковитѣ книги, сѣщо така провѣрихме „баланса“ и смѣтката „печалби и загуби“, приключени на 31 декемврий 1925 год. и намѣрихме ги тѣрни съгласно счетоводнитѣ книги на банката. Молимъ прочее, да одобрите „баланса“ и смѣтката „печалби и загуби“ и да освободите отъ отговорност управителния съветъ за действията му презъ изтеклата 1925 год.

Гр. Берковица, 26 януарий 1926 год.

Провѣрителенъ съветъ: { Л. Ивановъ
Анг. Кръстевъ
Ст. Коновъ

БАЛАНСЪ

Да дава

сключенъ на 31 декемврий 1925 год.

Да взема

Наименование на смѣткитѣ	С у м и	Наименование на смѣткитѣ	С у м и
Каса	14,484 45	Чужди ефекти за икасо	42,444 —
Портфейлъ	1,437,237 —	Текущи лихвени смѣтки	848,277 10
Ипотечарни заеми	416,800 —	Срочни влогове	569,526 05
Кореспонденци	158,811 48	Депозанти	350,000 —
Дърводѣлска фабрика	1,077,737 45	Запасенъ фондъ	68,025 85
Движими и недвижими имоти	228,402 95	Капиталъ	2,500,000 —
Текущи смѣтки срещу поржчителство	635,801 47		
Ефекти за икасо	42,444 —		
Депозити	350,000 —		
Съдебни разноси	16,551 20		
	4,378,273 —		4,378,273 —

ВЕДОМОСТЪ

Разходъ за печалбитѣ и загубитѣ на Берк. търг. индустр. банка „Съгласие“ презъ 1925 г.

Приходъ

Наименование на разходитѣ	С у м и	Наименование на приходитѣ	С у м и
1 Заплати, канцеларски, освѣтление, отопление и разни помощи	103,853 60	1 Отъ лихви, комисиони, такси и др.	454,164 55
2 Платени застраховки, пжтни и дневни, данъци, облъкло на разсилния и др.	21,150 —	2 Отъ търговия съ зърнени храни	236,620 10
3 Платени лихви:		3 Отъ дърводѣлската фабрика	28,581 20
а) срочни влогове 67,558 45			
б) безсрочни влогове 116,157 65	183,716 10		
4 Чиста печалба за раздаване съгласно устава	410,646 15		
	719,365 85		719,365 85

Гр. Берковица, 15 януарий 1926 година.

Счетоводителъ: И. Каспаровъ

Провѣрителенъ съветъ: { Л. Ивановъ
А. Кръстевъ
Ст. Коновъ

Спестовно акционерно дружество „Економия“ въ гр. Хасково

ПОКАНА

Управителния съветъ на Спестовно акционерно дружество „Економия“ въ гр. Хасково, на основание чл. 46 отъ устава на дружеството, има честь да покани г. г. акционеритъ на същото дружество на първото редовно общо годишно събрание, което ще се състои на 21 февруарий т. г., 2 часа следъ обѣдъ, въ помещението на еврейското училище, при следния дневенъ редъ: 1) отчетъ на управителния съветъ за изтеклото упражненіе; 2) докладъ на провѣрителния съветъ; 3) одобрѣние „баланса“ и смѣтката „загуби и печалби“ за времето отъ 11 августъ 1924 год. до 31 декемврий 1925 год., съ разпредѣление на печалбата; 4) освобождаване отъ отговорностъ управителния и провѣрителния съвети за дейността имъ презъ 1924/25 год.; 5) избираше членове за управителенъ и провѣрителенъ съвети и счетовъ комитетъ; 6) утвърждаване бюджета за 1926 год.; 7) измѣненіе и допълненіе чл. чл. 6 букви в, г, 24, 28 и 29; 8) разни. Ако, по липса на кворумъ, събранието не се състои на горната дата, то се отлага за следния недѣленъ денъ 28 февруарий т. год. на същото мѣсто, часъ и дневенъ редъ и ще се състои колкото акции и да съ де-позирани. — Гр. Хасково, 10 януарий 1926 год.

Отъ управителния съветъ

ДОКЛАДЪ

на провѣрителния съветъ на Спестовно акционерно дружество „Економия“ въ гр. Хасково, до първото общо редовно годишно събрание на дружественитъ акционери

Господа акционери,

Честъ имаме да ви съобщимъ, че възъ основа постановленията на търговския законъ и дружествения уставъ, направихме провѣрка на дружественитъ операции презъ 1924—1925 год. и книгитъ на дружеството и намѣрихме, че съ редовни. Провѣрихме също и представитѣ на отъ управителния съветъ „балансъ“ и смѣтка „загуби и печалби“, които се указаха правилно съставени и вѣрно извлечени отъ книгитъ на дружеството. Молимъ, проче, да ги приеме, заедно съ разпредѣлението на печалбата, така, както ви се представятъ и да освободите отъ отговорностъ управителния съветъ за дейността му презъ отчетната година. — Гр. Хасково, 10 януарий 1926 год.

Провѣрителенъ съветъ: { Ишуа Я. Бенбасатъ
Иомтовъ Ис. Бенбасатъ
Жакъ С. Ниего

БАЛАНСЪ

Активъ

сключенъ на 31 декемврий 1925 година.

Пасивъ

1	Касъ	8.411	—	1	Акционери	1,096.160	—
2	Порфейтъ	1,470.525	—	2	Влогове лихвени безсрочни	279.132	—
3	Движими имоти	17.030	—	3	Лихви и комисиони за 1926 година	34.600	—
4	Текущи дебиторни смѣтки (Бааки)	89.990	—	4	Държавно съкровище	565	85
				5	Печалба	174.668	15
		1,585.926	—			1,535.926	--

СМѢТКА „ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ“

Да дава

на 31 декемврий 1925 год.

Да зема

Общи разходи: канцларски	10.11	74	Отъ лихви и комисионни закъснения	220.229	89
Залплата	25.30	—			
Насмъ за помещението	8.00	—			
Амортизация движими имоти	1.050	—			
Чиста печалба разпредѣлена както следва:					
Фондъ данъци	27,814.15				
2% резервенъ фондъ	2,936.00				
2% тангемни управ. съветъ	2,936.00				
1% тангемни провѣр. съветъ	1,468.00				
2% тангемни чиновници	2,936.00				
15% еврейско училище „Атиквѣ“	19,083.00				
80% дивидентъ на 3000 акции по 33 л. на акция	117,000.00				
Недѣлимъ остатъкъ	460.00	15			
		220.229	89		220.229 89

Счетоводителъ: Самуилъ Я. Басанъ

1—(П14685)—1

Провѣрителенъ съветъ: { Ишуа Я. Бенбасатъ
Иомтовъ Ис. Бенбасатъ
Жакъ С. Ниего

Софийски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3099. — Софийскитъ окръженъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 13 януарий 1926 год. подъ № 24, че се вписа къмъ регистрираната фирма подъ № 20/906 год. на Работническата кооперация „Напредъ“ — София, че управителния съветъ на същата кооперация съ протоколъ № 4 отъ 10 декемврий 1925 год. за членъ на управителния съветъ е провъзгласилъ под-

гласника Янаки Николовъ, вмѣсто подадени оставката си, Анастасъ Мандовъ.

Гр. София, 2 февруарий 1926 год.

1—(П14580)—1 Подприседателъ: Я. Тумпаровъ
Дѣловодителъ: П. Пѣевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3356. — Софийскитъ окръженъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 29 януарий

1926 год, под № 209, че въ едноличния търговски регистър на същия съдъ под № 214/1925 год., томъ XIII, е регистрирана търговската фирма: „Фруктовъ магазинъ на Стоянка Кирова“, съ седалище гр. София. Фирмата е образувана отъ 15 декември 1925 год. Фирмата че се представлява, управлява и подписва отъ Иванъ Величковъ, когото собственика на фирмата назначава за свой прокуристъ, който ще я подписва, като слага подписа си подъ печатното наименование на фирмата съ прибавка „р. р.“ Предметъ на предприятието е: продажба на фрукти и колониални деликатеси.

Гр. София, 4 февруарий 1926 год.

Подпредседателъ: Я. Тумпаровъ
Дѣловодителъ: П. Пѣевъ
1—(П 14560)—1

ПРИЗОВКА № 951. — Софийскиятъ окръженъ съдъ, призовава Петъръ Вълковъ Талевъ отъ с. Рупникъ, Чирпанска околия, чиповникъ, сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ съдебната зала на второ углавно отдѣление на 12 февруарий 1926 год., 9 часа сутринта и отговаря като обвиняемъ по угл. о. х. дѣло № 59/1923 година.

Гр. София, 2 февруарий 1926 год.

Подпредседателъ: К. Петровъ
Секретаръ: Гр. Такевъ
1—(10094)—1

ПРИЗОВКА № 2890. — Соф. окр. съдъ, III-то угл. отдѣление, призовава: 1) Александъръ Пенковъ, родомъ отъ с. Банки, Софийско, по у. о. х. дѣло № 247/1921 г.; 2) Димитъръ Николовъ, родомъ отъ гр. Пловдивъ, по занятие общаръ, по угл. о. х. дѣло № 337/1924 г.; 3) Никола (Кола) Стефановъ, отъ с. Лениновци, Трънско, по угл. о. х. дѣло № 743/1924 г.; 4) Цѣтанка Стойнова, отъ с. Вакарелъ, махала Семковци, родена презъ 1908 г., по угл. о. х. дѣло № 758/1924 г., сега всички съ неизвестно мѣстожителство, да се явятъ при същия съдъ на 17 мартъ т. г., 9 ч. преди обѣдъ, като обвиняеми по горнитъ дѣла. Въ случай на неявка, дѣлата ще се разглеждатъ задочно.

Гр. София, 3 февруарий 1926 година.

Председателъ: Ил. Александровъ
За секретаръ: (не се чете)
1—(П 10132)—1

ПРИЗОВКА № 1906. — Соф. окр. съдъ, I-во угл. отдѣление, призовава Долнобанския жителъ Никола Христовъ, отъ с. Долна-бана, Самоковско, сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ съда на 10 мартъ т. г., въ 9 часа сутринта, за разглеждане заведеното противъ него углавно общъ характеръ дѣло № 510/1924 г., по чл. 266 п. 8 ал. III; чл. 289 п. 3 отъ наказателния законъ. Въ случай че не се яви, съгласно чл. 330 отъ углавното съдопроизводство, ще бжде съденъ задочно. — Гр. София, 4 февруарий 1926 год.

За председателъ: К. Поповъ
За секретаръ: Яоловъ
1—(10134)—1

ПРИЗОВКА № 1994. — Софийскиятъ окр. съдъ, I-во угл. отдѣление, призовава Софийския жителъ Борисъ Ивановъ Димитровъ, отъ с. Биримирци, Софийско, сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ съда на 15 мартъ т. г., 9 ч. сутринта, за разглеждане заведеното противъ него угл. о. х. дѣло № 1710/1924 г., по чл. 18 алинея III буква в отъ закона за трудовата повинностъ. Въ случай че не се яви, съгласно чл. 330 отъ углавното съдопроизводство, ще бжде съденъ задочно. — Гр. София, 4 февруарий 1926 год.

За председателъ: К. Поповъ
За секретаръ: Яоловъ
1—(10133)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 1383. — Софийскиятъ окръженъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 15 декември 1925 год., подъ № 2403, че се вписа къмъ регистрираната фирма подъ № 32/918 год., на Австро-Българска кредитна банка въ София, че общото събрание на акционеритъ на същата банка, състояло се на 27 ноември 1925 год., е освободило отъ длъжностъ управителния и контролния съвети, като е решило прекратяването на банката и обявяването и въ ликвидация. За ликвидатори на банката е избрало акционеритъ: Матей Андреевъ и Никола Н. Брадински. Поканватъ се кредиторитъ на банката да се явятъ въ канцеларията ѝ, на ул. „Узуиджовска“ № 5, и предявятъ своитъ вземания въ продължение на 6 месеца отъ третото обнародване на ликвидацията въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 16 януарий 1926 година.

Подпредседателъ: Я. Тумпаровъ
Дѣловодителъ: П. Пѣевъ
1—(П 13825)—3

ОБЯВЛЕНИЕ № 3242. — Софийскиятъ окръженъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 23 I, 1926 год.,

подъ № 147, че въ търговския едноличенъ регистъръ на същия съдъ, подъ № 213/1925 год., томъ XIII е регистрирана търговската фирма: „Давидъ А. Скларски, желѣзопътентъ посредникъ“, съ седалище гр. София. Фирмата е образувана отъ 1 януарий 1926 год. Фирмата ще се представлява, управлява и подписва лично отъ самия Давидъ Аронъ Скларски, като ще слага подписа си подъ ръкописното, или щемпеловано наименование на фирмата. Предметъ на предприятието е: посредничество предъ Българскитъ държавни желѣзници.

София, 3 февруарий 1926 година.

Председателъ: Я. Тумпаровъ
Дѣловодителъ: П. Пѣевъ
1—(П 14585)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 3093. — Софийскиятъ окръженъ съдъ, известява съгласно опредѣлението си отъ 21 I, 1926 год. № 101, че въ търговския дружественъ регистъръ на същия съдъ, подъ № 207/1925 год., томъ XXX, е регистрирана търговската фирма „Генерално транспортно дружество — Айкманъ & Аруети“, съ седалище гр. София. Дружеството е основано отъ 1 януарий 1926 год., между съдружницитъ: Йохамъ Айкманъ и Монсъ П. Аруети, отъ гр. София, които образуватъ събирателно дружество. Фирмата ще се представлява, управлява и подписва заедно и по отдѣлно отъ двамата съдружници, като ще слагатъ подписа си подъ ръкописното, или щемпеловано наименование на фирмата. Предметъ на предприятието е: международни и вътрешни транспортни, комиссионна и тѣхнитъ отрасли.

Гр. София, 2 февруарий 1926 година.

Председателъ: Я. Тумпаровъ
Дѣловодителъ: П. Пѣевъ
1—(П 14584)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 2992. — Софийскиятъ окръженъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 23 януарий 1926 год. подъ № 129, че се вписа къмъ регистрираната фирма подъ № 12/1924 год., на „Ф. Фотевъ & С-не А. Караниотовъ“ — София, че по взаимно съгласие между членоветъ на събирателното дружество Ф. Фотевъ & С-не А. Караниотовъ, дружеството се прекратява, като активна и пасива остава върху Атанасъ Караниотовъ, съ изключение вземанията отъ фирмата: „Д. В. Троянски“ и „Иванъ Папански“, отъ с. Гаурени, Никополско, които оставатъ върху Фотъ Фотевъ.

София, 1 февруарий 1926 година.

Председателъ: Я. Тумпаровъ
Дѣловодителъ: П. Пѣевъ
1—(П 14582)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 3097. — Софийскиятъ окръженъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 15 януарий 1926 год., подъ № 42, че се вписа къмъ регистрираната фирма подъ № 247/1914 год., на Русенска сkontoва банка — София, че прокуриста на същата банка, Нисимъ С. Бони, и счетоводителя, който се ползува и съ прокура, Изидоръ Розенблатъ, преставатъ да бждатъ прокуристи на Русенска сkontoва банка, отъ 30 декември 1925 година и подписитъ имъ отъ тая дата преставатъ да ангажиратъ банката. — София, 2 февруарий 1926 година.

Председателъ: Я. Тумпаровъ
Дѣловодителъ: П. Пѣевъ
1—(П 14581)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 27. — Софийскиятъ окръженъ съдъ, II гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 14 януарий 1926 год., въ съставъ: Председателъ: Хр. Михайловъ, членове: Б. Мавродиевъ, с. к. Ив. Владимировъ, при подсекретаря Г. Миндовъ и при участие на прокурора, слуша доложението отъ с. к. Ив. Владимировъ, ч. гражд. дѣло № 12, по описа за 1926 година, по молбата вх. № 823/1926 г. опредѣли: Допуска усинованиято на Марийка Захарева 7 год. съ неизвестни родители, отъ Македония, отъ Трънко Кузмановъ и съругата му Велика Търнова и двамата отъ с. Малашевци, Софийско. Председателъ Михайловъ, членове: Мавродиевъ, Владимировъ с. к.

Вѣрно, Председателъ: (не се чете)
Секретаръ: (не се чете)
1—(П 14586)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 2909. — Софийскиятъ окръженъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 29 декември 1925 год. подъ № 2581, че въ търговския дружественъ регистъръ на същия съдъ подъ № 206/1925 год., томъ XXX е регистрирана търговската фирма: „Кредитна кооперация „Св. Мина“ съ седалище с. Шипочане, Самоковска околия. Устава на сдружаването е приетъ съ протоколъ въ общото учредително събрание, състояло се на 28 августъ 1925 год. Сдружаването се осрнова съ ерокъ 101 година, считанъ отъ деня на публикуване регистрацията на устава му въ „Държавенъ вестникъ“. Целта на сдружа-

ването е: да кредитира членовете си за стопанските им нужди; да развие и засили способността и економическата мощь между членовете си и населението; да организира за смѣтка на членовете, или за своя смѣтка доставката на стопански потреби; да организира за смѣтка на членовете, или за своя смѣтка обща продажба на произведенията на членовете и населението; да организира за смѣтка на членовете, или за своя смѣтка преработване на отделни стопански произведения; да набави за улеснение на членовете свой стопански инвентаръ; да организира нужните стопански и други инициативи за улесняване на членовете; да придобие необходимия имотъ за постигане на целите си; да разпространява всички необходими стопански знания; да се грижи за създаване на специални кооперации; да се грижи за умственото и нравственото подигане на членовете; да дава стопански и други съвети и урежда възникнали спорове между членовете. Дѣловият капиталъ е неограниченъ. Номиналната стойност на единъ дѣлъ е сто лева. Дѣловете сѫ именни. Дѣловете даватъ право на дивидентъ. Всеки членъ е длъженъ да отговаря солидарно и неограничено съ всичките си имоти за задълженията на сдружаването. Сдружаването се управлява отъ неговите: общи събрания, управителенъ съветъ и контроленъ съветъ. Управителния съветъ се състои отъ петъ члена, избрани отъ общото събрание съ мандатъ за две години съ право на преизбиране. За членове на управителния съветъ сѫ избрани: Димитъръ Пеневъ, Георгиъ Пеневъ и Иванъ Ан. Антоновъ. За сдружаването подлизватъ: а) всички членове на управителния съветъ, когато се уговоря и сключва заемъ за смѣтка на сдружаването; б) двама членове отъ същия съветъ — въ всички други случаи и в) опълномощени отъ управителния съветъ лица. Сдружаването публикува своите годишни смѣтки въ нѣкое периодическо издание, или въ отделно свое издание заедно съ отчета.

София, 29 януарий 1926 год.

Подпредседателъ: Я. Тумпаровъ
Дѣловодителъ: П. Пѣевъ

1—(П 14415)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 6355. — Софийскиятъ окръженъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 24 януарий 1925 год. подъ № 521, че се вписа къмъ регистрираната фирма подъ № 139/1919 год., на Златишкото кооперативно строително дружество „Съгласие“ въ гр. Златица, че общото годишно събрание на кооперативитѣ, състояло се на 2 мартъ 1924 год., е приело безъ разисквания измѣненето на чл. 78 отъ дружествения уставъ, а именно приетъ е така: „Сдружаването публикува своите годишни равностѣпки въ вестникъ „Кооператоръ“.

Гр. София, 28 февруарий 1925 год.

Подпредседателъ: Я. Тумпаровъ
Дѣловодителъ: П. Пѣевъ

1—(П 14520)—1

Старозагорски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1956. — Старозагорскиятъ окръженъ съдъ, възъ основа опредѣлението си отъ 23 декември 1925 год. подъ № 4113, обявява, че е допусналъ промѣна въ членовете на управителния съветъ на производителната кооперация „Лоза“ въ гр. Ст. Загора, като вмѣсто излизилите членове сѫ избрани Колю Стефановъ, Илия П. Гергановъ и Трифонъ Трифоновъ.

Гр. Стара-Загора, 28 януарий 1926 год.

Председателъ: Б. Бакаловъ
Секретаръ: Д. Дечевъ

1—(П 14481)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 1954. — Старозагорскиятъ окръженъ съдъ, възъ основа опредѣлението си отъ 27 януарий 1926 год. подъ № 168, обявява, че е прекратилъ отъ 1 януарий 1926 г. събирателното дружество „В. П. Касабовъ & Биню Куневъ“ въ гр. Нова-Загора, занимаващо се съ покупко-продажба на книжни материали, производство на печатни произведения и други, като цѣлия му активъ и пасивъ се поема отъ члена Биню Куневъ.

Гр. Стара-Загора, 28 януарий 1926 год.

Председателъ: Б. Бакаловъ
Секретаръ: Д. Дечевъ

1—(П 14480)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 1958. — Старозагорскиятъ окръженъ съдъ, възъ основа опредѣлението си отъ 22 януарий 1926 г. подъ № 128 обявява, че отъ събирателното дружество „Тунджа“ въ гр. Казанлъкъ излиза отъ 1 януарий 1926 г. едина отъ членовете му, а именно Цаню Рачевъ Чехларовъ, като независимо отъ станалото фирмата и за напредъ продължава да търгува съ останалите само членове

— Трифонъ Трифоновъ, Павли Ст. Фурнаджиевъ и Пенчо Маневъ, като се занимава пакъ съ търговия на колоннални стоки, тютюнъ, желѣзария, комисонерство и представителство и се подписва най-малко отъ двама члена.

Гр. Ст. Загора, 28 януарий 1926 год.

Председателъ: Б. Бакаловъ
Секретаръ: Д. Дечевъ

1—(П 14437)—1

№ 1964. — Старозагорскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си подъ № 165, отъ 26 януарий 1926 год., въ търговския едноличенъ регистръ подъ № 1/1926 г., се регистрирова търговската фирма „Биню Куневъ“, главното заведение на която се намира въ гр. Нова-Загора. Основателъ на тази фирма е Биню Куневъ, отъ когото ще се управлява, представлява и подписва така: Б. Куневъ. Предмета на предприятието е книжарство, печатарство и търговия съ други стоки.

Гр. Стара-Загора, 28 януарий 1926 година.

Председателъ: Б. Бакаловъ
Секретаръ: Д. Дечевъ

1—(П 14438)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1629. — Старозагорскиятъ окръженъ съдъ, въ разпоредителното си заседание на 12 май 1925 год. опредѣли: допустнатитѣ при публикуването на издадената заповѣдъ № 8043 въ „Държавенъ вестникъ“ бр. № 20 отъ 28 априлъ т. г., грѣшки се поправятъ така: напечатаното „Gebrüder Körting A. G.“ въ Gebrüder Körting A. G. а напечатаното „просителя“ въ проносителя. Подписалъ: докладчикъ подпредседателъ Ив. Славовъ. Вѣрно съ оригинала, който не е обгербванъ и не подлежи на обгербване.

Председателъ: Б. Бакаловъ
Секретаръ: Д. Дечевъ

1—(П 14436)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 1960. — Старозагорскиятъ окръженъ съдъ, възъ основа опредѣлението си отъ 8 декември 1925 год. подъ № 3917, обявява, че е утвърдилъ устава на кредитната кооперация „Избавление“ въ с. Климентиново, Старозагорско, като е вписалъ фирмата и въ дружественния си търговски регистръ подъ № 73/1925 год. Устава на кооперацията е приетъ отъ учредително събрание на 20 януарий 1920 год. Целта на сдружението е: 1) да кредитира членовете си за стопанските имъ нужди; 2) да развие и засили способността и икономическата мощь между членовете си и населението; 3) да организира за смѣтка на членовете или за своя смѣтка обща продажба на произведенията на членовете и населението; 4) да организира за смѣтка на членовете или за своя смѣтка преработване на отделни стопански произведения; 5) да набави за улеснение на членовете свой стопански инвентаръ; 6) да организира нужните стопански и др. инициативи за улеснение на членовете; 7) да придобие необходимия имотъ за постигане целите си; 8) да разпространява всички необходими стопански знания; 9) да се грижи за създаване на специални кооперации, ако за такива има условия; 10) да се грижи за умственото и нравствено подигане на членовете; 11) да дава стопански и др. съвети и урежда възникнали спорове между членовете. Сдружението е основано за срокъ 101 години. Общото събрание може да продължи този срокъ. За членове на управителния съветъ сѫ избрани: Теню Геневъ, Желю Генчевъ, Димитъръ Димиревъ, Гено Тилевъ, Куню Маламовъ, Диню Генчевъ и Желю Ивановъ, по занятие земеделци жители на с. Климентиново, Старозагорско. Фирмата на сдружението ще се подписва а) отъ всички членове на управителния съветъ, когато се уговоря и сключва заемъ за смѣтка на сдружението; б) отъ двама членове на същия съветъ въ всички други случаи и в) отъ специално упълномощени отъ управителния съветъ лица. Отговорността на членовете е въ неограниченъ размѣръ отъ записани дѣлове. Сдружението публикува своите годишни смѣтки и известия въ органа на общия съюзъ на Българските земеделски кооперации.

Гр. Стара-Загора, 28 януарий 1926 година.

Председателъ: Б. Бакаловъ
Секретаръ: Д. Дечевъ

1—(П 14439)—1

Шуменски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1268. — Шуменскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 1 декември 1925 год. подъ № 2274, е регистриралъ въ дружествения търговски регистръ на сѣда подъ № 46—1—1925 год., тър-

говската фирма „Братия Геронов“ съ седалище въ гр. Шуменъ, безъ клонове, притежатели на която сж Братия Иосефъ Самоелъ Геронъ и Исаакъ Самоелъ Геронъ изъ гр. Шуменъ. Фирмата ще се представлява, управлява и подписва отъ двамата съдружници така: „Бр. Геронов“. Предметъ на предприятието е търговия на кожи и житарство. — Гр. Шуменъ, 1 февруарий 1926 год.

1—(П 14578)—1

Подпредседателъ: (не се чете)
Секретаръ: В. Чакъровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1060. — Шуменскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣленieto си отъ 15 януарий 1926 год., подъ № 60 е регистриралъ въ дружествения търговски регистъръ на съда подъ № 3/1926 год., устава на Желѣзарско-леярска, дърводелска производително потребителна кооперация „Техника“ въ гр. Шуменъ, съ ограничена отговорностъ между майсторитъ и работницитъ. Целта на сдружаването е: 1) да изработва съ членоветъ си стока за обща смѣтка; 2) да доставя нуждитъ сурови материали за преработване и материалитъ, необходими за поддържане на работата; 3) да си достави нуждитъ сѣчива, орѣзъ и машини за производство; 4) да придобие нуждитъ имоти за производство; 5) да извършва и други предприятия за нуждитъ на производството; 6) да работи за усъвършенстване на занаята между членоветъ и тѣхното нравствено повдигане. Сдружаването се основава съ срокъ 101 година. Общото събрание може да продължи тоя срокъ. Членове на управителния съветъ сж: Михаилъ Молловъ, Димитъръ Н. Саватовъ и Атанасъ Н. Петровъ.

Гр. Шуменъ, 28 януарий 1926 год.
Подпредседателъ: И. Белиновъ
Секретаръ: В. Чакъровъ

1—(П 14380)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 1000. — Шуменскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣленieto си отъ 21 януарий 1926 год., подъ № 82 е регистриралъ въ едноличния търговски регистъръ на съда подъ № 2/1926 год. търговската фирма Ставри Г. Арнаудовъ отъ гр. Нови-Пазаръ. Фирмата ще се управлява, представлява и подписва лично отъ самия и стопанинъ Ставри Г. Арнаудовъ. Предметъ на предприятието е: търговия съ мануфактура и галантария.

Гр. Шуменъ, 27 януарий 1926 год.
Подпредседателъ: (не се чете)
Секретаръ: В. Чакъровъ

1—(П 14352)—1

Ловешки окръженъ съдъ

ПРИЗОВКА № 870. — Ловешкиятъ окр. съдъ призовава: Георги А. Широковъ, Симеонъ А. Широковъ и Костадинъ А. Широковъ, отъ гр. Ловечъ, а сега съ неизвестно мѣстожителство, да се явятъ въ стая № 3 на същия съдъ на 16 мартъ 1926 г., въ 8 ч. сутринята въ качество въззиваеми по гражд. дѣло № 71/1911 г.; заведено по апелативната жалба на Ловешката градска община противъ решението на Ловешкия мирови съдия отъ 26 май 1910 г., № 1143. Въ случай на неявка, дѣлото ще се гледа и реши въ тѣхно отсъствие.

Гр. Ловечъ, 1 февруарий 1926 година.
1—(П 14620)—1 Членъ-съдия: Ил. Моралиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 717. — Ловешкиятъ окръженъ съдъ дари отклонилитъ се обвиняеми, по следств. дѣло № 219 1925 год., а именн: 1) Тинко Симовъ, отъ с. Българене, Михо Димитровъ, Ионкелъ отъ с. Василево, Ловешко, 3) Василь Стояновъ Поповъ (героя) и Наню Петровъ Неговъ, отъ гр. Ловечъ, съ отличителни черти: за първия: 38 год. ръстъ 1-70 м., коса черна, очи винени, носъ и уста обикновени, цвѣтъ черноокъ, особени белези нѣма; за втория: 17 год., ръстъ 1-75 м., коса кестенява, очи сини, носъ и уста обикновени, цвѣтъ бѣлъ, особени белези нѣма; за третия: 26 год., ръстъ 1-65 м., коса черна, очи черни, носъ и уста обикновени, цвѣтъ черноокъ, особени белези нѣма и за четвъртия: 21 год., ръстъ 1-65 м., коса руса, очи сини, носъ и уста обикновени, цвѣтъ бѣлъ, особени белези нѣма. Ако се заловятъ лицата означени по горе, да се изпратятъ въ Ловешкия окръженъ затворъ.

Гр. Ловечъ, 26 януарий 1926 год.
Председателъ: Ив. Корназовъ
Секретаръ: М. Костовъ

1—(9949)—1

ПРИЗОВКА № 687. — Ловешкиятъ окръженъ съдъ призовава свещеникъ Стефанъ Ралчевъ, ул. „Кресна“ № 12, гр. София, а сега въ Унгрия съ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ залата на същия съдъ лично или чрезъ повѣренникъ на 16 мартъ 1926 г., 9 часа сутринята, да отговаря като ответникъ по гр. дѣло № 169/1925 год., заве-

дено отъ Пачо Хр. Орѣшковъ, отъ гр. Троянъ, за сумата 20.200 лв. по записъ. Въ случай на неявка, дѣлото ще се разгледа и реши въ ваше отсъствие. Посочете на лице въ градъ Ловечъ, на което да се връчватъ всички призовки и др. книжа отпосрещи се до васъ, иначе ще се прилагатъ къмъ дѣлото. — Гр. Ловечъ, 25 януарий 1926 год.

1—(П 14433)—1

Секретаръ: М. Костовъ

Плѣвенски окръженъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1499. — Плѣвенскиятъ окръженъ съдъ известява, че съ опредѣленieto си подъ № 1499 отъ 29 май 1925 г. вписва въ търг. дружественъ регистъръ, томъ I, на стр. 186 промѣната въ личния съставъ на членоветъ отъ управителния съветъ на Кредитната кооперация „Съгласие“ въ с. Хубавене, въ съгласие съ протоколното решение, взето въ общо годишно събрание съ протоколъ № 1 отъ 15 февруарий 1925 год., съ което избрали за членове на управителния съветъ членоветъ: Христо Павловъ, Симеонъ Симеоновъ, Гано Н. Поповъ, Иото Павловъ и Саво Целовъ.

Гр. Плѣвень, януарий 1926 година.
Председателъ: Н. Н. Икономовъ
1—(П 14603)—1 Секретаръ: М. Цокевъ

ПРИЗОВКА № 2. — Плѣвенскиятъ окръженъ съдъ, призовава Таню Александровъ, отъ гр. Плѣвень, VI кв., сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви на 25 февруарий 1926 год., като обвиняемъ по углавно о. х. дѣло № 396/1920 год., на която дата е насрочено за разглеждане. Въ случай на неявка, дѣлото ще се гледа въ негово отсъствие. — Гр. Плѣвень, 25 януарий 1926 год. 1—(10105)—1

Пашмаклийски окръженъ съдъ

ПРИЗОВКА № 227. — Пашмаклийскиятъ окръженъ съдъ, призовава Рангелъ Христовъ, отъ гр. Пловдивъ къ „Кичукъ Парижъ“, сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви на 27 февруарий 1926 год., въ съдебната зала на същия съдъ, въ Пашмакли при разпита на свидетели Стою Даковъ, отъ с. Устово, по угл. ч. произв. дѣло № 48/1925 год. — Гр. Пашмакли, 25 януарий 1926 год.

Председателъ: (не се чете)
1—(10114)—1 Секретаръ: Н. Капитановъ

Пловдивски окръженъ съдъ

ПРИЗОВКА № 4346. — Пловдивскиятъ окръженъ съдъ, призовава Атанасъ Георгиевъ Матаковъ, отъ с. Сатъ-Бегово, Станимашко, а сега въ неизвестностъ, да се яви въ залата на съда на 17 февруарий 1926 год., 9 часа сутринята, когато ще се гледа ф. дѣло № 2017/1925 год. Въ случай на неявяване дѣлото ще се гледа задочно.

Председателъ: Ал. Сотировъ
1—(10100)—1 Секретаръ: А. Таневъ

ПРИЗОВКА № 7008. — Пловдивскиятъ окръженъ съдъ, призовава Атанасъ Янковъ Цоневъ (Соневъ), отъ с. Горно-Воденъ, Станимашко, а сега въ неизвестностъ, да се яви въ залата на съда на 5 мартъ 1926 год., когато ще се гледа физк. дѣло № 111/1924 год. Въ случай на неявяване, дѣлото ще се гледа задочно.

Председателъ: Ал. Сотировъ
1—(10101)—1 Секретаръ: А. Таневъ

Трънски окръженъ съдъ

ПРИЗОВКА № 581. — Трънскиятъ окръженъ съдъ, призовава Мито Стефановъ Богоевъ, отъ с. Джиновци, Трънска околия, сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ съдътъ на 17 мартъ 1926 г., въ 9 часа предъ обѣдъ, по углавното дѣло № 149/1924 год., по апелативната жалба на същия, противъ постановленieto на Трънския лесничей, отъ 15 юлий 1924 год., подъ № 439. Въ случай на неявка, съдътъ ще счете процедурата за изпълнена и ще даде ходъ на дѣлото въ негово отсъствие.

Гр. Трънъ, 2 февруарий 1926 год.
1—(10109)—1 Секретаръ: Г. Костовъ

ПРИЗОВКА № 582. — Трънскиятъ окръженъ съдъ, призовава Спасъ Савовъ, отъ с. Рали-лукъ, Трънска околия, сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ съдътъ на 17 мартъ 1926 год., въ 9 часа предъ обѣдъ, по углавно дѣло № 88/1925 год., по апелативната жалба на същия, противъ постановленieto на Трънския лесничей отъ 25 мартъ 1925 год., № 156. Въ случай на неявка, съдътъ

ще съчете процедурата за изпълнение и ще даде ходъ на дѣлото въ негово отсъствие.

Гр. Трънъ, 2 февруарий 1926 год.

1—(10110)—1

Секретарь: Г. Костовъ

Търновски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1666. — Търновскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣленieto си № 3020 отъ 25 ноември 1925 год., въ едноличния търговски регистъръ на сѣщиятъ съдъ, подъ № 41/1925 г. е регистрирана търговската фирма „Цанко Хараламбиевъ“, съ седалище градъ Търново, за търговия съ зърнени храни, варива, съестни припаси, дърва, дървени въглища, колоннални стоки и др. Притежателъ и управителъ на тая фирма е Цанко Хараламбиевъ отъ гр. Търново, който подписва за сѣщата. — Гр. Търново, 27 януарий 1926 год.

Председателъ: А. Казаски
Секретарь: С. Тодоровъ

1—(П 14135)—1

Татарпазарджишки окръженъ съдъ

ИЗВЕСТИЕ № 919. — Татарпазарджишкиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣленieto му № 364 отъ 16 февруарий 1924 год., въ едноличния търговски регистъръ на сѣда подъ № 893 томъ III е регистрирана търговската фирма Петъръ Ат. Кайтазовъ въ с. Сестримо, която ще се подписва, управлява и представлява отъ притежателъ — Петъръ Ат. Кайтазовъ. Предметъ на предприятието: търговия на дървесенъ строителенъ материалъ и дърва за огрѣвъ съ седалище с. Сестримо.

Подпредседателъ: Петруновъ
Секретарь: Г. Кържановъ

1—(П 14136)—1

Русенски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 271. — Русенскиятъ окръженъ съдъ обявява, че въ томъ VI, страница 227 подъ пореденъ № 2578, на дружествения търговски регистъръ е регистрирано, че акционерното д-во фабрика „Сапунъ“ въ Русе, въ общо събрание на Акционеритѣ му станало на 10 декември 1925 г., е обявено въ ликвидация, като за ликвидатори сж избрани Ангелъ Тодоровъ, Артуръ Азриелъ и Алфредъ Пизанти отъ гр. Русе.

Гр. Русе, 14 януарий 1926 година.

Подпредседателъ: (не се чете)
Секретарь: С. Димитровъ

1—(П 14547)—1

Орѣховски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 435. — Орѣховскиятъ окръженъ съдъ известява съгласно опредѣленieto си № 32 отъ 18 януарий 1926 год. по ч. т. дѣло № 5/1926 год., че въ дружествения търговски регистъръ при сѣда въ пореденъ № 2/1926 год. е регистрирано търговското събирателно д-во „Петъръ Цанковъ и С-не“ въ гр. Орѣхово, което ще се занимава съ покупко-продажба на спиртни напитки и тютюна на дребно и едро. Членове сж: Михалъ П. Цанковъ и Борисъ Великовъ отъ гр. Орѣхово. Фирмата ще се управлява и представлява отъ двамата и ще се подписва отъ двамата съгласно фирмения листъ.

Гр. Орѣхово, 28 януарий 1926 год.

Председателъ: В. Георгиевъ
Секретарь: С. Ивановъ

1—(П 14478)—1

Ямболски окръженъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1646. — Ямболскиятъ окръженъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 25 декември 1925 год., въ съставъ: подпредседателъ Д. Ялъмовъ, членове: М. Ковачевъ, с. к. Г. Дражевъ, при и. д. подсекретаря Г. Филиповъ, слуша доложено отъ чл. М. Ковачевъ гражданско частно производство № 648 по описа за 1925 год. по вх. № 29198 отъ 15 декември 1925 год., и възъ основа на чл. 37 отъ закона за припознаване на незаконороденитѣ деца и пр., опредѣли: допуска осиновяването на Мирко Баевъ Стояновъ, отъ гр. Ямболъ, отъ Юрданъ Андонъ Карагюзовъ, отъ I отдѣлъ на гр. Ямболъ. На оригинала подписали: подпредседателъ Д. Д. Ялъмовъ, членове: М. Ковачевъ, Г. Дражевъ с. к., и. д. подсекретаря Г. Филиповъ.

Вѣрно съ оригинала, който не е обгербванъ и не подлежи на обгербване.

Председателъ: Т. Вълковъ
Секретарь: (не се чете)

1—(П 14502)—1

Горноджумайски окръженъ съдъ

РЕЗОЛЮЦИЯ — Въ името на Негово Величество Борисъ III Царъ на Българитѣ. — Горноджумайскиятъ

окръженъ съдъ, углавно отдѣление, въ публично съдебно заседание на 18 юний 1925 год., въ съставъ: председателъ Хр. Кенинъ, членове: Ал. Петровъ и Д. Ангеловъ с. к. при подсекретаръ Цв. Кировъ и въ присъствието на прокурора Хр. Цветиновъ, слуша доложено отъ члена Ал. Петровъ у. о. х. д. № 71/1924 год. образувано по обвинението на Атанасъ Тушевъ Петровъ и Христо Николовъ Султовъ и двамата отъ с. Мурарци, Кукушко, живущи въ гр. София, а сега отклонилъ се, а втория живущъ въ гр. Хасково, за гдето на 15 февруарий 1920 год. сж предумишлено лишили отъ животъ Трайчо Митовъ Паторузлиевъ отъ сѣщото село, живущъ въ гр. Г. Джумай, престанение по чл. 247 ал. II въ свързка съ чл. 51 отъ нак. законъ. На основание чл. чл. 460-а, 465, 467, 516, 538 и 617 отъ угл. сѣдопроизв., присѣди: признава подсѣдима Атанасъ Тушевъ Петровъ отъ с. Мурарци, Кукушко, живущъ въ гр. София, а сега отклонилъ се, 27 годишенъ българинъ, православенъ, грамотенъ, нежененъ, неосѣжданъ работникъ-сладкаръ, за виновенъ въ това, да е на 15 февр. 1920 г. въ кафенето на Янко Ивановъ находящо се на площада въ гр. Горна-Джумай, предумишлено лишилъ отъ животъ Трайчо Митовъ Паторузлиевъ отъ с. Мурарци, Кукушко, живущъ въ гр. Горна-Джумай, като му стрѣлялъ съ револверъ въ момента, когато тоя последния му поднасялъ чай и куршума миналъ подъ вътрешния ягълъ на лѣвото око до посоа, разкъсалъ мозаичнитѣ обвивки, миналъ презъ малкия мозъкъ и измѣзълъ презъ долната частъ на тилната кость, която ступилъ на малки парчета, вследствие на което е произлѣзло силно кръвоизлияние отъ разкъсване на малкия мозъкъ и последвало моментално и неминуемо смъртта на потърпевшия, следствие на което и по силата на чл. 247 ал. II отъ нак. законъ го осѣжда на смъртъ чрезъ обѣсване. Осѣжда подсѣдима Атанасъ Тушевъ Петровъ отъ с. Мурарци Кукушко живущъ въ гр. София, сега отклонилъ се, да заплати на хазната станалитѣ по дѣлото разноси въ размѣръ на 610 лв. Вещественото по дѣлото доказателство, една гилза отъ револверенъ патронъ, да се унищожи следъ влизане на присѣдата въ закона сила. Присѣда е неокончателна и може да се обжалва предъ Софийския апелативенъ съдъ по апелативенъ редъ, въ месеченъ срокъ, отъ залаването на подсѣдима Атанасъ Тушевъ Петровъ и връчването му приписъ отъ присѣдата. Дизпозитива на присѣдата да се публикува въ „Държавенъ вестникъ“. Подписали: председ. Хр. Кенинъ, членове: Ал. Петровъ с. к., Д. Ангеловъ и подсекретаръ Цв. Кировъ.

Гр. Горна-Джумай, 18 юний 1925 год.

Вѣрно, председателъ: Хр. Кенинъ
Секретарь: П. п. Димитровъ

1—(10089)—1

Неврокопски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 296. — Неврокопскиятъ окръженъ съдъ обявява, че съгласно опредѣленieto си 346 отъ 24 декември 1925 г., по ч. т. пр. дѣло № 51/1925 г., е допустналъ да се регистрира въ търговския едноличния регистъръ при сѣда подъ вх. № 3/1925 г., търговската фирма на Петъръ Цвѣтковъ отъ гр. Разлогъ, съ седалище сѣщия градъ, който ще се представлява, управлява и подписва отъ самия него лично така: „Петъръ Цвѣтковъ“. Предметъ на предприятието е търговия съ книжарски стоки. Сѣщата да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“. Подписали: председателъ: Г. Стефановъ, членове: К. Ивановъ и Н. Димовъ и и. д. подсекретаръ Методий Назаровъ.

Гр. Неврокопъ, 28 януарий 1926 година.

Председателъ: К. Ивановъ
Секретарь: Г. Я. Луковъ

1—(П 14553)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 116. — Неврокопскиятъ окръженъ съдъ обявява, че съгласно протоколното опредѣление на сѣда отъ 26 ноември 1925 г., по частично гражданско производство дѣло дѣло № 114/1923 г., поканва Цено Ячевъ отъ гр. София, ул. „Денкоглу“ № 14, сега съ неизвестно мѣжителство, да посочи въ срокъ отъ две седмици отъ публикуване на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, мѣстожителството си въ гр. Неврокопъ, по горното дѣло.

Гр. Неврокопъ, 28 януарий 1926 г.

Председателъ: К. Ивановъ
Секретарь: Г. Я. Луковъ

1—(П 14554)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 294. — Неврокопскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣленieto си 135 отъ 8 май 1925 г., по ч. т. пр. дѣло № 21/1923 г., е утвърдилъ станалитѣ промѣни на личния съставъ на управителния съветъ на кредитното кооперативно сдружение „Съзнание“ въ с. Гърменъ, Неврокопско, станали въ общото редовно събрание на сѣщото на 15 мартъ 1925 г., съ про-

токолу № 36, като вмѣсто издѣлките по жребие членове Божикъ Ат. Софтовъ и Стоянъ Ст. Пашкулевъ, одобрява избраните по тайно гласоподаване Никола Ив. Пулевъ и преизбрания напосо Стоянъ Ст. Пашкулевъ. Тази промѣна да се внесе въ търговския дружественъ регистъръ при сѣда и обнародва въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. Неврокопъ, 28 януарий 1926 г.

Председателъ: К. Ивановъ
Секретаръ: Г. Я. Луковъ
1—(П 14548)—1

Видински окръженъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1082. — Видинскиятъ окръженъ сѣдъ, съгласно опредѣлението отъ 30 декемврий 1925 г. постановено по следствено дѣло № 158/1925 год., обявява за търсене на отклонилия се отъ сѣдебно дирене подсѣдимия Йоцо Н. Вълчовъ бившъ жителъ с. Синаговци на 31 год., ржстъ срѣденъ, косъмъ кестенявъ, очи кестеняви, мустаци руси, особени белези нѣма. Умоляватъ се всички военни и административни власти при залавянето му да го представятъ на окръжния сѣдъ.

Гр. Видинъ, 22 януарий 1926 год.

Председателъ: Д. Маневъ
Секретаръ: З. Витановъ
3—(9873)—3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1084. — Видинскиятъ окръженъ сѣдъ, съгласно опредѣлението отъ 30 декемврий 1925 г. постановено по следствено дѣло № 69/1925 год., обявява за търсене на отклонилия се отъ сѣдебно дирене подсѣдимия Анто Симеоновъ Нешкуловъ отъ с. Горни Ломъ, ржстъ 1-60 см., косми руси, очи сиви, носъ обикновенъ, уста умерена, лице възчервено, брада остра, обвиняемъ по чл. 421 и 431 отъ наказателния законъ. Умоляватъ се всички военни и административни власти при залавянето му да го представятъ на Видинския окръженъ сѣдъ.

Гр. Видинъ, 22 януарий 1926 год.

Председателъ: Д. Маневъ
Секретаръ: З. Витановъ
3—(9874)—3

Варненски окръженъ сѣдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 3432. — Варненскиятъ окр. сѣдъ, въ разпоредително заседание на 2 декемврий 1925 година, въ съставъ: председателствуващъ членъ Н. Бабаджовъ, членове: Н. Шаранковъ и с. к. К. Брусевъ, при подсекретаря Б. Вознишки, слуша доложеното отъ с. к. К. Брусевъ частно гражданско дѣло № 805/1925 година, заведено по молбата на Пенка Братоева, отъ с. Потрошанъ, за усиняване на Жеко Станчевъ Бъчваровъ, отъ с. Сандъкий, Провадийско. Следъ доклада на дѣлото и заключението на прокурора, сѣдътъ опредѣли: допуска усиняването на Жеко Станчевъ Бъчваровъ, отъ с. Сандъкий, Провадийско, отъ Пенка Братоева, отъ с. Петрушанъ. На първообраза подписаха: председателствуващъ членъ Н. Бабаджовъ, членове: Н. Шаранковъ и с. к. К. Брусевъ и подсекретаря Б. Вознишки.

Председателъ: В. Д. Стойковъ
Секретаръ: Г. Стойковъ
1—(П 14605)—1

Врачански окръженъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1968. — Врачанскиятъ окръженъ сѣдъ пвестява, че съгласно опредѣлението си отъ 14 януарий т. г. подъ № 80, въ еднолич. търговски регистъръ на сѣда е зарегистрирана търговската фирма „Мишо В. Свецаровъ“ съ сѣдалище гр. Фердинандъ. Фирмата ще се подписва така: М. Свецаровъ и ще се занимава съ търговия на разни стоки, експедиции и освобождаване на разни стоки, багажи, дребни и вагонни пратки, предъ желѣзницитѣ, рекламиране за издвзети такси, глоби, липси, представителство на местни и чуждестранни фирми, информации, референции и пр.

Председателъ: Й. Цаневъ
Секретаръ: П. Пиронковъ
1—(П 14555)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 256. — Врачанскиятъ окр. сѣдъ, въ разпоредително заседание на 29 януарий 1926 година, въ съставъ: председателъ Йонко Цаневъ, членове: Ив. Койчевъ и Ст. Мицевъ с. к., при секретаря Кото Ангеловъ, слуша доложеното отъ с. к. Ст. Мицевъ частно производство № 12/1926 г., заведено по усиняването на Дафина Маријева Генкова, по мъжъ Иовчева, жителка на гр. Бѣла-Слатина, отъ Янко Великовъ и Нанка Янкова Великова, и двамата отъ гр. Севлиево, живущи въ гр. Бѣла-Слатина. Сѣдътъ, следъ изслушване доклада и заключението на прокурора, възъ основа на чл. чл. 36 и 37 отъ закона за припознаване незаконнороденитѣ деца за законни и усиняването имъ, опредѣли: допуска усиняването на Да-

финка Маријева Генкова, по мъжъ Иовчева — гр. Бѣла-Слатина, отъ Янко Великовъ и Нанка Я. Великова, жители на гр. Севлиево. — Гр. ч. пр. № 12/1926 г. се прекратява. Подписаха: председателъ Й. Цаневъ, членове: Ив. Койчевъ и Ст. Мицевъ.

Председателъ: Й. Цаневъ
Секретаръ: П. Пиронковъ
1—(П 14621)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 1920. — Врачанскиятъ окръженъ сѣдъ обявява, че търси Димитъръ Михайловъ отъ Добруджа, сега съ неизвестно мѣстожителство, обвиняемъ по следствено дѣло № 230/1925 год., на I Врачански сѣдебенъ следователъ, заведено по обвинението му по чл. 315 п. 6 отъ нак. законъ. Умоляватъ се всички административни и военни власти, които го заловятъ да се изпратятъ въ следствената камара на I Врачански сѣдебенъ следователъ. Отличителни черти: ржстъ срѣденъ, около 30 годишенъ, вълчесто лице, цвѣтъ мургава на лицето, черна коса, темето му оголѣло, а останалата частъ отъ косата на главата проредена, безъ други особени белези.

Гр. Враца, 29 януарий 1926 год.

Председателъ: Й. Цаневъ
Секретаръ: П. Пиронковъ
1—(10078)—1

Кюстендилски окръженъ сѣдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 143. — Кюстендилскиятъ окръженъ сѣдъ, въ разпоредителното заседание на 27 януарий 1926 год., въ съставъ: подпредседателъ Ив. Илиевъ; членове: Н. Христовъ, и с. к. Гавриловъ, за подсекретаръ С. Капламаджиевъ, разгледа докладването отъ с. к. Гавриловъ частно гражданско дѣло № 23/1926 год. Следъ изслушване доклада, сѣда на основание чл. чл. 34—39 отъ закона за припознаване на незаконнородените деца, за узаконенето имъ и за усиняването, опредѣли: допуска усиняването на Мария Иванова Багрилова, отъ гр. Радомиръ, отъ дръ Никола К. Стефановъ, отъ сѣния градъ. Подписаха: подпредседателъ Ив. Илиевъ, членове: Н. Христовъ, с. к. К. Гавриловъ, за подсекретаръ С. Д. Капламаджиевъ.

Вѣрно, председателъ: Т. Христовъ
Секретаръ: А. Георгиевъ
1—(П 14428)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 758. — Известява съгласно опредѣление № 2640 отъ 6 декемврий 1925 год., че се внесе въ дружествения търговски регистъръ томъ II къмъ зарегистрираната подъ № 14, фирма: „Дупнишка търговска кредитна банка“, съ сѣдалище гр. Дупница, какво извънредното общо събрание на 28 юний 1925 г. изменило чл. 5 отъ устава така: основния капиталъ на дружеството е 5.000.000 лв., разпределени на 50.000 безименни акции отъ по 100 лв. номинални въѣка една.

Гр. Кюстендилъ, 28 януарий 1926 год.

Председателъ: Т. Христовъ
Секретаръ: А. Георгиевъ
1—(П 14427)—1

ПРИЗОВКА № 766. — Кюстендилскиятъ окръженъ сѣдъ призовава Радивой Караповъ, отъ гр. Кюстендилъ, сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви предъ сѣда на 10 мартъ 1926 год. въ 8 часа сутринта по гражданско дѣло № 254/1925 год., като ответникъ по заведението противъ Васъ дѣло отъ Аврамъ М. Барухъ, отъ гр. Кюстендилъ за 15.800 лв. по иску.

Гр. Кюстендилъ, 28 януарий 1926 год.

Председателъ: Т. Христовъ
Секретаръ: А. Георгиевъ
1—(П 14431)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 124. — Кюстендилскиятъ окръженъ сѣдъ въ разпоредителното заседание на 23 януарий 1926 год., въ съставъ: подпредседателъ Ив. Илиевъ; членове: К. Пауновъ, и с. к. Гавриловъ, за подсекретаръ С. Капламаджиевъ, разгледа докладването отъ с. к. Гавриловъ частно гражданско дѣло № 16/1926 год. Следъ изслушване доклада, сѣда на основание чл. чл. 34—39 отъ закона за припознаване на незаконнородените деца, за узаконенето имъ и за усиняването, опредѣли: допуска усиняването на Навлина Тодорова, отъ гр. Кюстендилъ, отъ Пепю Георгиевъ и Дженда Пенева отъ с. Градецъ, Котленска околия. Приподписаха: подпредседателъ Ив. Илиевъ; Членове: К. Пауновъ, с. к. К. Гавриловъ за подсекретаръ С. Капламаджиевъ.

Вѣрно, председателъ: Т. Христовъ
Секретаръ: А. Георгиевъ
1—(П 14430)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 760. — Известява, че съгласно опредѣлението на сѣда № 122 отъ 23 януарий 1926 год., се

зарегистрира във търговския едноличен регистър томъ III, под № 262, търговската фирма: Кожухарина и шакаринца „Георги Китановъ“ на Александъръ Г. Китановъ, съседалище гр. Кюстендилъ. Фирмата ще се управлява, представлява и подписва лично отъ притежателя, така: „А. Г. Китановъ“. Предметъ на предприятието е: търговия съ кожуси и шапки на дребно.

Гр. Кюстендилъ, 28 януарий 1926 год.
Председател: Т. Христовъ
Секретар: А. Георгиевъ
1—(П 14432)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 600 — Известява, че се дари отклонили се отъ следствие. Асѣнъ Ст. Вълковъ, отъ с. Светия, Радомирска околия обвиняемъ по следствено дѣло № 207 1925 год., по присвояване суми поверени му по служба, чл. 421 отъ Нак. законъ, въ битността му секретаръ презъ 1921 до 9 юний 1923 год. въ Светияската селска община. Умоляватъ се всички военни и административно-полицейски власти да го издиратъ, заловятъ и изпратятъ на сѣдния, следователъ въ гр. Кюстендилъ.

Гр. Кюстендилъ, 25 януарий 1926 год.
Председател: Т. Христовъ
Секретар: А. Георгиевъ
1—(9950)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 123. — Кюстендилскиятъ окр. сѣдъ, въ разпоредително заседание на 23 януарий 1926 г. въ съставъ: председателъ Ив. Илиевъ; членове: К. Пауновъ, и с. к. Гавриловъ, за подсекретаря С. Капламаджиевъ разгледа докладаното отъ с. к. Гавриловъ, частно гражданско дѣло № 7/1926 год. Следъ изслушване доклада, сѣда на основание чл. чл. 34—39 отъ закона за припознаване на незаконороденитъ деца, за узаконението имъ и за установяването, опредѣли: допуска установяването на Велика Панава отъ с. Джерманъ, Дупнишко, отъ Пана Зацевъ и Ранча Панева, отъ сѣщото село. Подписали: подпредседателъ Ив. Илиевъ; членове: К. Пауновъ, и с. к. К. Гавриловъ, за подсекретаря С. Д. Капламаджиевъ. Вѣрно, председателъ: Т. Христовъ
Секретар: А. Георгиевъ
1—(П 14429)—1

ПРИЗОВКА № 787. — Кюстендилскиятъ окръженъ сѣдъ призовава Тома Гогова отъ с. Прогоредецъ, Ломска околия, а сега въ неизвестностъ, да се яви въ сѣдния сѣдъ на 5 мартъ 1926 год. въ 9 часа предъ обѣдъ, като апелаторка по уг. о. х. дѣло № 94/1917 год. осъдена отъ Борисовградския мирови сѣдния за кражба на царвули и хлѣбъ, по чл. 314 отъ нак. законъ. Въ случай на неявка, дѣлото ще се гледа въ негово отсъствие.

Гр. Кюстендилъ, 29 януарий 1926 год.
1—(10077)—1
Секретар: А. Георгиевъ

Хасковски окръженъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1532. — Хасковскиятъ окръженъ сѣдъ, съгласно опредѣление № 83, отъ 22 януарий 1926 година, постановено по следствено дѣло № 248/1922 год., обявява за търсене на отклонили се отъ сѣдебното дѣло подсъдимия Димитъръ Т. Хайдуковъ, отъ с. Радилово, околия Пещерска, запасенъ майоръ, на 64 год., рѣшетъ внесокъ, коса промарена, очи кестеняви, носъ обявеновъ, уста обикновена, обвиняемъ по чл. 313 отъ нак. зак. Умоляватъ се всички военни и административни власти, при залавянето му да го представятъ на Харманлийския сѣдебенъ следователъ. — Гр. Хасково, 1926 год.

За председател: Ат. Петровъ
За секретар: (не се чете)
1—(10107)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 1532. — Хасковскиятъ окръженъ сѣдъ, съгласно опредѣление № 82, отъ 22 януарий 1926 година, постановено по следствено дѣло № 113/1925 год., обявява за търсене на отклонили се отъ сѣдебното дѣло подсъдима Елена Грудова по баща Иванова Щерева, на 26 год., рѣшетъ сѣрбенъ, косъмъ кестенявъ, очи шарени, носъ обикновень, уста обикновена, особени белези, цѣтъ червенодалестъ, обвиняема по чл. 280 отъ нак. зак. Умоляватъ се всички военни и административни власти, при залавянето ѝ да я представятъ на Хасковския сѣдебенъ следователъ на П участъкъ. — Гр. Хасково, 1926 год.

За председател: Ат. Петровъ
За секретар: (не се чете)
1—(10108)—1

Ломско мирово сѣдилище

ПРИЗОВКА № 333. — I Ломски мирови сѣдния призовава Димитъръ Ивановъ Цоцигъ отъ с. Киселево, Ломско, сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви лично въ сѣдебната зала на сѣдилището на 19 мартъ 1926 год. въ

8 часа преди обѣдъ, като ответникъ по гражданско дѣло № 1613/1925 год., заведено отъ Братия Мигеви & С-не отъ гр. Ломъ, за 9498 лева. (За доказателство е предложена респителна клетва). Въ случай на неявка, ще се постанови съгласно чл. чл. 647 и 128 отъ гражд. сѣдопроизводство. 1—(П 14634)—3
Секретар: А. Анастоловъ

Дръновскъ мирово сѣдилище

ПРИЗОВКА № 357. — Дръновскиятъ мирови сѣдния призовава Генчо Герговъ отъ с. Керекъ, Търновско, сега съ неизвестно мѣстожителство, Америка, да се яви въ сѣдебната му зала на 24 мартъ 1926 год. въ 9 часа преди обѣдъ, при разглеждане гражданското дѣло № 78/1925 год., заведено противъ него и др. отъ Филю Кипевъ отъ с. Туркича, за искъ 7200 лева, по записъ. Въ случай на неявка дѣлото ще се разгледа.

Гр. Дръново, 27 януарий 1926 год.
3—(П 14382)—3
Секретар: Т. К. Поповъ

Павлиненско мирово сѣдилище

ПРИЗОВКА № 96. — Павлиненскиятъ мирови сѣдния призовава Михалъ Михалевъ Гачевъ отъ с. Михалица, а сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви на 31 мартъ 1926 год. въ 9 часа преди обѣдъ, въ сѣдебната му зала въ с. Павликени, въ качество на ответникъ по дѣлото заведено противъ него под № 943/1925 год. отъ Иванъ Юр. Драковъ отъ с. Михалица за искъ 7200 лева. Въ случай на неявка, дѣлото ще се гледа и реши неупристъствено и при евентуално отлагане няма да се призовава отново.

С. Павликени, януарий 1926 год.
2—(П 14233)—3
Секр. счетов.: Гиргановъ

Бръзовско мирово сѣдилище

ПРИЗОВКА № 905. — Бръзовскиятъ мирови сѣдния призовава Иванъ Николовъ, отъ с. Бабекъ, Пловдивска околия, сега въ неизвестностъ, да се яви въ залата на сѣда, въ с. Бръзово, на 23 мартъ 1926 год. 9 часа преди обѣдъ, въ качество на обвиняемъ по уг. о. х. дѣло № 221/1913 год., заведено противъ него отъ Пловдивския окол. началникъ, за кражба. Въ случай на неявяване, дѣлото ще се гледа въ негово отсъствие.

С. Бръзово, 29 януарий 1926 год.
1—(10115)—1
Секретар: Ив. Минчевъ

ПРИЗОВКА № 903. — Бръзовскиятъ мирови сѣдния призовава Любенъ К. Гаговъ отъ гр. Перущица, Пловдивско, сега въ неизвестностъ, да се яви въ залата на сѣда въ с. Бръзово, на 23 мартъ 1926 год. 9 часа преди обѣдъ, въ качество на обвиняемъ по уг. о. х. дѣло № 132 отъ 1922 г., заведено противъ него отъ Пловдивския околийски началникъ по чл. 302 т. 2 и 334 отъ наказателния законъ. Въ случай на неявка, дѣлото ще се гледа задочно.

С. Бръзово, 29 януарий 1926 год.
1—(П 14635)—3
Секретар: Ив. Минчевъ

Сѣдния — изпълнителъ при Софийския окръженъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1057. — На основание изпълнителния листъ под № 32463, издаденъ отъ Софийския окръженъ сѣдъ, въ полза на Кредитна банка, отъ София, срещу банка „Стопанинъ“, отъ София, за искъ отъ 90.000 лева, лхиви и разноси и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ гражданското сѣдопроизводство, обявявамъ, че следъ 31 день отъ последното двукратно обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ канцеларията ми ще трае публичната продажъ на следующето длъжничково недвижимо имущество: нива, находяща се въ чертата на гр. София, мѣстността „Лозенецъ“, състояща се отъ 2339 кв. м., при съседни: старъ селски пътъ, Н. Николова, Андѣрева, Г. Бончевъ, Александъръ Николовъ и Мария Такева. Оценена 70.170 лева съ 50% намаление, равнища се на 35.085 лева. Желаящитъ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всякой присѣственъ день и часъ, за да прегледатъ книжата и да наддаватъ.

Гр. София 4 февруарий 1926 година.
1—(П 14595)—2
V сѣдния-изпълнител: А. Димитровъ

Сѣдния — изпълнителъ при Пловдивския окръженъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 303. — III Пловдивски сѣдния изпълнителъ, на основание изпълнителния листъ № 431 издаденъ отъ Пловдивския окръженъ сѣдъ на 11 януарий 1926 год. въ полза на Кооперативното дружество „Тракия“ отъ Пловдивъ противъ Атанасъ Г. Недевеки отъ с. Демирджилеръ за 16.855 лв. и др. и съгласно чл. 1004 и последующитъ отъ закона за Гражданското сѣдопроизводство

обявявамъ че 31 дни следъ двукратното публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, ще продавамъ на публиченъ търгъ следния дължниковъ недвижимъ имотъ именно: единъ дюкянъ новъ на единъ етажъ съ две стаи съ къмъ двора, дюкянъ приспособенъ за кръма съ едно отдѣлно помѣщение за праматарница съ застроено и незастроено мѣсто и градина около 500 кв. м. построенъ е отъ керпичъ и е покритъ съ керемиди нахоящъ се въ с. Демирджилере оценена 25.000 лв. Желаящитъ да купятъ имота могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всеки присъственъ денъ и частъ за да преглеждатъ книгата и наддаватъ. — Гр. Пловдивъ, 22 януарий 1926 год.

III сѣдня — изпѣлителъ: (не се чете)

1—(П 14068)—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 24659. — Българската земеделска банка, Софийски клонъ обявява, че срочното свидетелство № 31930, отъ 2 юний 1920 год., падежъ 2 юний 1925 год., за 600 лева, на г-жа Венка А. Цвѣтанова, София, е загубено. Да се счита невалидно, защото ще се замѣни съ ново.

1—(П 14583)—1

Банката

Откраднатата застрахователна полица 1015, клонъ животно съ застрахователното дружество „Слънце“ на Герго Деневъ отъ с. Бранковци, Кулско — е невалидна.

1—(П 14676)—1

Изгубената студентска книжка, факултетенъ брой 13803/19119 на Костадинъ Хараламбовъ отъ юридическия факултетъ — да се счита невалидна.

1—(П 14562)—1

Изгубена пенсионна книжка № 81428 на Иванка Ив. Великова отъ с. Свѣта Мотила Свищовско — счита се невалидна.

1—(П 14531)—1

Изгубена пенсионна книжка № 13184 на Панталей Бошняковъ, София за 1926/1928 год., да се счита невалидна.

1—(П 14357)—1

Изгубена лична карта № 19704 отъ 30 юний 1925 год. на име Порфирий Колтоской — да се счита недействителна.

1—(П 14558)—1

Изгубена диплома № 31 за трети класъ на Петъръ Тодоровъ, село Ребърково, Врачанско — счита се невалидна.

1—(П 14678)—1

Изгубена лична карта на Викторъ Киселовъ № 1742 1924 год., отъ обществената безопасностъ Варна — счита се невалидна.

1—(П 14674)—1

Изгубена лична карта на Лидия Киселова № 1782 1924 год., отъ обществената безопасностъ Варна — счита се невалидна.

1—(П 14675)—1

Изгубено удостоверение 33, 18 януарий 1918 год. на Василь Желевъ Обрешковъ — Варна, отъ Радомирскага ж. п. школа — е невалидно.

1—(П 14677)—1

Изгубено пенсионно заявление IV тримесечие 1925 год., на Колю П. Колевъ с. Кривина, Бѣлевско — да се счита невалидно.

1—(П 14655)—1

Удостоверение № 618/1925 год. отъ 13-а пех. Рилска дружина на Костадиновъ Никола Стояновъ с. Одраница, Тръвско — е невалидна.

1—(П 14530)—1

Изгубено е свидетелство № 69/1922 год., за 8000 лева, издадено кооперацията с. Дъбово, на Колю Ивандовъ — невалидно.

1—(П 14640)—1

Листътъ, за четвъртото тримесечие отъ 1925 год., пенсионна инвалидна военна книжка № 62151, на Ангелъ Котевъ, неизплатенъ — загубенъ — невалиденъ.

1—(П 14643)—1

Изгубено училищно свидетелство № 64, отъ 10 юний 1917 год., отъ III прогимн. класъ на Иончо Диловъ — счита се невалидно.

1—(П 14590)—1

Христо Георевъ с. Горно-ново-село, Цариградско, изгубилъ пенсионната си книжка № 132559 — да се счита невалидна.

1—(П 14698)—1

Иванъ Шиваровъ, Лѣсковецъ, изгубилъ училищно свидетелство 30, 29 юний 1890 год. издадено Търновската м. гимназия за III класъ — е невалидно.

1—(П 14545)—1

Лична карта 8374 отъ 22 априлъ 1925 год. на Анастасъ П. Чешмеджиевъ, изгубена на 18 януарий т. г. — е невалидна.

1—(П 14526)—1

Издадения чекъ отъ Бѣл. нар. банка, Свищовски клонъ, подъ № 90720/7 отъ 4 януарий 1926 год., за лв. 8000 — на заповѣдта на братъ Малхасявъ, София е изгубенъ — затова да се счита невалиденъ

1—(П 14656)—1

Българска народна банка

Курсъ за 9 февруарий 1926 година

	Иамби на банкнотите (чекове)		аннот	
	купува	продава	купува	продава
Брисселъ, франка . . .	624	—	638	—
Буда-Пеша, крони . . .	19 20	19 70	18 80	19 80
Виена, цилинги . . .	19 30	19 80	19	—
Прага, крони . . .	407	—	413	—
Берлинъ, райхсмарка . . .	32 70	33 70	31 70	34 80
Лондонъ, лири ст. . .	606	—	674	—
Парижъ, франка . . .	512	—	528	—
Атина, драхми . . .	205	—	213	—
Милаго, лири ит. . .	552	—	564	—
Стокхолмъ, крони . . .	3673	—	3721	—
Букурещъ, лей . . .	59 50	61	58 50	62
Българскъ, динари . . .	242	—	247	—
Цариградъ, лири т. . .	72 40	73 90	71 40	75
Женева, франка . . .	2644	—	2678	—
Амстердамъ, флорини . . .	5508	—	5571	—
Ню-Йоркъ, дол. с. ш . . .	137 20	139	137 20	140 50
Монтреалъ, долари к . . .	137	—	138 80	137
Александрия, пиастра . . .	683	—	691	—
Варна, злоти . . .	1850	—	1880	—
			1845	—
			1894	50

МОНЕТИ

купува

СКОНТО

Напалеонъ	535	—	Брюкселъ	7	%
Английска лира	668	—	Буда-Пеша	7	%
Турска лира	607	50	Виена	8	%
Германска 20-то марка	655	—	Прага	6	%
Австрийска 20-то крона	553	—	Берлинъ	8	%
Руска рубла	71	40	Лондонъ	5	%
Шатски доларъ	138	50	Парижъ	6	%
Канадски доларъ	138	50	Атина	10	%
Чисто злато грамъ	90	30	Милаго	7	%
Сребъренъ левъ	9	50	Стокхолмъ	4 1/2	%
Чисто сребро грамъ	2	22	Букурещъ	6	%
			Българскъ	6	%
			Женева	3 1/2	%
			Амстердамъ	3 1/2	%
			Ню-Йоркъ	4	%
			Варшава	12	%
			София	10	%

Курсоветъ се разбиратъ така:

Буда-Пеша за 10.000 крони; Виена, Берлинъ, Лондонъ, Цариградъ, Ню-Йоркъ, Монтреалъ за 1 валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици.

Централно управление

Въ курса за 9 февруарий 1926 год. къмъ 8 1/2 часа се направи следното измѣнение:

За чеконетъ: Парижъ купува 510, продава 526;
Атина купува 199, продава 207;
За банкнотитъ: Парижъ купува 509, продава 530;
Атина купува 193, продава 209.

Гр. София, 9 февруарий 1926 год.

Отъ банката